¶ Roberti Whittintoni Lichfeldiensis De
syllabarum quantitate Editio.

¶ Secunda pars grammatices.
De syllaba et eius quantitate.
De prima media ultima syllaba cognoscendis cum
cõmento & interpretamento uulgariter.
De accentu secundũ dionisiũ grammaticum
De accẽtu apud recentiores magis obseruato

De impedimentis accentus.
De accẽtu grecarũ ꝯ diuisione nationũ.
Nebricẽsis de accẽtu grecarũ ꝯ hebraicarũ.
Dictionũ contra alexandrum.
De arte puntuandi.
De cõmate colo periodo ꝯ parenthesi.
De metro et eius accidentibus.
De pedibus metrorũ simplicibus duplicibus ꝯ hetero-
coplicibus.
De cesura ordine mensura.
De positione figura et appellatione metri.
De carmine heroico herametro.
De varia eiusdem compositione.
De vitio carminis heroici
De decoro carminis heroici.
De elegiaco penthametro.
De vitiis ꝯ decoro eiusdem.
De licentia poetica.
De licẽtia inmutãdarũ sillabarũ dictionũ ꝯ orationũ
De cõmutatione vocabulorũ per omnes partes
De omni genere metrorũ quo vsus est horati⁹ liricus
De nominibus metrorum ꝯ eorũ inuentoribus
De hymnis quibus vtitur ecclesia ꝯ eorũ compositio
ne et ꝯcantione.
De comedia et tragedia.
De poetis comicis.
De comedie ꝯ tragedie differẽtia.
De metris quibus comici ꝯ tragici scripserunt
De modulatione comediarũ therentii.

¶ De syllabarū quantitate.

Secunda pars grāmatice (vt sentit tam sūpitus q̄ ꝺ̄ ſponitanus) ē ſillaba. Et vt aliit quidā ſentūt prolodia que latine accētus dicitur. Sed q̄m accēt⁹ inſi prius perſpecta ſyllabarū quā tractē) cognoſci nequit: igitur ſyllabarū quantitas cuius ſtringere libet. Et q̄m oīs q̄ā ratione ſuſcipitur de aliqua re inſtituno (vt de ficticis primo cēſuit Cicero) debet a diffinitione ꝓficiſci vt intelligatur / q̄d ſit id de quo diſputetur ſccꝛco ꝓmo q̄d ſillaba ſit diffinire haud deſſentaneū vſum eſt.

¶ Diffinitio ſyllabe.

Syllaba dicatur que vnam aut plures tenet in ſe
Litterulas halitu atq; tono pꝛolata ſub vno
Quam ſpectant tempus: nūerus ſic litterarū.
Spiritus: accētus teſtatur vt ille perottus

¶ Syllaba eſt vox litteralis vna vel plures in ſe ſas ꝑtes / ſub vno ſpiritu ⁊ vno accētu mdiſtanter pꝛolata.
Syllabe accidūt quatuoꝛ / Tempꝰ / Nūerꝰ litterarū / Spūs / ⁊ Accēt⁹.

Diffinitio tempoꝛis.

Eſt tempus per qđ metitur ſyllaba queuis
Syllaba que bꝛeuis eſt vnius dicitur eſſe
Tempoꝛis ⁊ fertur tibi ſyllaba longa duoꝛum.
Que bꝛeuis aut longa eſt: cōmunis dicitur eſſe

¶ Tēpꝰ eſt per qđ cuiuſlibet ſillabe mēſura cognoſcitur ⁊ quātitas. Tēpora ſunt tria / bꝛeue / longū / ⁊ cōmune. Ois ſillaba bꝛeuis vnius eſt tēpoꝛis / ōga vero duoꝝ eſt tēpoꝛ / q̄ abē bꝛeuis mdifferēter aut longa eſt / ꝺi cōmunis.

De numero litterarum.

Ad ſex litterulas ab vna ſyllaba conſtet
Teſtes a ſimul ab ſic abs crux trans ſimulq; ſtirps

¶ Nūerus litterarū accidit ſillabe. Nā ſillaba ab vna ad ſex litteras cōſtare pōt / vt A / ab / abs / crux / trans / ⁊ ſtirps.

¶ Nūerus ſiue diuiſio litterarum.

Bina ⁊ viginti ſunt nunc elimenta latinis
Quine vocales a / e / i / o / ſimul v ſunt
y ypſilon at greca eſt ⁊ mutuo ſumpta latinis
Grecis dumtaxat ſcribēdis vocibus apta
Pꝛeter vocales eſt conſona littera queuis
Semiq; vocales ſunt her l / m / n / r / ſ / x / z
Mute ſunt nouem b / c / d / k / g / k / p / q / t

L m n r simul s liquidas dic quinq; fuisse
Quorum dūtaxat nunc hec l r obtinet vsus
H aspirandi nota est sed littera nulla

Et quā in fas (unde syllaba cōstatur) incidim⁹ primaq; alterius progredia mur ea rūdē diuisionē q̄ potestatē dūcidare ogepiecū vtilem est littere aūt apud latinos sunt due q̄ vigint. A b c d e f g i k l m n o p q r s t v x y z. Quarū quinq; sunt vocales: a/e/i/o/v. y vero vocalis greca est q̄ in grecis scribitur dictionib⁹ vt Tyrus Ceteras oēs vocat vocales cōsonātes dicim⁹: quarū nouē sunt mute b/c/d/f/g/k/p/q/t. Semivocales sunt septē l m n r s x z. Ex his due sunt liquide l et r. Apud priscos tamē fuerunt quinq; l m n r et s.

J simul v quum sit vocali iuncta sequenti
Uel sibi principio vocis sit consona simplex
Simplicis in medio vocis sed quando locatur
Inter vocales i certur consona duplex
Talis et in quinto per cesuram genitiui
Uel recti remanet/pronomen et tamen auker
Compositi in medio simplex i consona habetur

Q Quū qñ in principio dictionis alie vocal⁹ vel sibi supsis nectūtur vna cōsonantes syllabā simplicē sunt cōsonātes: vt iuno. yates vinum vult ilias iliacū. Qñ aūt i in medio simplicis dictionis inter duas vocales posita cū vocali sequēti cōnectit est duplex pronūs: vt troia aio meio etas cuius. Cadē etiā remanet in calib⁹ deductis per cesurā genitiui vel nūi vocali sequēti decisa: vt pompeius pompei/eius eā. Scribitur ei dativus pronominis in qua vocalis est in dictionib⁹ vero cōpositis q̄ simplex pronūs: vt in reicio.

X duplex/sic zita quod est simplex aliquando

Q Xx dicūtur duplices consonātes: qr duarū pronantiū vim habēt q̄ p duab⁹ ponūtur x aūt pro c et s ponitur: vt in axis q̄ idē sonat q̄ actis z aūt p duplicitē vt in grecizo q̄ idem ferme sonat q̄ grecisso.

De spiritu.

Spiritus est duplex alter lenis/alter et asper

Q Spiritus sunt duo alter lenis qui leui et molli sono enūciatur: vt qui in vocali desinūt: vt ora/ano/pugno. Alter fit asper q̄ altero sono enūciatur vt qui in duplici pronūa in diuinis: vt chatharina/rona.

De prima syllaba cognoscenda.

Principio vocis que constat syllaba prima est
Octo modis quanta est illis que volcitur apte
Uocali preeunte aliam/sic et positura
Compositura/diphtongo/sic prepositura
Deriuato/exemplo/precepto quoq; certo

¶ Prima syllaba ea dicit̃ que in principio dictionis plurib⁹ syllabis posita ꝓnuntiat̃. Cuius quãtitas octo modis cognoscit̃ vocali ante vocalẽ/positione/compositione/derivatione/diphtongo/prepositione/exemplo/⁊ regula.

¶ De vocali ante vocalem.

Vocalem breues/alia comitante latinis
Grecis interdũ longa interdum breuiatur
Ei longa dis quinte quando immediate
J prem/at breuis (vt fidei) si consona prelit
J io cum ductis producit/e/nt comitetur
Ehu produces aha dius simul ohe.

¶ Vocalis ante vocalẽ in latinis dictionib⁹ semp corripitur: vt deus. Sed in grecis aliqñ producitur: vt zodius/troiius. Troes aliqñ breuiatur vt iambus hyades iacchus/producit̃ etiã in ei ante declinationis qñ immediate ꝓcedit ei vt in dei specie: qñ si ꝓnãs perit ei corripitur: vt in fidei/rei/spei/producit̃ in fie ⁊ etiã ductus: vt hebẽ/fiãs: nisi quã r sequit̃ et tũc eni corripitur: vt in fierem fieri/producit̃ etiã in etu dius/aha/⁊ ohe.

Arbitrio breuis aut longus genitiuus in ius
Alterius breues/sed produc semper alius

¶ In ius genitiuus q̃ in ius exeunt vocalis prior indifferẽs est. Virg. Illius immẽse ruperũt pectora mẽses. idẽ alibi. Quis dabit illius nocti quis funera fando. idẽ alibi. Unius ob noxã et furias alacres odici.

¶ De grecis dictionibus q̃ vocalẽ aũ vocalẽ breuiãt ⁊ q̃ producũt cõmunes tã primis q̃ medius syllabis regulas subiiciemus.

filius apellatis
⁊ clemens
vt nasicas vt caicos vt phaetõ

J grecis super a breuies super i simulq̃ Ante a e ⁊ i.
pater vllis
qui mde ẽa
laertiades nomẽ angeli.

Sed producãer sic laertes q̃z michael
nomẽnym⁹
phe ãtuce
anaso q̃s pptum vbis
vbs laconie est suo mulieris ppuũ

Taygeta et nais/thais/lais quoq̃ lais
regio pami filia atrestra⁹
filius ⁊ sacer- ter agamẽnonis
dos appollis- ter spartae ciuis
nis. tatis.
vt laocoon vt menelaus

J super o simul u grecis producere debes Actio ꝛu

Minus belt
antiquissimus ꝙ d̄ in egypto confusio
darius pictor regnauit rerum.

Aglaophon tollas danaus chaos atq; phaartes

anchise et
veneris
filius
vt eneas

rex athe-
niensium
vt theseus

.i. apollo
typhoes

E ante a. E super a produc/quarto at sup a breuia bis.

quidam
ventus

.i. spectaculū

Et boreas cynea lq; leantes iunge theatrum

insule due in hi⁹ pa-
nico mari vbi reg-
nus primū vsus fun-
darū d̄ñe vulgo
vocant̄ maiorica ꝙ
minorica

lamina ex
auro vel
argento

Bractea carneades baleares sic nemeeus

filius aenei

.i. vtor regio actor

leonis liae

alyanes
.i. lea.

Iode neera lea ꝙ meleager sicq; leena

gladius flāmeus
vel versatilis vel
gladius ex vtraq;

.i. tentella vl
parte acutus

de tegea
opido
arcadie

quidā philosophus
vel alius tyrannus
heracle

Romphea et arcoxea tegeus iūge chlearcus

regio arcadie
in qua chorē
ꝙ clytor:iū
vibes

.i. ludiera
cantilena
vel saltatio

pmontoriū
laconiae

Communes plateam chorean nemeam malcam dic

nymphe
marine
nereides
filie.

vt eous qñ stet ab
eos qñ occunt
figit. ns eos au-
rora signos pdu-
cit̄ur

vt thetisia. nereis

vt erectionis/seemone/eanesee

E asi i ꝙ o E breuis est super i/super e breuis est super oꝙ

accentu in pma
rex est ventorū
accētu in scdo
varius ꝙ dis-
solutus.

.i. palus

vne genus ꝙ
harum leporā-
ria dicitur

Ni eolus et meon meotis sicq; lageos

fluuiꝰ achaie
iuxta pisam
vbi mutestie
pi nio
vt alpheus

fluuius iuxta
vrbem creō
tis vrbs la-
conis.

E ante u Et super u debes producere/deme creusa

circulus dis
ꝯ duodecim
signa sunt .i. miseris
vt zodiacus elegis

Jsuper a breuies/in cyanee atq; lagia.

virg. vrania poli.

Jasius sic priamides sic dia thalia

.i. sapientia

Cõmunes sophia ac achademia siccq; diana

rex siciliae.
vt hieron

Jbreuis super e/super i simul o/tamen auser.

.i. bellor na. i. dea belli vel
ppriis furor bel
expperis musae licus

Jante e

ꝯ o.

Pyerus clio ac enyo pieris io.

.i. regio grecoꝝ in asia.

Jonia et ispio sic diogines quoq; terne.

Flexus in quibus i preit ompo telle hyperion

.i. filius aenee.
vt isius

Jbrettis est super u/sed chius mobile demas.

.i. diuus et sanctus

Jante u.

Dius sperchius dyrnde iis adiunge lucius.

.i. sonare re
gis mare
musice
vt boare

Est breuis o sup A: demas troas simul et que

Dante a

O seruant longum primato telle heros

vt troes

O super e simul i breuies: typhoea tolle

Dañe ꝯ

ppulli vtri vt troic⁹ stoicus/heroicus.
zoilus heroys sic possessiua in icus ꝙ
quedã auis habens
sebenũ carnem et
quidam pisces.
ex troica
Troius et troys achelous sicys lagoys
vt aloides. virg. in sexto. hic t aloidas geminos immania vidi.
Et patronymica a patribus venientia longis
vsa d⁹ septen-
trio dicatur: q; ex
septẽ stellis cõ-
stet.
rex athenarũ
thesei filius.
vt demophoon
heros phrygius
alcynous
vt chous archonos.
O ante o et u. O curta est super o simul u/mi mobile tu ous
cautus
apulus
vt capus.
U asi oẽs vocales Ante omnes alias vocales u breuiabis
vt a crete cretens/cernere cretois/dyce dycetus
Possessiua a grecis ducta elongantur in eus
vt sperchius lycius penetus troius achelous lesbous mirtous.
Finita ac ius simul eius ous ous

De positione.

Vocalem quotiens comitatur consona bina
Immediate aut duo duplex geminata ve eodem
Uerbo/vocalem producit eam positura.

¶ Positio est qñ i eadẽ dictione post vocalẽ sue aut plures immediate sequuntur consonãtes: vt carmẽ caltra: aut vna duplex: vt grus troia grecizo: aut geminata aut ictera: vt addo/allium/possum Terrus aggerque ois precedentẽ vocalem: positione longam facunt.

Diuersis verbis nominũ quam sit positura
Consona quum simplex voce finit precuntem
Et que sublequitur vocem simul incipit altra.

¶ Positio fit aliqñ in diuersis dictionibus vt si vna dictio in consonantẽ desinat e lequens dictio a consonãte incipiat: vt in eloy tyrulano. Ad quẽ tum duo supplex ille vocabus vsa est.

Muuni post vocalem que natura breuis affat
Mute subiecta est liquida/hec vocalis habetur
Communis/sed si sit longa nequit breuiari

¶ Qñ post vocalē natura breuē liquida immediate post mutā sequitur vel in eadem dictione vel in diuersis precedēs vocalis indifferēter ꝓduci vt corripi potest vt in illo Ouidiano heroidū. Iam patrē famulūq; patris lucemq; timedā. Idem alibi. Pisosaniq; guidon grauidā magnamq; athenta metullo. Horatius in odis. Mercurij facūde nepos athlātis. Sed si natura lōga sit vocalis breuiari nequit: vt aratrū simulachrū/volucrū/fedtio/salubris/amaritiē. cē.

Vox si precedens vocali desinat/atq;
Incipiat vocem comitantē consona bina
Illam vocalē non producit positura
Sed liquida illa sequēs mutā/longat breuiat ve.

¶ Fit etiam positio (vt sentit Sulpitius) si precedēs dictio in vocalē natura breuē desinat/et sequens dictio a duab⁹ pluribusue cōsonis incipiat illo virgiliano fretus. Trahuntq; siccas angues quicquo pōdere rastri. Ex quibus modi vocalis (vt mea fert opinio) que natura est breuis nō per positionē sic producit sed per liquidā que mutam sequitur: cui⁹ natura est (vt dictū est) vocalē natura breuē reddere ancipitem. Nam si huiusmodi vocalē per positionem longā esse contenderes tūc sequeretur vt huiusmodi vocalis semper ꝓducī deberet qđ erroneū esse probat illud virgilianum. Terras que tractus maris celiq; ꝓfundā in quo hec dictio que ante huiusmodi iunctura a tali differēter ꝙ corripitur ꝙ producitur. At illud virgiliani: Quē nō decipiat ponte spes sibi quisq; sed hec quā angusta videtis. Illud quoq; horatianū Inquinunt illum ruinę premitq; scribe sentiū huiusmodi iunctura liciū sicut et vim a mittit ꝙ vocalis precedēs indifferēs est ꝓ liquidā q̄ mutē subiecta est.

Principio vocis quando est ꝙzita ve iunctum
Vocalem vocis sine haud longat precuntis

¶ Si dictio precedēs in vocalē natura breui desinat: et sequēs dictio a duplici (Ie ꝙ z) incipiat: nō fit positio: vt probat illud virgilianū. Ja medio apparet fluctibus ne mo/ois ꝙ zaxijtos. Lucan⁹. Tales fama canit tumidū laper equoꝛa ꝛerrem.

¶ De compositione.

Prima patris quanta est eadem sit compositiuo
Quamuis vocalem mutet: modo consona prestet
Al nubo tolle innuba pronuba connubiumq;
vt capsidicus et cōposita a uro
Et dicus a dico: sic deiero peiero iunge
a sopitus a notus
Semisopitus eiq; sic cognitus agnitus adde
Azimus a zima/sic de iugo sanguisugamq;

¶ Cōpositione cognoscitur prima syllaba. Ja cuiuscūq; quātitatis est syllaba ꝑpmatrio/etiā sic erit in cōpositione: dūmodo eadē manet ꝑsonās licet vocalem mutet: vt sicut quiero habet primā longā diphtongū: ita et inquiro medā ꝙ sine diphtōgo ꝓfertur. Et eadē prima corripit sic ꝙ occido et cōpositū medā corripit. Et hinc excipiūtur cōposita que dā a nubo: vt innubus pronub⁹ ꝙ connubii qđ secundā cōmunē habet: illi cōposita a dico terpie in dicus terminata: vt fatidicus. Et a uro: vt deiero peiero. Al sopitus: vt semisopitus. Et cognitus ignitus a notus. Et azimus a zima sanguisugus a sugo.

locus vbi
duc vie cõ
uenient.

vt bifor⁹ tus/bifacutus/bitubus/tritubus.

Corripe bi bis tri longarit in positura

.i. duorum
annorum

Jis primã produc binus/bimus quoq trimus

.i. currus
a quibus
equis
tract⁹

.i. bimus
vt bimulus

Et trinus/trige/trige/genus id reliquisq

¶ Hec aduerbia bis bi tri in cõpositione corripiũtur: vt bifor⁹ tus bifacutus/bimũ triuũ/biceps/triceps. Excipiũtur ea quibus accidit positio: vt bisseni bissillaba trissillaba producũtur etiã alia binus/bimus/trim⁹/bige trige ¶ id genus reliqua vt bimulus/trimulus quadrimus quadrimulus: quadrige binge/tringe/quadrige.

Cũ pars cõpositi prior (haud monosyllaba) vocis
Finit in i/breuis est i: in quando positura
Producit: velut hec tibicen vbiq et ibidem
Jcunctis reliquis produces compositiuis
Casibus obliquis quorum tantum i reperitur
Ut similiq modo breuiabunt hisce latini
Compositis: greci o breuiant simul atq latini.

¶ Cũ prior pars dictionis cõpositi nõ monosyllaba) in q⁹ cas⁹ desinit tũc i ludi i corripitur ni obstet positio. Exẽpla de his que corripiũt. vt olpotẽs clauiger dapifer ignipotens. i. qui ola pt clauiger. qui claues gerit. dapifer q dapes fert ignipotẽs ignẽ vomẽs. auricom⁹ q aureos crines habet.

bitubus bitubis. ed qui duo sunt ad vnum.

tibicen q tibilis canit: licet ire licet vel statim. duco duxi. ere vl separare.

omnipotens. i.

De deriuatione.

Quanta patris prima est (ũ littera nõ barietur)
In deriuatis eadem plerisq manebit
Hec tamen a breuibus tollas que longa tenentur.

lapsus ruina

regio nobilis fortuna euẽt⁹ .i. letitie q domus
et tersissima omen pietũ plenus regat

Jtaliam/casus/iucũdus/tegula/latus

mouerī aptus

Mobilis et totus/licelia/lecula/nequam

lac puellam

Caleus/opilio/liquo/cum umoz humoz

Fomes/komentū/ceritus/benaqz/vomer

Secus/humanus/remus/cū remige/petus

Utupero/vites/teralis/iugera/sedes

Rapaqz/iumentū/cū denis/seria/nonus.

Dima/laterna/gradinus/rhetia/cune

Regula/vociferoz/profusius/pyramideos

Cassibus obligius rex/lex/vox/magero/numen

Adde comitia sic ambitus participale

Que formant per itum cognosco/agnosco supina

comodus cōuenies .i. facile aut fici- .i. facile aut fici-
ritus necessarius. liens es mule

Opportunus sicelides/alibi quoq; dicta

¶ Derivatione cognoscitur ꝓma syllaba Nā quāta est prima in primitivo tāta etiam erit in derivativo: vt a mātor cuius prima corripitur sicut in amo vnde derivatur seruata tamē litera una cū aliqua mutatur litteratura: vt nitho qd ego pcrimatur ꝙ tum mutatur qūtitas nā in ibo prima ꝓducitur/in eo cuius prima in primo corripitur. Excipiuntur etiam hec que sequūtur q̄ licet a brevib⁹ derivētur ꝓducūtur tñ in prima syllaba: talia ab italo rege/calus a cado / incūdus a iuvo/regula a rego/latus a tuli/mobilis a moueo/totus a tot/sicelis a sicule regio/sectula a secādo vel sequēdo vel potius a sector vt vult varro/nequā a nequeo / cātens a coacto/opilio ab oue/lignat a lignero/iuuus a iuuene/humor ab humo / fomes et fomentū a foueo/cerus a cereo/vena a vento/vomer a vomendo/secuma a secu/humanus ab homo/remus a remouco/remiges a remex/petuo a petēdo/vitupero a vitio/vtres a vtro/caualis a feremdo/ co q̄ mortē fert/ingera a iugo/sedes a sedeo rapa a rapio/fumentū a iumo/columella subsole/demus a decā/ferro a feriendo/ramentū a rumonus annouē/finus a simulādo/laterna a latēdo/gradatus a gradu/vt docet festus)rhete a retineo/cane a canendo quāuis ceteris sint regula a rego/aperta ab ob ꝙ portu/profusus a ꝓfundo/pugnides a pugno rege/rex a rego / lex a lego/vox a voco/macero a macer/lumen a luendō/sata a con et eo. Ambitus participiū a supino ambitū/vocifero a vocore(vt quidā etiam) a voce/sicelides a sicilo.

¶ Que a longis orta corripiuntur.

A patribus longis vehementia corripiuntur

est ꝓprie nidor
cuius cōgenera
ponuntur etiā pro
hominibus vel
ornamēto capitis .i. crines

est cautus sermo qui potest vti
cum ritu aliqd natura aptus
necessit est duriare

Asta dicax/stabulis/manus/q̄ titulus/victumq;

a cautus solers
ꝙ prescius fu-
turorum

frequentatiuū
a trypd.

.i. custos bōs .i. pingue intestinū

Atq; sagax liquidem nato sicq; bubulcus omasum.

varices vene in cruribus q̄
frequēter tumidē sunt ꝙ ob-
sorte a quibus varicosus ap
pellatur q̄ tumidas habet tibias

.i. simplex
insulsus .i. vrina

exteriot pars
sub cora

Et lacunus locum nemus ac odium varicosus.

est q̄ vix vacuus
vel humidū locum
ac

.i. crines

Dux ducis atq; vadum sopor atq; sopora lucerna

sonitus ex arboris quatre alia contracta redditur

cadueci/hec hec/q̃ quod facies ei⁹ gi potest.

Adde fragor/fragilis/quater/atq; quaternus/aristā

Junge farina/oculus/pluuia/atq; curul⁹/hacena.

Sic aqua offella/fabes/ligula/atq; mamilla/sigillū

Atq; sodalis/anus/bel acernus/iunge tigillum.

His nota sic vir ouat continge fides et acerbus

(Uber sūt a lōgis corripiūtur: dicit⁹ a dico cis/fit dūs a fiabo verbo. Wan⁹ a mago/ae siue mania/Titulus a tutum tuti/victima a vivo/fugax a fugio /fidēs a fi et quidē mate a no/nus/bellul⁹ a bobus/omalium ab omine/fatuus a fati /lotiū a lotū/femur a femina/odiū ab odi/varicosus a varix/dux a duco / vadū a vado &c. vel vador ari/sopor a sopito a sopio /fluo/cisterna a lacco/fragor a fragilis a frango/ęter a quater⁹ a quatuor/ardea ab areo/farina a farre/oculus ab oculo/pluuia a pluui⁹ ptertito/curul⁹ a curru/lus aurea/parcus ab arceo/aqua ab equo a plango/socialis a sus deo/anus ab annis/acerb⁹ ab acquere/tigillū a tigno. Nota a noseo a q̃ noto as: vt ayovant ab o letū; interiectō/fides a fio; dicit⁹ acerb⁹ ab acer

(De diphtongo.

Cum bim seruantes vocales syllaba tungit
Binas diphtongus scribit/que longa tenetur
Vocalis comitans quam bult breuiare latinis
At ediuerso grecis producta locatur

(Diphtongus ex duabus constituit prima syllaba: vt audio eugę agricola foemi: Sū vbi cęq; diphtongę dicit syllaba lōga in latinis dictionib⁹. Si vocalis sequatur corripit apud latinos ac grecos: vt pręcultus. In grecis et producitur q̃ in nęcio seps et seas grus. Ouidius. Necsus egnā gepidicis nole pati. Lucanus. Purus in occasus sed puri gurgites aequi. Cirgil. Surgat et in medio portis seagrius hebetus/ Diphtongus vt diffinit Priscianus est ordinata ex proiectio duarū vocaliū in eadem syllaba ytraq; illā seruante. Diphtongi apud latinos sunt quatuor: quarū duę su et cęsi dicitur. Diphtongi apud grecos (vt ennii refert) sunt octo. Ideo hic enumerare longū foret quare qui eas nosce re velit: eundē Terentiū legat.

De prepositione.

Prepositura eadem remanebit compositiuo
Quanta fuit simplex: vocalis in breuiarit
Hanc comitans: longat de sequens illa positura
Prepositas iacto iunctas longat positura

De prepositione cognoscit qui prima illa sonuit si prepositio in compositione eadem quantitate seruat quã in simplicitate vt e in edico que producitur tã cõpositione q̃ simplicitate. Sed si simplicitate/x re in recubo que corripitur tam cõpositione q̃ simplicitate. Sed aliqñ vocalis sequẽs facit hãc corripi vt in decano peracutus: aliqñ producitur positione/vt in respondeo: producitur etiam prepositionem hac facie facte/vt ladificia cimicio/subdacio obsticio/inficio/nõ gutta: est cõsonans: vt fit positio. Quidã dicũt Iuuenc̃ trysyne suã sororem anthenea pacl. Virgi. Quo germane malis oriẽte/ atq; obtices hosti. Sũ illud Lucani figurati esse oportet. Cur obicis magno tumulum maneq; vagãtes: Illud Gallus Arcetat in primos obuitit in mania membra

De pre pro se sic dicti nulla sequatur
(Vocalis) debent longari prepositura

.i.longe vel			antiq̃	
procul fugies			pphano	
vel procul a			rito sacer	
fugabuntur			lacrãs in	
vagando			terpres	nepos; fr
.i.profugus	.i.profugio	.i.profugo	.i.pphera	.i.pacpos

Pro breuis ante fugus/fugio fugo phera nepotq̃

			.i.estimare	ppinc̃tus
	crudelitate		quasi ante ponit	
	tiliano pro	.i.publice	tempus	quando p
.i.neptis filia cer.	legere	.i.palã parare		alto
.i.pinetus	.i.posterus	.i.pfecti	.i.ppero	.i.profundus

Sic neptis/ternus/fateor/fari/pero/fundus

.i.irreligiosus non			fabula vio	
scilis execrat usq;			lẽtũ ei. est qui hominibus	
credẽs et ita appeti			plastis ut	ad rẽ pu tã vel
lat: qs irreligioso manus vlli		.i.publi	terdũ cle	publica admini
vel facto in quẽ		cus	nario fa	strãdã coactilis
vlum cõuenit eli cere		facto	cinum	erat.
.i.pfanus	.i.ppetus	.i.fecto	.i.pcelo	.i.profectus

Et phanus/phano/fateeor/cellaq̃ festis

ofspringe				.i.ter
.i.genus		.i.petere		facere
.i.propago	.i.pages	.i.pcio	.i.ppertus	.i.pfectior

Sic pago/pages/cio/percius atq; ficifico;

	ppie pgnare		
	vino procul	superatio dñi	
	gnare altere	expenere	.i.profecto.

Iis pro cõmunis propino/profundo/prof ectus

argumentū
sedersitum
cayari

Greca di pro breuiant velud illa dilemā propōtus

.i. dandere
separare

qui bene disserit etis
gunteres enarrat.

Di nos longanus preter diximo/atq; dilectus
Est re breuis/ni producit eam positura
Re longat refert a res/reticitq; aliquando

De prepositiones e pponit sic eam simplicitare & cōpositione pducitur nisi vocalis sequatur sic ab est/a caret/ē de/ī dis/ō re/ū se/ab/ē/ī/ō/ū. Sed prepositio pro corripit in prefigas/prefugio nasiga prophetā. pronepos procuro proterū. pfiteor. pfor aris ppere. pfundo. pfero. pfugio. pfugas. pfugo. pfero. pficisci. In his tñ ppino profundo. pferus est cōmune hoc positionem di. pñ greci dictionib⁹ corripiun tur: vt in dilexi. pponitis scri in latinis dictionibus di. pducitur pter i diximo. i dilexi. pter ps epositus. i. ultra. corrupit. vult radio nisi ab ea. pducat positio: vt in reddo reddo. producitur etiā re in refero qñ cōponitur de res et fert/producitur aliqñ in reticio. Ut. g. in generatiō. retice ne maculas inficere vellera pallio. i. enel dos. ri. reticuit pannus. i. cecidit. in gelu periit. Et tam⁹ hec vidi. vi. Et patria virtutē arte locan hos reticuisse. Quia reticio. simplicē. i. nunq̄ natura pducitur. i. cet est primū. ri. sed ita ri. ci. non. ri. cipere. sonāt. Si nō nisi ponitur inter duas vocā les. ante positionē. vt patrie. io. i. ingenue. ir. augustideo nō est positio. i. ideo natu ra corripitur. vt eadem. a. Cretes. Cretes. manent. in. sanguine dentes.

De exemplo.

Syllaba si quanta est uocales et regula desit
Exempla autoris proba et consule semper

Exemplo cognoscitur ōma illa syllaba q̄ illā sequitur regula: ad autoz exē pla pugnas vti dubitauerī quā dubitatiōē tollit. Et hec de quantitate syllabarū. Regule tamen alie pro diuersis. i. ita eius quantitate inuenies.

De precepto siue regula.

Preterita elongant duplicata cuncta priorem.
Sed bibit atq; nouit iciit et stetit et dedit auferr
Cum tulit/in quibus et vocalis preuenit altre

Precepto siue regula cognoscitur ōma illaba. Nā oē preteritū duplicatū pro ducit primā. vt pupugi. cucurri. Sed hanc primā corripit bibi. scidi. dedi. steti. tuli. i. cē tera sola vocalē ante habentia. producunt. vt audiui.

Preterita primam geminans breuiabit btrāq;
Sed cecidit pepedit alius quibus est posita
Tollas que breuiant primā longāq; secundā
Preteritis reliquis tanta est quoq; syllaba prima.
Quanta est presentis tamen illinc excipiuntur
Fec genui/posui/potui/fumui atq; coegi.

whittin. de quā syl. B.i.

Repulit ⁊ sic rettulit illis repperis addas

¶ Omne preteritū geminās primā sillabā vtrancq; corripit: vt pupugi tutudi dime
di ecpicitur preterita a cedo ⁊ pedo cū aliis in quib⁹ est dossitio: vt cecidi pepedi
momordi pepkdi primā sillabā corripiūt ꝓducta scdā. In q̄ bus aliis preteritū ⁊
ta est prima pteritiqua ta est ꝓsentatio hos excepto genuī/posui potui/cognouī
rū prima corripitur ⁊ ꝑma ꝓtitis vñ nascitur sit lōga sūt hec reppuli rettuli/repe
peri quotū prima positione ꝓducitur h prima ꝓtis/ vñ deducit⁹ sit pteritū.

Prima preteritis quanta est ductis eadem sit
Littera si non mutetur vel sit positura
Primaq; preteritis quanta est eadem sit in illis
Temporibus cunctis que deducuntur ab illo
Ram/sem/rim/ro/se/sunt preterito quoq; ducta
At de presenti sunt tempora cetera cuncta
Participans presensq; gerundia duscq; futurū

¶ Annotandū est q; quāta est ꝑma ꝓsentis tāta erit in ret⁹ deduct⁹ vt in amo cu
ius prima corripitur tricē in amabā ⁊ aliis deductis. Sed si littera mutetur vel ꝓ
positio hec regula fallit: vt in reor cuius prima corripitur: sit in rebar ex eo deducto
ꝓducitur. Sic in edo cuī ꝑma corripitur tamē in essem ex eo deducto ꝓducitur
positione. Aduertendū est etiā quāta est ꝑma ꝓteriti tāta erit in ero deducti⁹ vt
in legi cuī ꝑma ꝓducitur sic ⁊ in legerā legerim ⁊ aliis deductis. Et in ferō cuī pri
ma corripit ita ⁊ in ferā ferim ⁊ relatis deducti. Et hec sunt deducta a preteri
to ꝓfecto idicatiui ꝓteritū plusq; ꝑfecti quidē modi vt amauerā ꝓteritū ꝓfecti
optatiui ⁊ ꝓficiscibi vt amauerim. Preteritū plusq; ꝑfecti optatiui ⁊ ꝓficiscibi vt a ma
uissem futurū ꝓficiscibi vt amauero preteritū nō inuenitur vt a mauisse. Reliquit tpa
a ꝓtō deducitur sūt participia ꝓsentis ⁊ posteritatis futuri in duo etiam gerundia
di di/do/⁊ dum.

De supino.

Primam producunt bisillaba cuncta supina
Colle supina quo lino/do/tuo/to/sino/eoq;
Atq; reoz cieo sero: que primam breuiabunt
Sed cunctis ceteris est ſyllaba prima supinis
Quanta est preteriti de quo deducta fuerunt

¶ Ostie supinū bisillabū ꝓducit ꝓter sillabā: vt situm lotū/datū/ sū/ dicta to/situs
a lino/datū a do/rutū a tuo/statū a sto/sitū a sino/tū ab eo/ratū a reor/cisū a cieo
(nā a cio ꝓducit) ⁊ totū a sero ꝓducit. Sed ceteri supinoz tā ta ⁊ ꝑma ꝓtis ꝑma
ꝓtis ꝑma ꝓteritiua nascūt vt a matū cuī ꝑma corripit vt a amaui vñ deducit

Inductis eadem remanebit prima supinis
In rus participans sic preteritum q; supino
Sunt deriuata ⁊ verbalia pleraq; cuncta

Obseruādū ē quāta est ꝑma supini/tāta erit in ⁊ deducti⁹ vt in itus cuī ꝑma cor
ripitur vt i ītū ē simplici. Excipiūtur ītus ꝓcipiti ab ꝓcido: alius i ventus nōe ꝑ
tus dict⁹ deducta a supina sūt ista ꝓcipiti ꝓteritis ꝓsentis/ fatur/ sero/ ferior/ abalio

De crementis.

vt amamus vt volumus possumus.

I medis verbū producit/ꝰ u breuiabit
vt dare et ramidabā venūdabo possumdare.

Ex do fit da breuis cum prime componitur.
vt amemus/amaremus.ameris.legemus legeris.amatote.docerote.
docemus.docēremus.doceris.audiemus.audieris.legitote.audiote.

E simul o medius verbum producit vbiq;
vt legeris vel legere imperatiuo presenti optatiuo tempore
presenti indicatiui legere presenti legere

Sed super r prius e breuis est in tempore queuis.
preterito imperfecto coniunctiui legerem.

Terne presenti imperfecto preteritoq;.
vt amauerim legerim/amauerim/amauero/vt amaberis vel re.
docueram audieram/docuerim docuero/doceberis vel re.
legerim legero

Et pre ram/rim/ro/beris et bere a boriq; futuro
vt amantur/legimus/docuimus/audiuimus vt audimus

Corripit i super m verbum mediis: nisi quarte
vt audirem audirer audire

Tempore presenti/at super r producit vbiq;
vt amauerit/docuerit/legerit
audierit/legitis amabitis docebitis. vt petiui audiui conaui.

Corripit i pre t verbum mediis: super u sed.
vt auditis vt audito audite

Et tis presentis quarti flexus/sic to teq; longat
vt possim' velimus malimus nolimus
possitis velitis malitis nolitis nolite nolito

I super m vel t possum volo/natacq; longant

¶ Sequūtur regule speciales de primis syllabis secundū ordinē litterarū

A Pre o primus breuies: producito ducta quo ventilatio fit. Ante b.
.Loā sanctū abdias. pestute ad refrigerandū corpus.
fabula, quasi sermo vel cōfabulatio: vel res ad veritatē sine delectatione. Solin dimersorū sine hospitiū

A for flo/no/sto/preter stabilis stabulumq;
.Iruina vel macula tracta ab .Leuiter
a bonum et oleo aut accensus
quedā fomis alio liquore delēdere.

A longat cabro/labes/labor quoq; verbū

Iun primis.

.l.ebris sed
maxime eo

putridus q̃ tabes patitur .l.lingua corrupt' .l.patere/pdita dege
rere deficere pascunt
habe fluere .l.l. .l.morbus

Tabidus et tabo/sic tabeo/pabula/tabes

Scabidus et strabo prop̃tiũ et quedã antea dicta.

Annotatio

CAnb in nõmis sillabis corripitur: vt scabo scabellũ labiũ. Excipe deducta a fot
fortis vt fabar fabor fabulus fabula bella. Et a flo vt flabã/bo/bulus/bellũ. Et a no/
vt nabã/bo/bilis. Et a sto/as. vt stabã/bo/bter stabilis e stabulũ q̃a tbeniãt. Pro-
ducũtur etiã cabo labes labor/bũ. Tabidus/tabo/tabes/tabes nomẽ pabulum
strabo q̃n est propt̃iũ. Et antea dicta vt derivata q̃ derivatione noscũtur: vt pabu
lor a pabulũ/tabesco a tabeo es tabefact' a tabes. Et si alicubi ediſſime lector
tusto succinctiorẽ me iudices: ad superiora precepta. Generales regulas recurras
velim. Nã breuitatis amator p horatianã monitã. Quicqd precipies esto breuis vt
cito dicta Percipiãt animi dociles: teneãt fideles. nõnulla hic q̃ inferius pterea
q̃ cũ superius satis manifesta sunt: sepius repetere supuacuũ foret.

tncoctus vel
immaturus
vt acerbus macer

Ante c. Apte c breues: pro forti longa sit acer

.l.disertus q̃
facile fari et
ornate potest .l.thracia regio europe a Jaſo q̃da auis .l.humido.

Facundus/thrace sic trachia/graculus/acts

indumẽti gen
pudẽda ntasio
tegmẽ.

gentilis de thracia
thracis et thracyn flotes nigri
colonis vt brachiũ brachia

Thrax similiter obliquis variatis/sic quibus aut b

.l.mitigare
leuiare pa
cificare.
vt pacispaco

beũdissimus
mitis ac nobilis fras
placidũ gestarũ
facere scriptor
place placamus

Aut p prepositã/demas baculus/placeoꝝ

.l.distantis
interuallũ vl
.l.breuis interrapedo idem

Atoꝝ brachus/spatium/spatioꝝ comũge pacifico

latro in italia
q̃rens villas
incũbebat quo
dam dicunt
fuisse seruũ
euandri
regis

Communis cacus macero ac achademia bacus

A in pñtiuũ n

promontoriũ ... rubens flos ex ...
siciliæ ppe fr... cymus possit ... inciditans ... hens ...
... operas fabricã ... esse ... ...
... quibus in bello ... ...
... utuntur ... mouent ...

Pachynnus machinã et batillo iunge tarpeiũ.

est per gõ via datur ...
vel fundũ fluuius ...
nis lacus maris ...
q cum eũdẽ aq̃ vel ...
locus ꝺ ꝑpter ... vas quo ...
breuitatẽ aquæ ... vtũ cõ-
trãsire potest ... ditur.
... cdus.

ppriũ viri

Corripito a ꝓ ꝺ sed ꝓduc gadilon adam.

A ante ꝺ.

... ad ulteriora ... insula oceani ...
... transferre vel ... hyspaniã circũ-
... interpretari ... colũnas hercules.

Et clades gadir ladon traducere gades

... portari ... phœnicũ ...
... ostium ... vltor seu ...

Vadere cum trãdo radix hic suadeo lpadix

... ...
... ...
... ...

Rado at cõmunis graduus ꝙ adzia adhalitus

... ...
... ...

A super k breues / produc taurus et ater

A ante k.

... ...
... ...

Est breuis a ꝓ g in agea / agallum q dagis.

A ante g.

... ...
... ...

Lagana / hic lagus / magana / lagana / tagis

A in pñtiū ꝯ m E

presentio

.d. natura cuiꝰ | diumato | .d. venditor
.d. acute | sentire ꝯ plus= | vel pñdere | sagotum
sentire | sacre vel | naturare | unadia. | pñcientia | Ideafiditas
vnguentaria pñclagiū pñclama | inde sagarius | sagitas

Sagio cum matis vbi vnato sagoꝝ sagax

bellaria seu vul= | genus telꝝ
ciaris ꝙ ad se | gō scuto in= | clades depulsio
secundā miſſam | fixa trahaꝝ | prosligatio
apponuntur | item rete | factura

Produc tagicia et tragemata stragula strages

.d. errot ve
poteris vt simus sar
flagris vel bep go ꝙ
increpatiue. fga cuꝰ
.d. plorare .d. | arbor | dign⁹. .d. domin⁹.
ferre more | theca | operatoꝝ | quedā
infantiū | gladii | lectoriū | vt fasꝰ flagriū flagra | flagellū

Nota flagriū. **Vagio vagina et hic stragula vel quibus aut ſ**

vicus pagan⁹ hoc eſt
plures rusticane dom⁹ | vtrag po
pacte sint ꝙ alij spatio | pellere vt | .d. caduci debēt
remote ab vbe. | pellan⁹ | soli | ꝙ quod facile
vt pagus pagan⁹ | pagani | .d. frāgere | frangi potest

Aut p precedit vbi vnato flagro fragilitas.

.d. fontus dr | ex | reterarius
arbore aut re | ad capiendā | diminutiuū de,
alia cosfracta | .d. radere | feras | flagro
redditur | obscia

Sic fragor atis fragro plaga rhete vela flagellum

qui ab aliquo
limo ſtruos | omne ani=
.d. nutrire | qui alit | mal vo= | quatices
vt alo | alumnas | lans | volant

A ante l. A breues ſuperfl. produces ales et ala.

.d. vna trū | magnaex
furiare | gio in fortis
.d. ſpiritus | infernalis | .d. ſpirare | tr aſſis | omil eſt mete clamare

Halitus alecto ſic halat et ales halo

pſcis ma | genus eſt
flumen | rinus | pomenti

Alia calonis balena balista vel halec.

obſcuritas ē
parentibus | arbor mali= | vmbra ſpiri=
in facie ima | fera/pe= | mane actio
rem mali | mitera | facta | pomi ſpecies

Hec mala hec malus caligo tungito malum

A in primis ni

Palus li malo verbum palatis palo

Palantes quasi fit quatus quasi ea squaloꝝ

Et salentinus scalena ꝛ squalen scale

Talio cum talis talaris talea talus

A ante m

I super m produc: sed amo damus addenda

Et tamis atq; tames chames ꝛ tñ adde camelus.

Et samos iis addas polisyllaba cuncta neti tibi

Dameta amentum lameꝝ lamina tungas.

I super n hyemes: pro podice longat at anus.

A ante v

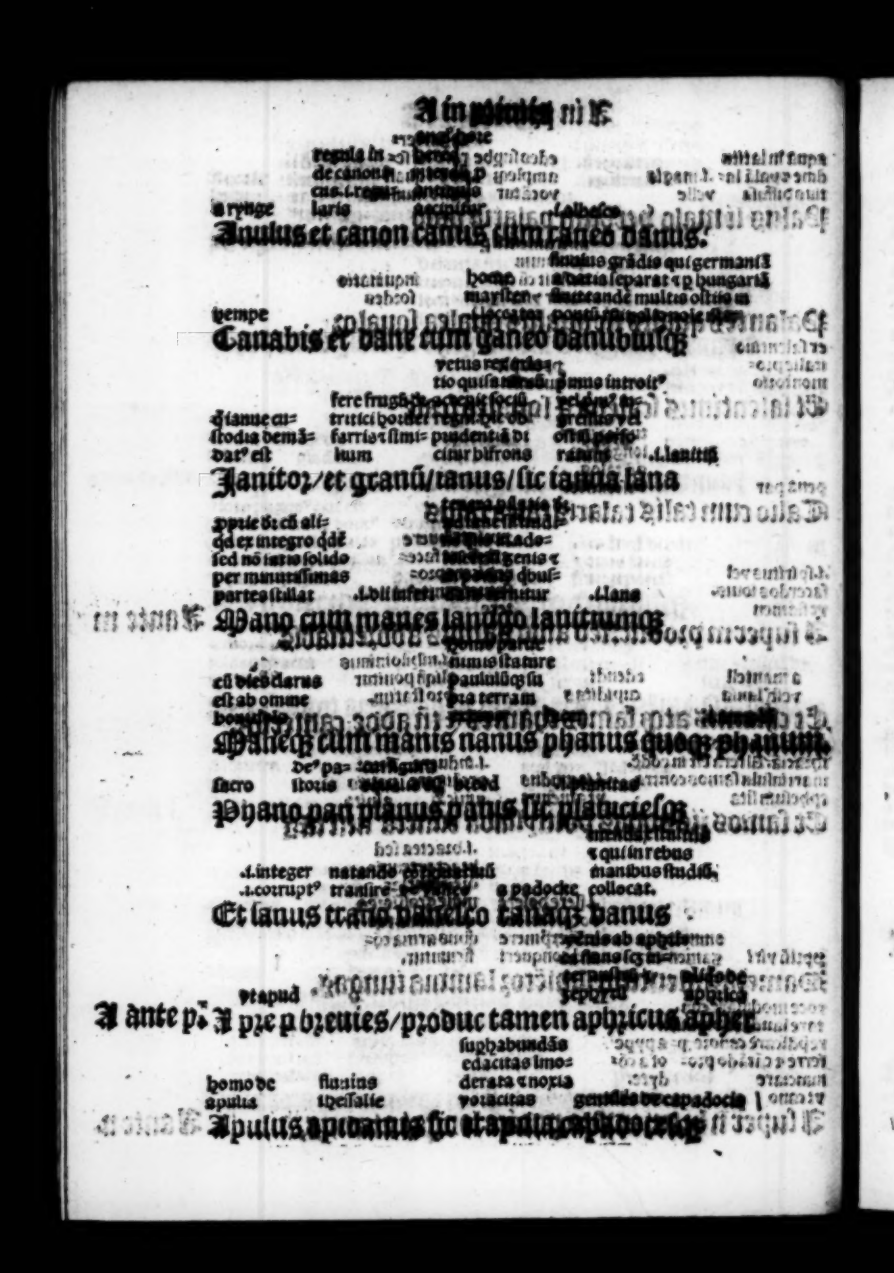

A in primis.

imons est qui ab
aliquib' proficisc'is
puerorum italiam
Pallas vsq; in siciliam
castrat' duxit.

a butter frye

Capo apeninus cum lapathe papilionis

.l.cõmendere q̃ tantum
.l.pedagogus quis pater verbero.
vos timimus ad pontifices tuemur nos ista fer.
.l.papa .l.papo .l.papa .l.papa

Papas/pus/po/pe/pa/ꝑ lapis cũ fluuius sit

est quo vestes
lauãt gre vocatur
.l.verberari a palmp
gemus pellimur pulis

Papulo cum papa lapo laperdaq; bapa

lapillus
pcolus
pestilentia vbi
est aliquã est
pauculum

Saphirus cũ papinius/sit apulia at anceps

vt aquã aquila.
vt quaqua quaq; nãque.

A pre q breuies/sed producq; compositus.

Ante q

qui inspectis extis
futura predicit quis
et extirper dicitur
vt aruspex
.l. torre assatum
sine torrido pa
ticci esse.

Curtis sit a super r/ni articus et ardus arer

Ante r

vbi teritur
frumẽtũ et
morbus
capitis
altare

Arinca arene sic area et ara deorum

pulcritudo
minoui inf yriam et sonã
quod hõi
contraria
cui' incole nos
esse caries
animalis

Barium item baris carus caris charus

herba est
fructi' palma populi sunt
acuta et du
rilia spar
si
ficus sicce
vt potri' mas
culi
non cõtra
.l.clarũ esse .l.declinis
to illis
la clarũ
rhodũ

Clareo sic clarus carer sic carica cares

.l.rex caldeorũ
vt faris fare flarem nare stare.
.l.verbum

Vareus/verbũ et crescens (preter dare) quoduis

whittin de quã, lylla,

A in primis

minutissimos .i. sctus/gnus
lapillos ligit doctus ab hic hec hoc

Glarea cum gnarus larex sic iarus et harum

animal est
ti intra q vivo thessa
m ache ha lie a qua
bitas volat acquiles q
s pussyn est q natat iarilleus

Larius et larus iarilla ꝫ narea narix

insula in mari aegeo perua insula
que fuit vltio egypti Lobedire

Naricia ꝫ nares pharus cum pareo quarum

pprie q equi pe
rarius des obtortos q
fieri vel fumus

Quare et rarefco rarus conligito harus

regio asie ma ioris
inter indos ꝫ egyptu lapillus
est autem triplex preciosus
homo de arabia. infelix/pe colorio
arabis trea ꝫ deserta. viridis.

Est cõmunis arabs ꝫ arabia iungens maragotis

est media pars orbis terre
asia minor est para asie
secꝫ q fuit sub imperio roma.
norũ q hodie turchia dr
fluuius
achyrie.

Ante l. A super fbreuis est/tolle alis palus a lopus

grandis fluuius
colchorũ ꝫ etiã
vivo hic medaea
filia regis colchoꝝ
rũ dr phasias ꝫ nasones dicti
Loscula phasianꝫ anes. q pars sunt ab eis idem quo
gnaticor sine alla tq tapiri rostrate bellus

Balia cum phalis nalus nalo quoqꝫ vasa

insula inter epirũ
ꝫ brandusiũ vt casus caseus

Sason/sic proprii casellius anteqꝫ dicta

¶ Antea dicta vt hiberia hasillab aut ras a radio sit dicta sua dicere sapit a dicit a
bant vt cassũ russũ sudum ꝫ eoꝝ derivata vt ruina. casus rasor. sic case a cesco ꝫ
gines pars
homo ꝫ pa
net nisedia
ni est quo vermiculus
collecta ex crassus no
ossi tecto cuma luceꝝ
pinnia de fugiens.
stendu. s mouit

A ante t. vt quater .t. ager

A pre t bzeues/tolle atqꝫ et atria blatta

A in primis.

comedis tocula=
ynfon bleiche ris et furtis.

Ac atramentū sic atellanaq; blatte.

fuit qđ= fuit vetus
dā oscop vrbs in eā=
i cāpania pania intra
vñ grāde pōtinas pa
ăphithea= ludes.
trū erat .i.felix .i.vniuersalis.

Atella atina ꝫ catus sic catholicusq;

decretū de ofi
natura volū=
tas oraculi vt ꝙ dormatione hoc sit ut
qđ dixerunt fatus a fatum supino ꝙ natus
mors lanterne .i.extendere latus saturnus.

Fatum laterna ꝫ lato simul antea dicta

qui me= beneficii idē quod
est ex ꝙ mor est pena dā= gratuita=
.i.mittis aliquid accepti nā est vel rvel gratu=
festinus fit beneficii amicitia dere.
vt maturus/mater/materia/frater/gratus/gratia/grator.

Et quibus un prelit simul ꝛ muta precunte

filia cael titani
mī apollinis ꝛ
diane vñ apol=
lo ūt latonus vel la=
tonis vl latoides interpres filius celi et
ꝛ diana ūt lato= pphetaꝛ veste vel .i.ample
nia vl latois idis poeta terre spatiosa.

Latona et vates saturnus mobile latus

mons in vrbe roma
vbi nūc pala rū fum=
mi pōtificis ꝛ basi=
lica scī petri dictus qualis fatidicus
a vaticinus dī va= hoc est fata .i.quia vel
tis olim canere in quantū

Vaticanus vaticanor sic quaternus adde

latior lapido incidere
via in qua pue ꝛ manifer
nire pphs solet loqui.

Communis plates sic platea blatero statim.

fuit rex mauritanie
serpēs aīs q astronomiā ūt nues=
quo ipas ve= nisse/etiā mons alius
neno inficiēs mauritanie/ꝛ poete
vel quedam fingūt esse maximū gi=
herba gantē/esse etiā fluuiꝰ

Et cratis matrix et arias et atroꝛ ꝫ atrides.

vt anis caneo vt auerto auersor auctio.

I super u breuis est/a produc compositinis.

A ante u.

E in primis.

.i. fulgere
f auri co-
lor red-
dere.
.i. coloi
auri.

Vt clauis clauus flaueo flauus

Et quibus i preit a cum muta illi preeunte

.i. eccle/indultrius.
habilis diligens/
nauis.

proprii propriu
viri viri.

Sic dauid/dauus/gauisus/gnauta/gnauus

.i. mare
deus
.i. magis velle
bellu
filia latini
regis

Maius eum mauuit mauors lauinia nauis

quedã auis.
quisein quepul-
nauigãt chrum by
da exer- pênas c
cet turpes
.i. nauta pedes
.i. pauã
faceꝛe
.i. malus
nauis
.i. nauis
iter
fa-
cere
.i. dulcis

Nauita pauo prauo prauus nauigo suauis

vbo pelicanus
vel ulcꝛe vbi olim
regia gaza. i.
pecunia erat
gaza
pptii
viri.
lazarus

Vt pax/axis

A ãx ẽ z I iuper x et z/producũtur positura

a cawdron
vas eneũ
vtebes

.i. frequis
.i. frequẽter.
vt creber/crebꝛo/crebenus

E ante b. Ex b primis breuies: sed cũ duo cõsona ſ̃unt

pellis
dame.
.i. obligatũ esse a feuer.

E longa est pre b/sic nebris debco kebris

.i. appollo ꝙ
iouis e la-
tone filius.
fuit
.i. equus
materia que
ex elephanti
dentibus fit

Ebolia ẽ phebus febus rhebus simul ebur

.i. infirmus
quasi parũ
habilis
filius thracie
ortũ habẽs ex
pudo monte
pater scẽdi
iacobi apostoli
euãgelistę
apostolorum
nuentius
Debilis ac hebrus zebetus zebedeus

E in primis.

filia mnos nis pincer na ionis añ gany= dē facta yr= ri hercules

thebe bes grā= dis vbs egy= pti ab ysyride rege cōdita thebe arū yel thebe bes vbs boetie fuit ꝙ alia fictia ne.

quī nimio po= tūs alienat' est mente ponit et aliqñ p pieno ꝙ= bundanti

Ebzius ac hebe/thebe/phebe anteqz dicta

¶ Antea dicta yt ea q̄ derivatione noscūtur: vt a debeo debitū debitor. cō a debi lo debilitor debilitas. Itē ea q̄ ꝓpositōe noscūtur: vt debello/ebrio/ebullio. Sīc q̄ cremēto cognoscūtur: vt nebulo/pabulo/fabula/debilis/thabulmodi.

vt secus

qui caret lumine

vox in memoribus ꝙ loquꝫ cōcauita= tibus resonans et inter has q̄ minꝰ resilit vocātur

Ante c kit brevis e/sed producit cecus et echo

¶ ante c.

luminibus .i. fecundū fertilis optim' primare facere ꝙ abundans regio regnū tis ex grecia

Cecō kecundo/kecundus/grecia grecus

fecē facere

.i. male olere vel fece inficere.

Feteo cum keco kecas kecus quoqz kecis

vas. s. ampulla

vt dicit de au= ricalco .i. adulter ꝓpriū viri. ꝓpie dispēsator familie.

Lechitus mechus mecenas econimusqz

q̄ nos suo mīa= tus ꝓpīn vocat aut aliq̄d obser= uādū iubet aut gesta denūgat aut aliq̄d publi= ce vt quatim vē dition ponit vox ipsa aut ferias die ꝑconis sino festos ldicas.

ꝓpie q̄ sine cō= sideratiōe aliq̄d aut mō q̄d agit ꝙ quasi rē prę= occupat: vt q̄ cadit capite i= q̄ exta sepe cinato ꝙ cor= rāt ab aue pote sequēte. riore vise= rum parte.

vt mecū/tecum/secū. vt preco ꝓconium. ꝓcepe ꝓcordis

Me/te/se/pze/cum multis cum pze quoqz iunctis

turbati ac mali cordis/interdū enam ꝓtulit' ponitur

de qua ali= quid cō= spicimus .i. parua res vt recula spernis

Decozs/de quinta sic diminuentia ducta

subsit antiqꝰ pactū vel pax q̄ sit inter dimicātes adiecti= nū deformis exe= crādus cruciatꝰ.

.i. offendere vt ledo fedus.

¶ ante d.

E pze d produc/breuies edit es credo pro dic

E in primis.

pastoralis
quedã arbor baculus a pes vt sedeo

Et cedrus atq; pedum pedis et polisyllaba demas.

regio maio possessio
ris aliae a rustica
strie a pstdi vbana
adiacens .i. predũ

discordia dissentio
vbicũq; est mul-
.i. fastidia titudo homi.

Media prædia pedico tedia seditioq;

assiduus inter patria ath̃ni filia aectae
don⁹ studiosus ensis mithonis regis colcho id qđ iustum et
firm⁹ frequẽs fil⁹ fuit nobis rẽ extypsea fructũ ad rationẽ
.i. lus. lis architect⁹. contigo rimis cutis.

Sedula dedalus æ medea iis pediculus des

vt fero ferus vt defero prefero

E ante f. E super f breuis est/producunt compositiua

ramamentũ in
pectore dee
acneũ: in pole

quedã regio vt thorax a pprium
aphetica lotica pastoris

vtego ig

E ante g. E breuies prę g/in egyptus æ egis et egon.

.i. infirm⁹ egro mãdare decernere
tus g̃ eger p- deliberare vel gi-
prie i alio egro- cus in testamento
tus in corpe .i. capricorn⁹. pf thesei dimittere

Eger et egoceros egens legoq; prime

equus alatus neptuni
a medusę filius vel
vt alii dicũt ex cruore
occise medusę natus

Pegasus egissus Ier legis et antea dicta.

Antea deã sunt ea q̃ ꝑpõne noscunt: vt egregi⁹ segrego degener degño dego ꝑgro
ues. Iteꝝ ea q̃ derivatiõe noscũt vt regia a rego a rex regis regalis regia regul⁹ &c.
quod vela vt- quedã insula/melos etiã
ris ag tata vo- brachia scor- neutrũ est a indecima-
lare videã tur ptonis bile a dr cãr⁹ fugabilis
vt vclugi eclis. chele .i. velox a melos

E super l prodvc/breuies celer atq; melodis

E ante l.

lyra aligñ glaciem sigt̃ insula laegeo
promontoriũ ponit etiã ali vel myrtoo quedã breuis alcier carie
eminentia qñ ꝑfrigore mari vestis ma salix populus

Et chelys atq; gelu delos et mela helix laegelq;

fluuius in
alia a alius
in thracia
Iteꝝ alius l publica-
locutia a pcr- nus tri-
.i. fluuialis naso fluens butorũ
.i. melus/meleo/melas. collector a velo vis pflens

Sic melo/lys/les/las/telon atq; velim velutiq;

.Afacm⁹ flagitium — humanis fera quasi bellū vt melior melius gerens

Et velut ac scelus ⁊ polisyllaba/belua demas.

sm poetas est locus in medio — .i. templis vel — filia oceani ⁊ tethyos — iferoꝝ sluis vos — luptatib⁹ plen⁹ — delubra sunt oblectamenta et in ḋnos deorū simulacra sunt — ꝓprie dicūtur que os vtor at⁹ vbi dicūtur eē lantis — vbi dicūtur eē animę bonoꝝ — maxime nobis voluptati sunt.

Electra tiliū delubrum delicieqꝫ

substantiuū opidū sabinoꝝ est mare — est ipsa in bello hostis nāra⁹ num ꝓgressio. .i. prelū. — vnū de septē ostus nāl⁹ aq⁹ diuīs ab egypto — sis vicinū: adiecti⁹ sabinis ex ḋnis natus erat euādr⁹ — mens thesalie siluosus vñ patronym⁹ micū pelias.

Pelia pelusium pelignum pelion adde

spelunca specus — specus .i. ā — specus vel antrum

Pelamus et spelea simul speluncaqꝫ tunge

filius vlixis ⁊ circe — filius vlixis et penelopes ḋ ꝑ in regno successit — filius hercules ex angę nympha.

Telegonus cum telemachus sic telephus atqꝫ

vates inter cyclopes q̄ polyphemon ꝓcedere⁹ rat cecitatem ab vlixe illi inferendā — loc⁹ iuxta anemū monte rome quo velis ⁊ ratibus vehebā tur. — qui ita amat vt solacium sit ne quis a more suo grauatur.

Telemus addatur velabrum zelotipusqꝫ

vt ego — .i. mulier — denigmus pius ⁊ non vates aut perturbatione alīq affecta sed clarā ⁊ serenā mentē habēs

Et super in breuies/sed tollas femina clemens — Et antem

stultus vel q̄ nō cogitat q̄d agat aut q̄d loquat aut q̄d ineptū vero proclius — .augmentū — inflamo — anglice moder — .i. detrahere/demere/tandē

Crementū demens cementum demoqꝫ demum

athenienſis orator maxim⁹ in adolescē tia balbus sed natura — filia phebi ⁊ vates que arcta quasi dimidia via — ſimmo labore ⁊ indu ſtria ille emēdauit ⁊ ꝓma heroicū carmē cecinit — mons in thracia — .i. dimidia

Semita phemone demosthenes hemus et hemis

idem qđ fero/ris. femitus flectit & interpreta= tur enuncians

ado adio adno adso
vt demus.demus.nemus.demus

Semino plenitudinis imagines crescentia verba

.i. superstare & ẽ extra alios. manẽ/ẽt etiã emmere q̃ ce= sserio alitio vt emmeo

castel= lum m .i. diligere indea inuidere. emaus emulor.

Et quibus e solum preit m/demptο ast emo solo

lignũ longũ & erectũ i ara= tro vel i car= ro ad qđ ut= gũ ligatur imago figura

intecior vel anterior pars sub corendice femen femmis vt semen seminis

Producas temo/schema & bisillaba cuncta

qui remũ agit. vt nemo.remex remigis,

qui memoriã tenet & me= moria tenetur.

finis amen nitatis plena

exterior vel postes rior pars sub corendice

Que crescunt genitis/memor et nem⁹ & temur auferr

quod herbe ecẽ manentes quoti= nis nouas pa= riant. vt fenum

bellona .i. dea belli vt furor vel= licus. pro quia

E ante n. Produc e super n/nihil enyo & eni vel enypus

.i. intrinsecus valde longe omnino

quasi penitus intrare

que in edibus sunt alie ꝑple. alie minores ꝓtim ad lucem furor in= reddendã facte fania.

Et penitus penetro penes atq; fenestra frenesis

quicqđ est longe vlionis gra recedi= tur ex eo quod non. imp̃romptu est sed intus & penitus ha detur & locus ipse dicitur penus idem

zenit quasi hosti talia hoc ad hos= pites missa vo= cabantur

deprauati quasi penes nos nata.

Et penus atq; penu renium continge penates

vt benc/genus/tenuis/senes/teneo/venio/seneco.

Et quibus e preeunt b & t vel l v/tamen auferr

crudelis

quiper iunes. discurris ludẽdo quasi iuni am= bulare

.i. trahi

Benacus seuus cum semo schenobates

E in primis

quod dat ꝯ indo⁹ faciendoꝝ
primo alicui causa ꝯlibet locovbi
vitta vel fasciola kalẽdas vl̃i quis consistat move
ꝯ crinis ligatur primo die ſñi a⁹ spectaculũ fiat
extremitas vit- vel septima prebitur⁹ pollita sit
tarũ dependẽs ne pto bono in publico primatoꝝ
mons iaconie a ſplen diuersoꝝ coloꝝ omine vel in vico.

Tenarus et ſpientis cum tenta ſtrenaq; ſcena

largus clarus .i. margarī qđ per eam pe-
ſtrenuis impi- feras et niat ſanguis vel
ger vtilis ci- quaſſet- tidem qđ conſpectaculum
tus fortis clauentre tenta .i. vendi ſanguinis.

Strenuus ⁊ venor ſic tena ⁊ veneo vena

.i. facere ꝛ operatiõ regio inter quod in ca-
hoc eſt medium in illyricum et put creſcat
ter caliđũ ⁊ frī- macedoniam vel quod capi-
gidum. nec vulgo tio ſtimulo eſt.

E prep brevies/ni epirus cepaq; cepe. E ante p.

rex aethiopũ cũ gtõ ⁊ dño
ſignatus in pho ⁊ pater andro pp̃ quidam ſigẽt in/cũ ac-
cide pfinds opi- made trãſlat⁹ .a. cepheo rege cuſatiuo ad-
dum delphos inter ſidera nominatus uerſus ⁊ tra.

Cephilus cepheus cephenus ⁊ peolus epi

aluer .i. ſicatum quis que alti-
us ſublimatus
q; volat.

Heper et epetides iungas iis epia prepes

ſtroꝝ pñdet
vel minitio tenere
de ſpatio ſi- ſpedire
gnis q; ſic cir- circũdare.
pprie de ala⁹ pellicula cũ ſeptes ad ⁊ ſepe
ſtibus q; pe- in ſumma- arcẽda pe- circum-
dibus carẽt tute pe- cora. cludere.
⁊ vtere gra- nis.
dũtur. .i. preputiũ vt ſepe ſepes ſepio

Epacta et repo preputia/vel quotiens ⁊

quidam piſcis q;
emiſſo cruore
arro occultat
ter atq; ſpedit
eſt etiã ſcopul⁹
iurta athe parua.
nienſiũ litt⁹. ſepes cindere.
ſepia ſepiola. mortuum.

Prelidet e/demas tamen hinc ſepelire repenſiq.

pprie planus et
p̃ methaphoꝝ
vt neq; equus ponitur p̃ iuſto .i. explanare E ante q.

E breues pre q/deme equus mobile et equo.

E in primis.

lasciuia libidi=
nosa illecebra
sine vt A. gel.
sentit; iurᵉ vi=
te pdigus mul=
tū tñ nequitiā p
solertia astutia

planicies
terre vel
aquarū — populus — lasciuus vel libidinosus — q̄ accipunt — .i. nullus

Equor et equicolus nequam nequitia nequis

fluuius gallie
celtas a belgis
.i. non
posse — .i. frustrā. — desistens — non possum

Nequorsum nequo nequicq̄ sequana nequit.

sequani ppli
gallie in comi=
tate burgundie
.i. non

Sequanus iis addas nequaq̄ sequaniculsq̄

aqua lactis — lapillus colotis
ad multos — pallidi ⁊ transpa=
vtilis mor= — rētis vnde po=
.i. dominus — bos — pule fiebāt aps
vt herus — ferum — romanos

E ante r. Curta est e super r/ni beryllus quoq̄ ceres

quasi celuleus
populus ex opido thuscie — color coeli

Vans etis in genito/sic cerula ceruleusq̄.

vermiculus
aluearius
voceus vel
morbᵒ hoc
fauus cū — .i. ane
marble/or — foetu patre= — salue
grey colour — factus — waze — gaude

Cerulus et clerus berytus ceraq̄ chere

dicebat ⁊ vn=
gebāt ur ath= quedā
lete dū certa= ciuitas
turterant — in thuscia

Cerulla et ceryntha ⁊ ceroma cerete ⁊ eris

ossie metal= pptie ru= — magnᵘ fluuius
lū sz p̄certi — go aeris — filia icari — in italia ad alpi=
id qō eli.co= ⁊ rubigo — ⁊ sotor pe — bus veniens alio
lore rubio — ferri — nelopes — nole padus

Ex es/erugo sic erigone eridanusq̄.

herba
miseria — effilatū quod — nemoris — venerē
moeror — extra veri= — dea a fe= — renocās
calami= — mentū filo — rēdis ar= — vi ⁊ mis
tas. — ptertū est. — boribus — quedā

Erumna erectrum feroma eraca vel heros

E in primis.

opinio tenax
sententia in
qua pfistam⁹
electa electio
vel secta

qui succedit
in patrimo=
nio ex volum=
tate defuncti

argui
prot
fuit

ppie est arcie
ntem rei mit=
tere/ponitur
aliqñ p
dubio.

Heresis et heres sic heriphile simul heret

oceanu⁹ tethyos
filius: marinus
deus: et ponitur
pro mari.

prot et
pisma:
tis

pastoris
nomen

Mereo pro luget meris sic nerio nereus

mons in insu=
la ithaca q p
ipsa insula se
pe ponitur.

Neritos et neris neren sic nerita iunges.

insula ligustici maris que et pherannuis et confica di

hec seria/ela pyre
et wyne).
hec seria oꝝ.ers
ngis fortissimꝰ

tardus
grauis

.Heres

hec seria o.
hec seria oꝝ

Serus/tes/sero/bis seria/theraq theron

rex hyspanie
qui pter tris
regna sua dictus
est tricorpor.

rex thracie
maritus p=

Terrus gerionis quero sic merionesq

vt rerũ fieri nerem sero nero nerer.

Zerampellinus/crescens nomẽ quoq verbum

qõtamẽ
virere
incipiũt

fluuius ⁊ gulta
l celtibe ⁊ fron=
ria cui⁹ dea ac

nõ fict⁹
uonsi=
mulat⁹

secole
dicũt
veronesq barũ.

arborũ
atq ber=

saeculi ge=
nus hinc
perũ via=
rũ vo=
cabulo eam⁹q

nubes clara
rarene. i. celebo
rie/mar rũ qõ
chia tar est her
pauma nõ ba mẽ
pcal: silver=
pubus. tmo.

pene et
alicui ob
fontisgo
stare via⁹
soresfoet.

fuit greco
rũ opi⁹ gigo⁹
nari vel pi
sue et: la ro=
mere tuscia

vt verus. vera. verũ verũ ner. verues. verona. vera rũ. vt pera. pierig. spero. spera.

Et quibus v prett aut p/tolle pteu pereoq

rex li=
dorum
diuisi=
mus

quisq
celo pe
tre na=
trio nal=
ctur

pruſſus
incisus
macus
latua.

vt cresus

celar

cesua

Elupes l/produc/tollas le d/que breuiantur.

Cautes.

nigris equis
panis

.i. positio

mons elpanie

Hec velulius veteris thesis atq vesimus adde.

E in primis.

liquor est · vbs flet: · crassus ex · lis epto: · arboribus · panica qua pe: · mons cam: · flatens · loto. · panie

Cõmunes fiant cetina atq; melana bcetus.

hyspanie fu: · nius quo opti: · me tpatum · fernam. · .l. betula betulam.

vt etas

E ante t. Ante t longa fit e/breuis esto betulus/a/lumq;

locus angu: · stus in mari · qõ interpre: · ac thm ma: · tari potest alie: · re ad similitu: · ne. ꝯ insolute de: · .ppriũ · dinem. · .l. ab hetruria · clinationis · viri.

Et creta hetrulcus sic heteroclitus ꝙ geta vel tes

.l. secare. ꝯ se: · filia thyronis · gites collige · metuamus · vror pelei et · re metere ego · eos quinos · mater actiu: · inclitũ qz · tam de segiti: · amãr: time: · lis illud nomẽ · alia vetus · bus ch de yna · amus eum · alpiratũ th ha: · post aliam · dicimus · mumcipo · bet initio. · mencia tur.

Ac meto cum metuo thetidis thetis atq; metallũ

translatio quedã recti · solutiq; sermonis. l alterã · specie vt metri vt ornat' · ater foetus · vel necessitatis gratia · ceruicabilis · greco vt metaplasmus · .l. eter.

Cum meta compositis tetra sic tetriculq; methaur⁹.

.l. vlet' hoc · mẽsura apud · est sine vi. · grecos et qm · aetas eui · ppria · mẽsurãtur ver: · debitat · postu: · ppriũ · sus a nostris di: · virus · are · viri. · cuntur metra · vt vetus · peto · petrus

Atq; metrum/ꝙ quotiens v vel p prelũdet eqz

strabo ali: · quin · quan: · vibe ius · tum · reddit · vt repletus impletus.

Hinc demas petus preter pretoz pleo nata

filia celi et · veste vror · poeta lyricus · ciepũ ponit · fuit lyberti nõ · etiã p mari · patre natus

Est cõmune thetis flaccul q; cretam breuiabit

.l. grauis accen: · tõtus nõ asper · trux/aligñ tri: · stis vitabit.

E ante u. .l. scitu · vt eum

E super u longa est/demas breuis atq; seuerus

I in primis.

aliquid in alia leue tollere mo do auferre vel allenare mo uere. Item labefactare extremere

Non grauis et signans lenis/tis iungas leuo verbū

flumus
hyspanie fons nulle celebris
vt iberus lucchetus subligaculum

I Breuies primis pre b/m fabula gibus I ante b.

hyberū tpa est inter hye= mem ⁊ ver. quis fleonie limulus

manu mutere hoc est libet= tate donare. absolucre

Hibrica et hibernus simul this libero liber

pptie leniter degustare p metaphorā aliquid leui= ter tangere qui ei esset seruꝰ factus a gentyl man. deo vini

dicte sunt placere exarare et mille deoꝝ sacrificia. liberi

Pro ingenuo aut bacho/libertus/liboꝝ/liba

.l. exarare hoc est manu pptia. Ibis figere/alibi qꝫ scri qñ cōponere libꝫ potest mādare qꝫ hoc est epistolas vel ta fons vel spelūca etiam vno di sticlli= bellas scribit pue sonie/prope crātē ⁊ altero gi ⁊ co= sertum nullu alꝫ das parnassum exarāte scribꝫ gnoti scribꝫ.

Libra et libertus sic scribo scribis scriba

vetus opi dū italie dis= stans a ro ma. xvi. mil lia passuū

genus ve hiculi quo qui ti= bus comit

significat ictu fla= gelli.

vox serpentū Sibilus et tibur tibicen tribula bibex.

mons phoe= nicie vel ma= ter syrianꝝ. phoenicum.

iliamol Tibia bibidius biburnum/libanus anceps

est arbus
termo cū rūi aliqđ
incelit
vt dicaꝫ arbor et fructus.

Ante c fit breuis i/m ficus dicoꝝ terne I ante c.

I in primis

anglice a — filius deade
wodde — li qui cū pe=
wall. — tre volasse de
pus suis — .i. gentere — ex creta

Ficedula ac ico lic icarus icariotus

ppie pulicul⁹ dr̄ qui in arena
regio mi — quali argenti fili=
nor; alie — gra a quo ⁊ pa=
ter ꝓ̄ — nis colim rerum
phetia ⁊ — minime partes
cartam — mi ec dicitur.

effigies
fiama
imago

Icon ⁊ iconium licas et licia mica

victorus
yr victus — .i. vir victor

Micylus et nice nicander nicoleos q̄z

filius saturni
primus rex — sunt torques
laurentū/a — ꝺonatrilu=
circe m aue — dorū victori=
versus — possessiū — bus solebāt

Picus picenus lic niciteria pica

ppie pars — vbi plures
vidis minor — inter se vi=
regio alie — cinisunt.
fluuius — maior — .i. cōuicinus.

Ticinus et vicus bicuna ⁊ antea dicta

sicilia sic dicta
a siceno ppio
q̄ ex hyspania
multi sici — primo in italiā .i. hiciī
lienses — mierunt — vel spica

Cōmunis licheus sicelis sicania spicus

telum vt ad — sicani dicti=
similitudinē — tur siculi
sagitte — .i. spicas emittere vsiciseles.

Spicula cum spico sicanus ſugitur illis

stella vel col=
lectio stellarū. — geminus/
vt sidus — vel duplus.

I ante d. I pre d produc/preter cuidius dydunusq̄z

ab idumea.

Sic et idumeus cuidus atq̄z eidonia idumea

ppie dictorū con=
cythara vel — tentorūq̄z cōstan
chorda. — cia ⁊ veritas — vbs in idumea
dis. — fides fidei — palmo abūdans.

Atq̄z fides terne aut quinte sic et edume

Sic ideoq; quidem neutralis idem vel hydalpes

Sic et iongus et quibus b/d/p/t/ve preibit

Stridulus est longum sic hinnio strideo stridor

Est communis hydor cydon atq; hedera ludens

I super f producit/breuiantur composituia. I ante f

Ante g fit breuis i/ni figo frigeo frigo I ante g.

Frigutio fligo fligo frigellaq; fliga

Frigil gygens frigus sic phrygia ligens

Pigardus piga/et dicta antea/sic quibus st.

Prelit ni frigis/at cõmune frigi/q; frigidq;

Iantel Longa fit ꝙ ſuper l̄ bernas tamꝫ inde chilidꝛus

Atꝫ cilix hilaris cilicumꝫ fulixꝫ chilindꝛus.

Sic et hulerda hilgrans ꝫ hylas vel hylax lilebeus

Et nullo cum prepollens eſt militum ſic qñ legumen

Sic pila enim pylades pylius gilos atꝫ pyrrie

Idde philiteus pilus ꝫ philos ac ſua nata

Atꝫ philoctetes phileros philera atꝫ philetas

Et quibus ſ pꝛcit e vel t/ſimul antea dicta

Syla et pulotrum thyle (ꝫ bur tilia) longant.

.i. fissura
vt rima

moris in hy-
cia sumũ ꝙ
sta nmã eſſe
cimus qñq

situs bacchi
ꝙ veneris deus
cuius mysteria.
ꝙ hymen de

I super m longes/sed tolle chimera hybeneus

I ante m

nã apud oniclũ ꝙ catullũ pdu-
citur apud alios corripitur

sterans quod
pegros iacere
tur qd vul-
go letamen
dicitur

mimalones vel
mimalonides fe-
mine bacchantes
.i. bacchi sacra ge-
gentes a mima
monte asie

Atqꝫ frequenter hymẽ simus atqꝫ mimalonis addes.

pprie
vrit.

Sicqꝫ minas pro mõte/dymas nimis adde simoisqꝫ.

herba est nota
apibus gratissima

fermoũ est
vt timeo/minas

Et thymus atqꝫ thymũ/licet polisyllaba/preter

pinnas ad
limã vehi-
mie sino

opidum
ficitiae

Hymera chimerinos sic limia limus addas

flam illud quo
fabri materiarii
vtuntur ad ligniã-
dã materiã.
inco.

pestimentoꝫ ver-
mis ꝙ de capillo
et nonnullis mitra
vestes pediculi

Produc i super n/breuies inulamtinteamqꝫ.

I ante n.

pprie leuiter
aliquid in-
ducere es
quasi tinea
ducere

.i. iungere

septus enī producitur

Atqꝫ inulum raro/breuies lino sic linioqꝫ

filꝰ mercurii vel
vt vult ꝙgil. apol-
linis ꝙ vtantur
musae thebanꝰ
poeta antiquiſſi-
mus

situs beli
ſcus aut
potius pe-
mus rex af-
syriorum

omittere
pmittere
fluiri per-
minare vel
cessare
vesino cinis

minus in-
cutere in-
terdũ
eminere
extare
efferri
numero nonc aut ꝓbũ. ꝙ nine arũ.

que vulgo
minutie di-
cuntur vel
minutoꝫ emi
nentie.

Et linus atqꝫ ninus/quibus sic bel m preit iqꝫ.

dedignor linio
.i. flectere cu-
rare ꝙ pprie
ad lectulum

arcba

Produces crinis clino sic crinita synas
whytin. de quã. syl.

J in pzimis.

vt poete volunt
erat mõstrũ natũ
filius ionis ex pasiphae vxo-
q europe re minoio habẽs
rex cretẽ- formã ptim holo-
sium qui- ptim tauri ẽ pa-
bus ꝺleges siphae cõcepit ex
scripsit tauro.

.Libra vel pondo.

Sinum bas minos minotaurus quoq; mina

.i cõpelle- fluuius garamantũ
re vel tiᵭur in lybia apud quẽ
cere. magnũ sunt thyri.

Et mino verbum cinipheus cinania cinips

adiectiue. .i scyticus animal
vel septẽtrionalis. quadrupes
quasi superbetes q pennatũ
vt gryphaeus. animal

Ante p. Ante p fit b;euis i/produc ciphus quoq; griphes

filius praxonidis superbus quoddã genus ceꝺ .i simulator
siue cynosu- arrogãtia pducitur raro

Jphitus et gripus cyperus (hypocrita raro)

resonare
clamare
agamẽnonis accipitris
q clitemnestrae est pullorũ
filia. vel lũbarũ

Jphigenia iphi fic pipilo pipio pipo

pensare cõs-
fodere cõ-
uallere cir- fistio ter-
cidare cõs- re desitus
gregare re- fiue torris
quassare. plere prege- lignũ quod
agitatione re cõponere facile accẽ-
rumpatur fulcire datur .i tubus.

Ripa et riphei stipo cum stipite syphon.

propie baculus vñ
scipionis cognomen
primus adeptus est
cornelius gypatrẽ
luminibus carentẽ
ꝑ bãculo regeret. eos militare.
.i mari.

Scipio scipiades stipendia siphariumq;

clara vibo m erectheus
apulia ad mõ faber li- quoddã
tem garganũ gnarus q grusticen-
a diomede cõ gubernator pentum.
structa. nauis argo- quẽ
sipontis nauiarũ. parat

frater ostridis
regis aegypti
tit ꝑ typhoeo
ponitur.

Scypulus et sipus typhis sic vipera typhon

I in primis.

valebat sestertius vi-
cenis qñ faciebat in
libras rõne sesterti

vt Gellius & Martialis

Pirilicus dat scrypulum: reliqui sed scrypula dicunt.

Pirilicus

Iacere decurrere
dilolui aliquando
apparere vel ma-
nifestũ esse.
vt liqueo

Liquere

I pre q breuis est/sed liquor liqueris auferI ante q.

preterita

vt siqua si quos de quib' loquebar

Liquidus et liquit liquerius/z quibus est li

nam si dine sine pductione si producitur
quanqñ ouidi' licetur eam corripiat

Preiuncta at siquidem breuies quando vnica vor est

crudelis
infestus
vt mitus ditus

nã p stulco lira pduciture,
vestru mentũ mulcet

I super r longant distillaba/vt leras plectrumI ante r.

signotis

imbrialli fi-
lius r thra-
cũ rex fuit
vel arbor
quedam

fructus haur

struens
quasi cre-
ari eos
porta soles

lingua subaudi
hasta vt dicitur
certamen cauis ro-
manus.

Et pirus atqz pirum pira sit quicis/at tyros anceps

pyrũ vas vel
scrobs in loco
loco factaqz
lex substrata
in qua grana
seminatur

regio
mulo
fortia
magnus
vt vrbis sirix

risallae
porta in
decim.

Curta syrus de breuz bitet polisyllaba preter

pyrate dicuntur
qui marta latrõ
cinio infestant
pudeas ipse
pyrates

Que pyr/chit vt creant pyratacz chironomosqz

extremitas
nasi vel for-
mula puri

adolescens
baddonius mas
sa typhos

Pyrula pyramides seu pyramus/attamen anceps

vitis articu-
lor ligamen
bus pedagra
vero in pedi-
bus

medicus vul
neratꝰ a ma-
nũ eulogia
tione its vo-
catur

forum scrocos
rimbo mulio
bum

Cum chiragra chirurgus erit bupleraz pyrene

D.ti.

I in primis.

Illis penel regis arcadie est ↄ vbs hyble inter egin tū ciprites

vbs maritima in illyrico vel macedonia prime dicta cepe damni

Cyrenetq; et byzachium raro breuianda.

europe regio ypla ut aphri=ligni secundi ↄ gallis est pars haste autem duplex inferior que hispania. Cete mauritanenes ritice ulterior. uar.

Cōmunes sunt pyrene hispania stirax

alpis mons hispa nie quē aliqui pyrenen vocant.

Cyrtacus pyreneum: at pyrhois breuiabis

stella ardens ↄ pro sole po nitur.

Semper produces pyrrhina et sirius atq;.

vates hebenus qui cū filius ixionis coeuntes angues dare replesse dicit. caso penitet mutatus in serpentū formā.

Liriope cum pirithoo sic tirhestaleq;

ppte gelida dri= gore cōcreta pendēs stillans= q; guttatim

eo per calos cum quo circa stīā vbi magna= vt cōposita a di.

indoctissima patrem regat ↄ regia.

Stiria tyrinthus cyrtiphius anteq; dicta

animal e boū sit

qui bene disserit elis ganteq; enarrat.

actus videndi vt visus

Ante s. Longa est i super s/ breuia est bison atq; disertus.

magnus fluuius gallie

ppthum

item vbs in illyria vel cicilia

Sic isara atq; siler crustis addet isaurus hysopus.

ppte flebilis ac calamitosus/aliqn= egrotus

mens aut opes dolore quē ex ali= cui' miseria ha= bemus ostēdere

Et miser ac miseret miseroz simul ↄ misereri.

In primis.

Et nili cum ptisana phisis ꝫ phthysis aut ptisis aucta

Ante curta sit ſ bithynia demꝫ ſed auceps

Bzitonis ꝫ bithinus critꝫ pariterꝫ bzitannus

Et bithonia: ſed produc pitheuis atoꝫ

Cliton ꝫlitũnus elitellę clitozius ꝫ

Cõmunis criticus: pdiuꝫ dis diteo dito

Glitis et italia: aſſi talus cõmune ſed titus

Produs ꝫ litis ſic uitam uitoꝫ critꝫ

Plitacus et piton pitiſma pithagoza ſiꝫ

Pyteleon ritus rito ſcio helcia nata

O in primis.

Ilium lic litis sithon tritumaqz trito

Trituro et titan titillo tyrrenus atqz.

Cum patre trittirenus triton lic antea dicta

Vito vitupero lic vitis vitaqz zithus

Jante u. Jsuper u produc/satis bis tris/nis nimis ante

O Breb breuis est/sed produc gobio bobus

Dante b.

Mobilis et mobus nobis et nobilis obex

Tobias vobis robur/fur/lobus addo

Dante c. Ante c fit breuis o/produc sed crocio loca

Cocytus lic cocelus iocundus ab obis

Ocyus oceanum simul ocyor ocya iungas.

D in primis.

propriis mulieris — bones marini — vasa portarum — pna regis grecie inter scticis ⁊ boetiam

Deiroe phoce phoceaq; pocula phocis.

bones marini — proluvius producens — .i. nouis nuptis — nouã nuptã petere vt gnatis ter mulierẽ — .i. petere.

Phocaq; procerus vocalis procio procor

de cõpositis cũ pro dicti⁹ est supernus — curare vel alienã negotia gerere.

Plocius ast anceps sit phocale atq; procuro

prima pars arboris est radices adherẽt. vt codex — .i. ratio — tpo plens vel mor vel nõdũ peruẽtũ — pprie de vt statim futurũ bono te.

Inte d longa fit o/breuies modus ⁊ modo odoroq;

D ante d.

clara insula in mari — mons i thracia vel meretrix in egypto — flumen vt rodope — rhodan⁹

Sic hodos atq; rhodos simul ⁊ polisylla ba preter

modo ertẽ dere ⁊ quasi longius du cere. — pgredi ñ luce ventre vel quasi circulus in quo — cultus cyri. — vt producto — pouro ire — prodeo — duodecim signa sunt.

Dodona ⁊ sic que prolongat zodiaculq;.

peul a finibus suis vagans quasi porro fugatus. vt profugus — compellit cũ pro vt pfero pfui profore.

D super k breuies/tollas tamen antes dicta

D ante k.

regere vel in vnũ colligere. congregate vt coga — sermo ꝺ dicti⁹ ratio aliqñ dictũ ridiculũ ad cõtẽnendũ — firmes signos adcremãda cadauera lã sepultari sit atq; posita querere — cuspa ⁊ ignis ozare hec — ꝺhibitus — piecari — toga indut⁹ ⁊ inde togula togatus

D g longa/logos rogus ⁊ rogo sic toga demas

D ante g.

olus herba folius ius — suho filius cujus — folius ⁊ caule vt culinum vtimur. vt olus — que in imbo inuentur glies. de similitudine — genus fungi — dare interdũ sententia

D super l breuies/boletus bolaq; produc

D ante l.

pelis flumen — modus vbi magna cura sũ doloris — g res colãdo quasi hoc est dubitatur ac — bete ⁊ cãpi — cõgruentia

Bolanos colum colrphia coloq; prime

O in primis

tll poligo
volitus enim
vas grē hic piscis magnitudo
de quo vti extrā aquā propter reu
tū recon- se efferens magna ac
ditur ꝙ etiā her magni pon-
.i. ium ba amara deris

Dolia loligo moles stolo oleagerq

vel ingenio vel vide campa-
corpore moueri nie que prius
ad aliqđ agen- sidium dice-
dum. bantur.

Polioz et moly molyzos nolaq nolo

quasi porro piscis a multitudine
larum quod pedū dict⁹ ꝙ mor
longū ilarūq bus narii a silitudi-
est/aliqñ ti- ne eo ꝙ multas ra-
per fluum. dices habet.

Olenos oleatos prolixus polipus olim

tñ ē vbi aut poēta filius vel ge- multoz domitor lauare tđē fere ꝓtrahere
exaust⁹ autūbula nia vel pro- erat ꝓceps tro- baliere qđ laboz differre
commendatur. genies ianus vt prolabo. prolabor. plongo.

Pzologus et pzoles sic polidamas/lata pzoq

quasi solidū poetri in oīe
reintegrare. cū est. prudēs
.i. tū.

Sol solis solus soloz solatia solers

bacchus strepitus vel sequi vel
vt nomen ꝙdem sonus cū alio ire.

Longa est o super m/breuies bzomius comitozq

Dante m capillus et
viri ꝙ mu- focmosus epulo/mīduco/
lieris est. timere. helluo/furco. ppuli viri edes

Et coma sicq comes comedo chzomus adde domusq

qui domat longa natus ꝙ
preest vel cū velox in curru
manuetum domus ut- in sacris mensura an- ꝓteres accipe
facere quasi pertū habet eruditus tiqua quinq nō solū gracis
domesticū vel cuppli cathegoras otiosos sed ꝙ loco vtile
reddere mulum. exolco coctū. tarios. curritur.

At domo sic domus glomus adde gomoq bzomoq

grecorū poetarū
maximus anre di- ꝓter immida
ctus melesigenes mittere pastor sopeti filius

Sic et homer? homo vel omitto nomaq ꝓmeth?us

ꝙ antea dicta ꝓ emittere cibū
vbs in vt omalū/mo- regina messa- deus xpi- accepti vel ali-
ponto. mordi. getarum. tri. quā per os.

Atq tomos stomach? tompus vomer ius vomo iuge

D in primis.

dęnică / quidă dies / sensibile / auribus / pcipere / vt bonus sonus / messis.s.ętus vel septimus: q tunc incipiebant nūdare / a nouē.

Curta fit o sup n/producnone quoq nonus

D ante n

collocare ⁊ p metaphoā desinere aliqñ / annitiat: dare vel erigere edificare detemptari munerare ponere apponere / centauri / nomen / tna cinguimur / vt conor dono pono

Monichus et zona et quotiens/c/d/p ve preibit.

insula in aegeo mari / nepotis filius / neptis filia vnus vel .i. pneptis singularis

Tolle donysa donus pronepos neptis monos anceps

adiuuare subuenire opem ferre / quasi oblio / vt opes opitulor / pastor ouili / terre dea.

D pre p breuies/ni opitio/sic dea et opis.

D ante p

quoddă vngentū / vel medicamen ad / inuocandū cultus. / propago p prole corripit primam.

Popeanum bitis propago populus arbor

q iă incepit dor mire. / q nter somnū ⁊ vigiliă memus deus est. / aduersus manupugnātes festare / pugnare agere.

ꝫ nde sopitus/sopor/th semsopit⁹ corripiūt. vt cōposita a pro: vt ppugno/ppalo / mine murorū et alia / edificia positis i me= / ꝫgustare vino / nibus stut nouiū⁹ p / poculū altero / est poti gem / pugnādo ꝑstim⁹ afferre / somnū inducere / super turas / propugnaculū ⁊ propino

Dopio cum poples tophus sic antea dicta

sonus ille q̄ ex inflatione / .i. conūligere / buccarum erumpit / copulo copo/ / sclopus facultas / .i. porca/domū mūdare / potestas / vt scropha/scopo / copia. / vasa rustica/fasti cuniculi.

C quibus et preit o/cophinus scopulus cophes auker.

vt cocino quis / vt proquatio proquestor

Curta fit o pre q/sed demas compositiua

D ante q

mons in sicilia in q̄ nascitur / optimū crocū / est etiā optidū siculū.

lectus qui solet / esse de herbis / aliqñ culpa / vt toms / .i. ante

D ante r.

D super r breuies: sed cozam cozicus auker

whittin. de quāti. sylla.

O in primis.

occidentalis septentrionē versus.

Et corus ventus corytus coralīū anceps

quedā pars — cēpus vel pars
grecie circa — ipsa in quam
theasalis — opidū — distinctus est
vel botica dorū — achate — dies

Produces dozis dozon sic dozion hoza

ratio viuēdi
vite insti=
tutum con= — vel p maturo
suetudine — amens — populo vel p
a grecus ab hic hec hoc — firmatū — fatuus — arbore

Dozicus ac hozum mos mozis mozio mozus.

adiectiuū — pro nouerā a nouū verbo

Nozicus et nozam nozis sic ozacz finis

pprie pcauū sīnd in — cause
filia erichtei — capite intra qō sunt — actor
regis athenie= — lingua et dēres; alia — inde orator
nis alia fuit a= — quāda ponitur pro — precare
mazonū regia — facio — loquar — petere

Ozithia os ozis quozū sic ozicus oza

purgamentū metallorum
est enim quicquid in plum
bo aere argento ꝛ — munimentū — opidū
simulibus subsidet mons — militare quo anglice — volscorū
ꝛ qua sifer eorū — sabina — pectus regit — a ratte — in cāpania

Scozia sozacte et thozax sozex quoqz soza

humor ꝯ humor ꝯ
corrigia ꝛ — munī= — tre sere= — instar ro=
bulla ex — mētū — no e celo — ris pau=
corio ex — corpo= — fluit — latim des= — procul — es impetu=
singulo — ris — a ros — mi tere — rapere — ferirī
vi lorū floris — lorica — roris — roro et cōposita — a p vt proripio — proruo
cythareduse leido inſula
charus pery andro corin
thiorū tyranno.

Et quibus l prelit simul r cōmunis ation

notissimus
datio ꝛ — fios ſpina — louis filius
antido= — nascēsū — ex niobe filia
tum — ne rubo — phoronei.
vt rosius

O ante s O super s produc breuies dosis et rosa oriris.

persona et vultus
a pono — propriū viri — ac facies

Et posuit solia atqz prosymna prosopon

ꝛ quasi prot=
sus soluta a le
ge carminis
deprecatio siue
obsecratio

Ilicqz proseucha dabis/prosa atqz cosira sit anceps

ppie furti dicti ab ereptū ↄ lapio quo ferrum acuitur. a cos

nō solū ea q̄e marito vouerbatur ↄ in eas a viro locatur: ſ; etiā aliud aliculd datū vel natura vel ab hoībus a deo

it quot vt quotus

Ante t curta fit o/producit cotis quoq; dotis

D ante t.

herba bibere vel potū dare. sancta promittio. vel desiderū.

Othos sic lotos poto sotheria votum.

vna ex tribus vt stupina bisyllaba sotū lotum votum et ab ds derivata lotus sotus votus similiter totus a tot ↄ pterus indifferēs est gcis vnomē occeani nymphe vt clotho silas prothenus protinus.

Addas ducta prius/quibus et duo consona presunt

instrumentū q̄s mapulsatur laminis quibus dicit aer ro tūdis sonū ex collisione reddentibus

cima herbarū summitas

cima brassice a prima sectione ita appellatus vt protom. primus matus ptoplastus primus ptime cala bile crassa et grosse

Et lata prothos/tolle croton crotalon protheroscq

quasi longe vinci videatur vt pronincia.

pecus vt ouis

D super u breuies/ouum pro natacq; produc

D ante u

in quo quis insistere ↄ ingredi nō potest. quin labatur

Angl. ebullire vt rubus .t.rubeus ruber

Pre b breuies/sed lubrico lubricus auferD ante b

ppie rusticus ad signandū aptus est factus aeris .t.rubigus q̄s a puncticio corripitur.

lanugo q̄ circa genitalia nascitur

ppriū ad ꝓgan dū aptus ad fruges ↄ fert ↄ erugo

Et pubes puber rubigo/gus simul huber

quas ꝓcul tur calcei vt strepitus tumor

nā hic tuber a marciale cotis ripis quidā rotūd?

mentis letricia

angl. site cor ke tree

Jubilum item suber sic subula et hoc quoq; tuber

a bouis quodā mugitu q̄ nō vocali cā ſz gemitu pot? reddit fundit? auis ↄ maxime abominata

ppie ostre velare vt a puntio fusci nubis? viro tra dere vel accepit

adiectiuū nomen ipsa nubes

custos

vt bubo bubas nubo nubes nubium boum

Et quibus est b vel n super u/sed tolle bubulcus

de quibus dictū est superius.
que vroté du- que actat mubēti
cit ⁊ que viro ⁊ que mbentem. suis legitimi
traditur viro contigit matrimonii

Innubā pronuba/sed communis connubiū sit.

sima nece- apes imfecta.
dua. ⁊ cū- sine aculeo et
cidi propter herba ḡdā co-
rcligionē flos vel medica-
seu potiꝰ mentū ponit̄ nar-
superstitionē etiā metapho humi-
nō poterat rice p fraus ditas
vt lucus fucus mucus epimentū capitis

Ante clonga sit v/breuies cucumiscꝫ cucullus

V ante c.

pprie gladius
est frustu rotū- ponitur tamē
do ⁊ solitis sed pro cuiuscꝫ teli.
a vocis sono pcipue agrestis acumine
nomina tur

Et cucumer cuculusꝫ lucerna cucurbita mucro.

qui ex ea
centuria
romana
erant acquisitio/acquirere diminutiū a lucro .l.ū

Et luceres lucrum lucroꝫ atꝫ lucella simul cum.

.l.nutrire idem
vt nux nucis/duxducis/duco as/educo as/ducenti
miculus filius lo-
custe herbas ero-
crudelis occidere ferox crudelis dēs sine alio tū-
trux trucis. trucido. truculentus bucus.

N/d/vel r/preit v:sed demas ducere terne.

pudere ad dedecus
pigere ad doloꝛē re-
ferat/pudet mil eius
quod turpe est piget
eius qđ dolet ac
vt index/iudico molestum est casus

V pre d produc/preter pudet atꝫ pudicus

V ante d.

nihil enī aliud dare.
impolita est pudoꝛ qđ operā
virga indoctus ob aliquā rē incī=patria annū fames quibus alis
subitā tuū ⁊ adiect. sordidā timeri bere porte gantur naues

Bis rudis atꝫ pudoꝛ studeo tudia atꝫ rudentes.

pprie vehemens
animi applicatio
a pale or ad aliqđ agendū vibs vus
a stake aliqđ excitatus buc idem.

Atꝫ sudes studiū tuditis tuder atꝫ tudertū

pprie de- Perū=fidere vt arcadie pecuaria rudere credes.
animis ho Ennius cōtudit crudelis hyrcꝰ/sepꝰ in bremisti

Cum rudo sicꝫ tudi/que longa reperta aliquando.

ty caput mal=
leo sile haberet.

mallens

Curta tudes tuditans tis iungatur tuditanus.

anglice.

rode rubens

U ante l.

U super l pnoduc vt dulco rufus & bfeus

ęquos tabelle ex
dā in ligno siue
strue alia mate=
mentū ria cerate
q̄ pugno ferrū in quibus
cerrare longū stāo scribi=
cōtinent q̄ scinū. mus.
pugio pugiläres

ęcumē mōtis/q̄
prop inquitate is
gor. colles ibgan=
tur/& etiā illud
ligneū instrume=
tū cū quo bones
iungunt.

fustis
habitas
tio.

vt pugio.

vt plica
vt ruga

U pne g pnoduc/tuguri et quibus i simul l p

U ante g

quod vno
tugo boū
in die ex=
arari po=
test.

affidamus cōtinuo
quasi semp q sine
aliqua interruptio=
ne tugo assumo.

Sunt super u bzeuies/ni iugera/mobile ingis

qui in oi
re motti=
bus ani=
mi mo=
derantur

nō modo frumēta
leguminaq̄ cōpie=
ctimur sed & ex
fructu terre in al=
montū vertimus

ra est quam
communi
more mice
appellamus

longe deest

Et frugi fruges/cōmune bugiosla iugiansq̄

q̄ natre
vt celex

asilla in mallasco

q̄ poder

mari circa sthaū.

U super l bzeuies/ni culus vulichiumq̄

U ante l.

culus appel=
latus q̄ hoc
mutile ad ēr=
tū dine quin=
tum aut ap=
pellat fuillet.

migredo illa
q̄ dependet
de trabibus
q̄ sit ab igne

vt fuligo. mulus. fuligo. mula.

asilla
ocrani

Culeus et thule sic ulinus l g vel m pne u.

interiora
cibus q pos
tus deno=
ratur.

foeditas tal naturalis humor
q̄s ex pul= terre ab ea nūq̄
here gene= recedēs q̄ semp
retur. per adherens.

Colle gula et mulier kullica/anceps pulex & bngo.

humeri pnie eoz sunt q̄ recti
in coelū spectāt vnde sol ho=
mini inter mortalia humeros
esse dicimus vel humerus est
aptus ouerbis ferendis.

bzeuis simmulus
abiectus quasi
humi declinus

vt plauta humilis

U super m pnoduc/humilis bzeuies humeruſq̄

U ante m

pohirtin. de quā. syl.

genus teli gs
pharo gallico fi
mile est/est eni
oleris genus vul
go notum

dicerunt

mõ tra tumẽs
id est collis mo
do sepulchrũ q
locescuri ter
ra conuenit
vt tumulus

.i terra

vt cumulus

Sic humus atq; rumex sumus/ & cũ prett aut t.

vt numerus

vbs cẽ
pante.

voluntas.
dei.

a pocke.

Aut n/sed produc cume numen quoq; struma

ppie pompa dia q fit
in exequiis mortuoꝝ
aliquando mete/alis
quãdo cadauer aliq
sepulchrum
vt tumus

q in tunicula
q tunicella

via subterranea vel
aliꝰ in speciebus de
gens quod infestat
vaterra
inde caniculus.

U ante n. U super n longum/tunica et cuneus breuiantur

constat aũt a lupo quadrupe
animali appellatũ hunc pcẽ
fuisse cui⁹ sanctã vocacionẽ est
vt cibo alio deficiente/ terra
vescatur
vt lupus

ppie calculus hoc
est breuis lapillus q
calce pressus offen
dit vtrũq; pontur p
eo cũ quo in tabula
indicia⁹ fiũ simili tur
dine effingẽtes.

deter insũ
qs incernarũ fere
lumiaꝰ vetores
adhibebãt/ cri
nis maxime na
tũ clauicẽlis

U ante p. Ante p fit breuis u/produc scrupus quoq; stupa

qui impubes
eũ debẽt
pedre ille vel
morte vel e
mãcipatõe
vt pupillus

pterupt gtes
terre ppter alg
tudinẽ ac pue
ritiam tem
pus cecille
nupes

nuper.

paro equi/lis
parua I media
cornea sita

.Iasper

Scrupens et quibus n/p/vel t/prett/esto pupilla.

propie paruũ calculũ
figit metapheice
tamẽ pro dilinqui
tate ponitur

stimulare
configere
apungo

Anceps/vt scrupulus pupa/at pupugi breuiabis

quiad sacra
accercebat et
supplicationes
indicebat
vt turis

sedes consilium
vel pretorum
edictum.

U super r produc centurio deme curulus.

U ante r.

cõtra roma
mus aliqñ tatis
fluuius
q hispanie
ppurho rege circa nu
mãcia.

magnus aliqñ tatis
nia/aliqñ tra
nimia tra
missimas
mus.

aliqñ tra eruge
tare aliqñ mi
nare.

Atq; cures curius durias furoꝝ adde furnoꝝ.

furie dicũtur q
dee sunt furoris

falsi men
tosq; aqua

a daughter
in lawe

Cum furia muria muribus muriorꝝ muriscꝝ

est er adulterio natus

ppis in crete qui sone infanti nutrimerunt.

Et spurius/sed sit cureres furtus anceps

maledict⁹ q lingua et nō apte loquit sed voce demissa in aures holm obstrupit potius & loquat. paru⁹.

ppue parvus puer capitur tamen puo masculo scotto vt pisio

V super s longum/frusino adde susurro pusillus. V ante s

maxime in capite vbicūq; p se ac sine, carne cit vulnera ra no coit vt in tuccta cilioch

si cū hole iūgatur puer sari est si vero cū alius iūgatur est vsum habere vt vtor ris.

Ante t longa fit v/vrenies cutis z muto nomen V ante t.

qui ad instā magnā tudinē arboris nō assurgit q statura sitis

corrupt⁹ et reo tus

est multū herbis ly et pulis nō demouit negs adverbiū reflet vt herba verū cogi: perennis tare. adverbiū

Pro cenoz lutum putris atoz fruter puto vtor.

quod foetet dū canatur

.d. quis vnus ex duob⁹ pontifex vel inter rogatiue vel indefinite

aliqs perdit obtu

est distans vt uterus in mulier huo uterus.

Sic vter ac vtinam vel vtris poloptiuba/ni sint.

.l. defentio vt tutela a tutor

cuius est aptus capitis ho nere

A longis ducta/ac produc hec buteo struthos

inde glutinū et glutinō

gluti nnu eruare

inde futilis q futile vas effluere

denotare est p glocitare accipit qō pos prae gallinay est

terra tenax vtilis ad cōpages vasoū et aliorum vasoū quod et bitumen dr.

Utilis ac nutrit sic futio glutio gluten

inde alterutrū nō vtilius

frācatū truncare

diminuti commutare

inde mutuus mutuo adiuvat a mutuo nascitur mutuo ac nutrit

.l. fenore. .l. fetere.

Mutuo cum mutit sic puteo/sit tamen anceps

in purem verti

Rutilius puteo buteum iungas luthuloz.

Fructus vitis/aliqñ vitis
item vus ꝺ de aphou qꝫ
eramꝰ ꝫgregati ad simi-
litudinē botri dependet/
itē in hoie q̄ inter tonsillas
vltimo palato dependet.
vt vus vt planta fluuius

U ante u. U super u longa est/breuis est cum consona p̄cesit

De media syllaba cognoscenda:

Octo modis illis media est tibi syllaba nota
Vocali ante aliam/diphtongo sic positura
Exemplo autorum/cremento compositura
Et derivato/sic p̄cepto quoꝫ certo.

¶ Media syllaba ea ꝺr que posita est inter primā ⁊ vltimā syllabā dictionis q̄nq̄
syllabarū. Que quidē octo modis cognoscitur vocali ante vocalē/diphtongo/poli
tione. Exēplo autorū/cremēto/cōpositione/derivatione ⁊ p̄cepto siue regula/de vo
cali ante vocalē vt gloria/positione vt columna/diphthōgo vt sabaeus. Exemplo/
vt pecunia apud poetas. Et genus est hui⁹ regula pecunia donat. Compositiōe
vt plego cui⁹ media corripitur licut i prima de lego est prima tmo/derivatione vt
cr̄itus cui⁹ media corripitur sicut prima ab inter⁹ primatiue se dr̄. alij⁹ super hic
in regulis generalibus tam medie q̄ finē syllabe cōmunib⁹ satis dictū est.

De crementis quāꝫ in declinatione nominū et verborū in p̄mptu satis est/ inferius tamē suis locis memorabimus sed ad regulas speciales redeamus.

A ante b. A vt arabes vēmo in apulia
P̄e b medis breues tabulus aufer
vt amabā/abar/abo/abor/abbas/abdo: vt dabam/abar/circūdabā/bar/circū-
dabūs/circundabundus.
Et p̄ime verbum crescens ni do tollabilis
festinus
vt alacer vt diabaculus ediculus pediculus

A ante c Ante c tit breuis a/finita sed aculus aufer
qui ex quaclus
parua cella mo- et martis
uetur ad eam tracundus herbe
vt vmbraculum vt herbaceus-bonacius
Aculum et acundus simul aceus aqua atq.

anidus ꝙ rapaus sꝙ intentus. vt rapacis

est ens sermo cū rus aliqđ incessit dicacis

fluuius gallie. fluuius. athacis

quers obliq; coit pellitur vt athacis

Obliquos/nisi quos dat barbara athar simul athiax

mē a super quā potaria vasa dꝙponendā tur numero ser et vt vult nes stor tabella sup quam decupiationes fiant

op tili pobde in pollicis

ligni tenui pars baste inferior que manu tenetur.

Et dropax et abax candarꝙ cotaroꝙ syparoꝙ

puella que a mose crocei mucrone pubescens nuptata fertur

herpontifilius micrudas

in herbā futnosa que sibi est hedere

Pharnax/sed similar cōmunis sicoꝙ sypharoꝙ

locus vnus de arca vē runt vbē

locus cuius qđ collunties quedā fluit

merus et purus

Longaꝙ benacus tochleaꝙ cloaca meracus

potus qui et mulco sit et aliis potentibus.

quedā arbor et cortex pomi est nardi pistici

obscurare cōtegere

obscurus

Et mustatia seu pistatia opaco et opacus

quedā herba

quedā herba

quedā herba cuius radix sit scipsus pastus hominis

Portulaca et pastinaca syracusiusq;

vehiculi genus quo ligna lapides vehi solebant.

Et sarraca simul saratum iungitur illis

ignis splendor aut sol is a lampo qđ sit splendeo. a lampas. vt lampadis

vt curado tuado.

quasi cito cadēs vanis cui rote et cito deficit

Abrenes pre d/ni composita atq; cicada

Aute d.

Quidam dant eadem sexto dicas sed eadem

pd.

A super f vel phi medio vt colaphus breuiatur

Ante f.

A in medijs

ppie fe-
mĩatudo
et effigies
vt imago

mulier fortis
vro lris fle
virilia opa facit
virago

latũ ꝙ profundũ
mare vel lati
tudo maris
vt pelagus

asinus
agrest
onager

ptherdũ
adagium

A ante g. Ante g ionga ſic a breues ſed tyra ſecunde

modo auriũ mõ ſſias (vt
ſic dicã) voces ꝰ ducẽtur
in comitijs ꝙ in tabellis deſcri-
bẽtur quid vnuſquiq vo-
luerit ſibi de ſingulis in ma-
giſtratũ eligẽdis deferendũ.

admirare vel
eſſe auxiliũ

.Suffragij.

Suffragor ſuffragia ſicꝝ ꝙagula produc

malor cõ-
tamnatio.

iſti ducẽ-
dor pueroꝝ
cuſtodes pot
vt pedagogi

introductor
litterarum
magiſtri

Atꝝ repagula ſic concagia iunctaꝝ gogos

vt anacagoras athenagoras.

magiſtri vaſa
ſculpta qõ ex-
ſtiterẽt.

Compoſita ex agoras breuies ſimul hec anagiptum

interpretatur
ſeruũ tacere

piſtinus rex
meſopotẽ

Meſſageta abdenago ſic aſtiages quoꝝ greca

vtrũq articulorũ
in manibus

vtriq articulorũ
in pedibus

Plura leges/chiragram commune dic podagramaꝝ

anglice mandrake
quedam herba

ſamius italice
philoſophie
princeps

Mandꝝagora ꝫ lalage breuiantur pythagoralꝝ

aſcenſus ſe legiſſe aſſerit ſic tamẽ naufragũ potius legi cenſet.

Naufragumꝝ legũt vbi naufragũ bene ponant

ab italia
vt italus

a ppe of a
cond ythe

A ante l. A ſuper l breues/tamen iſtinc deme canalis.

pulmonar
aurale

qõ ad
dictos
ptinet

vtq ſumer
chordas

vtpalatis.cerucalis. .Deolatria/adoramus.vt gnatis.enonimus.vtpenetrale

Al neutrũ obliquis/deducta et in alis et ale.

aſcalonium

proprijs vtr

Alcal deductũ meſſalaꝝ ſic abeſalon.

lacus arcadie

Stimphalis nectron phatalus longa:ſed anceps

aues erant aquatice ciuitas thessalie

Stymphalides iungas pharsalia corallumq;

gracilis tenuisq; et tibijs fuge ac scripturq; aquis

vt calamus vt fotamen leuamq; medicamen

Est breuis a super m/produc verbalia in amen I ante m

vt amamus docca mus legamus audiamus ¶ composita vt pessundamus.

Et crescens verbū (preter damus) at thimiama

ppie manib⁹ tractare

dicere qđ alter ferē dicendo excipiat a dicto ¶ manuq; plurimum

plenis alicūd attingere ¶ eo quod hoc p foedo tractetur

scrutari investigare exquirere et plectere

Dictamus contamino sic examino produc

sm grecos sumus est apud nos instrumentū quo aliqđ coquitur sub terra qđ extero fieri solet sepe etiā opus figulinū. vt clibanus.

ppriū nomē stephanis

tela aranei sed ponit etiā fotum animali

vsurpat terentio

I super n breues/sed aranea araneus/et an I ante n.

ppie qđ hois est vt spectat ad hoiez

crudelis mitis

.l. sol vitium tirannis

vt humanus

inimanis

.l. vacuus inanis

Obliquos tolles/et mobile in anus et anis

a sparta ¶ sparciatis

a roma vt romanus

.l. ignis

mons apulie vt apulus

vt hircanus

Et gentile simul proprium q; loīm atq; locorum.

opidis in sicilia

qđ primis fandi ¶ loci ciuitate de

flumius in alemania

dictum est

Sic menapia sic mesapia lemanus/at auser.

magnus fluuius in italia ab alpib⁹ venit

lemanis et electra filius fuit

mine pacius

fluuius gallie

fluuius thessalie

Bardanus eridanus rhodanus tibi apidanusq;

mons phoenicie inter syriam et phoeniciā

fluuius in ponto.

opidū ¶ nomen sicilie.

vt matthias

Libanis ac hypanis depranū sic qđ preibit

amnis cappadocie

habilis in solis ciuibus suis

.l. sicilia

minus nisi

Vocale/at breuies in sicanam/at pelicanum

I in mediis.

sicul vel
sicuersis

Produc/sed cyanen cõmunis licq; licanus

Colophus
vt alapa

filius baeclalitrex
calabrie que ad Gal
lapygis di.

I ante p. Ante p sit breuis a produc sed lapus iapyx

filius bacchi et
veneris de hol=
tozũ turpissi=
mus.

simitus
sicilie.

a priapus. semẽ linapis.

Sic et anapus melapulq; priape sinapi

idolum egis=
ptiorũ alio
noie apis

Sicq; serapis erit seraphis de serapion addes
vt tanaquilis.

I ante q. I pre q mediis breuies: sed tollitur inde

Nomis
vt vnaquaq;

Anon

Nequaq; et serti calus sit telbis vtraq;

verbis et infestus
sum in sapore si
in alio

vt celaris

quedã herbe

I ante r. I super r breuies/sed amaracus aufer amarus

pilli sacerdotalis
instrumẽti vel cidaris q mi=
quo codiae trã q apud pon=
q alis hmõi tificis tegebat
cum nimium
cupidus est
pecunie
veteredo si=
mantur.
pileũ phrygũ
etiã notat idem

Sic et amarus item cocleare tiara tiaras

dcibos coctos vendit
vt coquinarius
cultos damarũ
damarius

lumẽ vel qõlumẽ tactũ
singulariter luminare erit.

Et zodoara simul quod in arius aris et ara

Mobile vel fixum finit: balearicus adde

Imperatoris

pony
vt a cesare cesarius

Auceps denarius ducta a breuibus breuiantur.

equoris ac iuuencorũ
stimulus quod ad
calcem affigitur
vt calcar calcaris

prostibula
lupanaris

locus vbi cõburantur
corpora bou vel statio
bou vel pruũ vir.
a bolus.

Obliquos et ar produc/cum bolitare demptis

Ri. Phis eeso
ventre matris
nascitur. lucifer.
a cesar a ubar a cappar ab asbar
Celaris et iubaris sic capparis asparis adde.
herba est radicis
odorate quã nõ fluuius gallie
nulli nardũ rusticũ quinũc lago-
falso appellant na dicitur potio deop erogatio que
a baccar ab arar de nectar de lucer in locis fiebat
Baccaris ac araris cũ nectare lucaris atq;
dux carthaginẽsis
pater hannibalis
ab hamilcar.
Barbara coꝛreptis vt hamilcaris associantur
vela na- mons phocidis
uium qua boetia accẽ- intestinũ
vt carbasus dit estq; biceps pingue
Est bꝛeuis a super s/ni parnasus bel omasum Ante s.
que equos ducit
vt agasso vt gelasius anastasius
Et deducta palam cõmunia pꝛopꝛia sũto
filius aeonis fra-
tris pelei regis
thessalie.
Jasius bꝛeuies sed pꝛoducatur iason.
exiguum.
paciulum.
vt cyathus qõ datiuũ facit vt lauatũ.
Ante t fit bꝛeuis a/pꝛeter do deme supina Ante t.
amaturus amatrix
vt amatũ amatoꝛ vt amatus armat⁹/attinistus galeatus
Atum cum ductis sic herbo aut nomine ẽ in atus.
in magna olim au-
stouitate vitree phi
sensim parcicula- litatis quãtis va-
tim pedetẽtim rijs sepe in ea coloꝛes
minutatim. vnatim. cõspiciantur
vt paulatim gregatim vt achates pylates.
Finita aut atum (vel hoꝛatius) et simul in tes
rex lacestrigonũ lami
filius quiformias
cõdidit opidum
Sed bꝛeuies pelates sic antiphates zelateseq;
athenẽsis sopho- ẽp funes discurrit
ronisti marmoꝛarij ludẽdo quasi fu
ephanarete obste- ni ambulare.
tricis filius vt curbates/chenobates. vt callistrat⁹/phãostrat⁹/polycrates.
Socratis/atq; bates finita stratoseq; cratoseq;

E in mediis.

instrumentū quo aratur

pprie exiguū lectū vocamꝰ in quo meridiari solemus vt reclinati capitio suffulti.

Semper produces et aratrum liceꝫ grabatum.

fructus

.l. imperium hispanie

vt potestatis ab anas.

As atis produc / anatis tamen abreuiabis

corpus

mortuū

vt cadauer opidū

I ante u. Longa sit a super u / tollas patauū tamen inde et

autpaānt

abaui vel maiaꝰ exanerare contaminare

pater pater. alleuiare vel parauit facere.

vt ataauus proauus aggrauo a lōgis tñ cōpositis pducitur. vt deprauo

Composita a breuibus tamen anceps esto butanus

locus vel coetus fregnēs

ex multitudine homerauo arbos in ferebro

rū frequēs ex quaciꝫ fre tincta atꝫ edulitio

quēs aūt potꝰ frequētāti ethiopia sque fur

cōpetit ōi frequētato nascens gentis

vt celeber debemus forebre .l. puber

E ante b. Et pre b mediis breuiato / corebus ephebus

effigies spectaculū imago

formā.

vt tremebūdus / vt moueb ̄ / bo / bꝰ. spectebus / diebus.

Demptis (ni u bundus) verbū nomē quoꝫ crescēs

nō vehemēter

pcari no de optare alicui

aries testari ppulsa bonā malā ve

castratus re ꝛ quasi pre fortunā pre

de veruex ab allec pprium cādo repellere cādo deos

verueces allecis philosophꝰ vt deprecor imprecor

E ante c. Ante c longa sit e / teneca abde et compositius

gemus

.l. corruptio vehiculi interpretatur

vt dulcedo patredo .tā. rex iustus

E ante d. E pre d produc / tolle elleda melchisedechꝫ

filia cephei regis ethiopū

ꝛ calliopes / est etiā ce

leste lignū vel sidus .l. vesci. quidnos

vt andromeda antomedon alcimedon vt comedo habet pedes / bipedis

Da aut don finita a breuibus sic compositiua.

fructus arboris

habitatores insula nou filius terrestris ꝰ fragis

macidonie penal a troia etiā arbor ejus.

Iphimedea simul macedo tenedoꝫ vnedoꝫ.

E in mediis.

a wodwall
.i.sedes parua aula
Exhedra tū cathedra cōmunia ficedula ecq̄

qui veneno
animal hominem
q̄ ebur extinguit
vt elephas ph. vt venefic⁹ a venenū cui⁹ media pduck q̄ facio

E super k vel phi breuies/ni cōpositiua E ante k.

patridum
.i.balneare facere
vt madefacio/putrefacio putresso fieri tepere

A longis/tamen a breuibus curta vt tepefio

de car- college sunt in legatione
.i.luctus minis aut magistratu socii.
vt elegus vt elegia q̄ cōpositiua vt collega.

Ante g sit breuis e/tollas tamen antea dicta E ante g.

propatum tricamerata propatum

Corripit bcalegon longat tristega cethegus.

nūcius tū
velox nauis bonus q̄ veru q̄ virgo
vt phaselus malus gula sucena

E super l produc/deme angelus hinc obeliscq̄ E ante l.

condere vt icelos stenelus menelaus
mortuū thymethe pterelas semale cucecladus

Atq̄ peristeridē sepelire q̄ propria multa

filius enicomachi
medici vxor saturni

Et finita teles vt aristoteles cyclecq̄

diana vt quasi
arotemus .i.
vt amemus serem seemus

Longa sit e super m/deme artemus ac elementū E ante m

furiosus ingrediente
fortis arietem

Clepolemus sic gethlemani vehemens hyemisq̄.

vates inter cyclo
filius achillis ex dei- pes q̄ polipheme
damia/alio nole pyr- pōiterat ce
rhus vel nouus miles citatem ab vlisse
interpretatur. illi auferendam

Atq̄ neoptolemus centelemus artemidorus

filius vlixis q̄
penelopes qui
patri in regno
successit.

Telemachus iunges alemania sic alemanus

vindemio as. i. vites putare vt poti⁹ vuas a vinea auferre.

E in mediis.

a vino de-mendo ꝺr.

i. qui vindemiat

Vindemiator ait flaccus vindemia longa est

in clauiū

Nota Syncopa quod faciat vindemator seneca effert.

vt dictiones tetrasyllaba pēthasyllaba ⁊ vltra antepenultima sepe.

Confundi in tetra et sic penthasillaba ⁊ vltra

cōfundi. hoc est indifferēs reperitur vt in tabernaculo ficedula cōmodi cācula

Syllaba quā sequitur penultima sepe reperta est

desertum.

Vsus vult herenus docti dicūt sed eremus

aliqñ ventre — cinus vel

aliqñ uenire — alieno loco — qui ex pluribus

piscis ma-rinus — incipere. vt aduenio — aduenies aduena — locis venit comiens.

vt balena — vt cōpolita a bracchus ⁊ sua dermata

E ante n. E super n produc/sed tolles antea dicta

regio asiae

interpretatur — inter taurū

seruiens — ⁊ caucasū — furie sunt

tacere — montes — infernales

Abdenago ac alener simul armenis eumenidesq

a iumando voci-

arbor in india — tat⁹ est q ea etas — ppue naturam — quilibera ma-

atq ethiopia — maxime apta sis — cuius ingenitū — tre natus est nec

nascens — ad laborē sol- — figit aliquando — postea seruus

siue hebenū — lerandū. — ponitur p vi. — factus est

Ac hebenus iuuenis simul ingenium ingenuusq

filius bacchi ⁊ veneris

vibs archadie — deue quoq; nuptiarū

vel achaie — possessuri — qui ⁊ hymen ꝺr

Olenus olenius cum clazomenis hymeneusq

interdū quā

hucusq quasi — ppue th in-

vsq ad finē — quātū figit — medici nomen

vt hactenus — quatenus — vt archigenes apgenus — vt almenos⁹

Et coniuncta tenus genos et genus adde menosq

puella que ei

patre cōbuit

vt berithenos — nyctimene

Et ithenos atq mene iūgas ūs propria quedam

nymphe occeani

⁊ thethyos filia et

mr phactōtis — propriū viri

Sic helenus clymene sic parmeno bereniceq

vna ex harpyis et

insula — interpretatur atrā

Sic helene/at produc helpenor siue celeno

filia penei regis ar=
cadie ꝙ vbi lybie
inder egyptū et syrtes

electrionis filia ꝙ
amphitrionis vxor.

Cyzene eumenes iis alcmenaq; iunges
vt intrepidus

Ante p lit bzeuis e/produc sed alcphus hipepe

E ante p.

mense lunen=
coq; et stadiū=
lum ipsum.

propriū virū.

Pzelepe ac alclepius/at cōmune iolephus
de iis vide Gellū

die quarte et huiusmodi.

E pze q bzeuiant compolita velud die quinti

E ante q.

ĩsi creobotus hoc
est carnē vocās

testudo

vt cerberus

camera

veris/mulieris.

E super r bzeuies/hinc obliquos tamen auser

E ante r.

alal maculosum

a stōdyn=
gē pece.

gnaliter sed pā=
tera vtimur

crateris

pantheris

cisteris

I ber et mulier crater panther quoq; cistes

notamē/liniamentū.

instrumētū quo re=
pōderamur. angl.
(halfe an ownce)

genus
serpētis
praeters.

litura aut līa: vnde
lre caracteres se=
pissime cognoiank
caracteris.

Atq; crater pzester bzer simul atq; caracter

mons in boetia

via de tribus
furtis infer=
nalibus

fumū ꝙ flāmā
eructās quq;

ficca ꝙ cultet
sine cultellus

Diphtōgāda chimaera maegera machaeraq; iliges

vbs asie ad
hellespontum
sita

planitiē vn=
diq; tectā et
munitum

asper

grecorū poetarū
maximus ante=
dictus maleſi=
genes.

Produc abdera ac accera austerus homerus.

opertmentū
captiis.

ianet
genus

vna ex dadis⁹
insulis ꝙ insula
laconice

monstruosus
in boetia multis et
poetis dicatus

Atq; galerus cyperusq; cithera citheron

.i venus

fluuius
hispanie

insula prope
siciliam

Est citherea bzeuis/produc sed iberus hiera

tunica
talaris

.i. triennis

Sic et hibert ab iber/poderis sic crieteris.

E in medijs.

fuit torques
qui donari
ludoꝝ victo=
sacra archana ribus solebāt mulieris proprij

Et misteria niceteria liceꝝ neera

grauis accen= constans
sorius mō asp firmus
trnr aliqñ tri= mundus
stis vitabilis sine vitijs vt amareris decereris.

Atqꝫ seuerus sincerus crementa notabis

vna parcarū poculi
vt lacheſis prothelis genus

E ante s. E super s breues/tamen hinc carchesia demas.

dispositio
dispensatio fluuius calabrie
aut gubernatio prope tarentū

Atqꝫ diocesis marpesus siue galesus.

regio grecie an=
nera thessalie
est etiā vbs dolor.
in ionia laterū

Et magnesia pleuresisqꝫ malesus halesus.

textus ipse
scriptorū et
.l. disciplina. opus totū

Atqꝫ mathesis liceꝝ poesis/vel numerale

media parte
corrosus
cognatus semicomestus
.l. gracilis
vt vicesimus tricesimus centesimus/semesus exilis

Estimus iis iunges/iis cōpositiua vt obesus.

Lyncesus nulesius/ac phylesia regna.

dictus est
ab extente
naso proprij porte. .l. insania

Malo refert/et iesus/cōmunis frenesis sit.

orator et quemcunq; inde gallicē repertē saluator iesus.

Usus vult iesus dicunt quidem sed iesus

elegans in dicendo
et delicias quasdā lapillus coloris
sermonis habens violacei seu pure.
vt facetus. .l. us

E ante t. Ante t longa sit e/tamen hinc demas amethistū

I in medijs.

figura que interpretari impositū
potest quod aut ad augmentū
aut ad diminutionē aut ad
discretionem ponisolet.
vt epytheton.

Et finita theton sic massagetas macetasq;

ppte fruges corū semina
ex quibus cōficitur panis.
aliqñ hum⁹ ad accipienda
semina ūbacta
vt seges segetis

murus
domorū
vt paries parietis

producit enī etis.
.i. inquietus

Es breue curtat etis vel ies/tamen inquies aufer

mons laconie
que in achaia est
ponitur etiam
adiectiue

filius titani
pater pme
thei et epi=
vt taygete methei.

populus

Taygetus te sic iapetus venetusq;

dūin⁹ cul=
tus vel dea
quam cole=
bāt romani

fons apud syracusas
vbe sic dic⁹ vt quidā
volūt virgo venatrix
est etiam fons in
metia.
vt arethusa. arethalogus.

Et finita in etas terne vt pietas aretesq; creata

herba que
vulgo nūc
diaconem
vocant.

quo cadauer
fertur

instrumentū
quo sagitte
feruntur

.i. scortū .i.q.

Cōmunis meretrix pyretrū pheretrū pharetramq;.

varius ptoducitur
populus in creta

figura
triangularis
.i.q.

quasi penit⁹
intrare.

mollis
lāguidus
sine vi.

Et curetes temetū triquetrā penetroq; rietus

antiquus qua=
si longi ceu

mons cam=
panie.

E super u longum vt longeuus siue veleuus E ante u.

summus hispanie
aut celtiberie/sunt
etiā chalibes po
p.ulus in ponto

modo ante scribere
modo ꝓstituere mo
do legē ponere in
ēdū adūcare siue
ꝓducare

pcōtingere pte
gustare vel ante
sacrificare tenter
parū tāgē gustare

vt chalibis. terribilis

vt prescribo

prelibō.

I Vre b medus breuies/sed compositiua I ante b.

ꝑ quod sentit
ꝑ quod sentitur
vt sensibilis

reperibilis

septilis

discerpibilis

cōiugatione deducta.

A longis tolles quarta tibulis orta sit anceps

Jin medijs

ẽni modo rur est
vt domus rustica
modo vita ⁊ mo-
ribus inuitus
vt rusticus

diw mutuũ
pscicul⁹

ẽni amat et mãdso-
lubdi familiaritatis
iure conflictus est
sed ꝓpriũ corrupit⁹.

Jante c. Ante c kit breuis i demas illinc sed amicus.

fuit vrbs
in latio

delectabilis
iocundus

Antic⁹ conuitia aricia lic et apricus

via subterranea
vel alsi in speciebꝰ
degẽs qũ in-
festat viatores.

vt caniculus vel la/cuticula craticula cuniculus nouicius

Nata canis cutis ac crates cuneusq; nouusq;

futurum aliquid
ali denũciare

tegeticula equicul⁹ vt predico/dicis.

Et teges vel equus/sata longis iungimus istis

vermis intestinoꝝ
⁊ terre quasi lubri-
cus q; labitur vel
q; in lumbis sit

a ferendis
mictu voci-
tata est

Formica embricus lumbricus sic inimicꝰ

pectoris
munimentum

haburion a nauell. brome

Norica vmbilicus lectica mirica labicus

pauper inops

Istis mendicus sic et multicia iungas

Posticus iungas pedico marica trinicum.

folliculus in
vtma colli-
git ifra aliũ nẽ tactu
priore pte excitet

q vrẽdi-
gis
aliq̃ dirigitur

regula vel filis
rubio tincti q̃

.i. castus

Uelica vrtica et rubrica vstica pudicus

agnomen
cuiusdã sce-
nionis nobi-
lis romani vt caicus

ꝓrium viri

Nastica ac icus proprium/cõmune immicus

I in mediis.

ꝑpꝛie dicebatur in summo fla=
minis pileo ꝗ lanata hoc
est in cui⁹ extremitate mo= summitas
dica lana erat capitis.
vt apex apicis ¶ tex ticis lecti tegumen

Ex breuiabit icis/longat loder tamē icis

arcus prosthulum
testudo
vt fornix fornicis

Ix mas curtat icis/producunt her tamen icis

vermis ꝙ primū bom=
herba de bitus deinde incedat⁹
mus color ruber ꝙ est san= phœniceus demū bombix appella=
t gentile nomen guineus color seu tus est/accipitur etiam
palma arbor color puniceus pro lana quā parit

Phenix cum sandix spadix bombix quoqꝫ ceix

ꝑpꝛie ꝙ ꝓsperitatē recipit.
interdū ꝙ dat vel prosper
t benign⁹ mōnunch
vt dis et cōmodus
vt cultrix tricis felix felicis.

Cetera cuncta per x icis longant/tamen auker

ꝙ cū eo corpus
miscet ꝙ habet
femina que pin= prolē fiunt cō=
sit et quoddā cubina que cū a wylow anglice
mōstrū marinū celibe viro sine or⁹ a salowe anglice
.i. balena nuptiis locū vnde la= ferne .i. celerosus
ꝙ corripuit icis tenet prolis lisetum herba ꝑ gnicioso

Hec pistrix pellexqꝫ salixqꝫ fulx quoqꝫ pernix

vbi de via iter flectitur
etiā domicilū in via
discrimen salutis adquod diuertendū
vel experimentū fit.
vt periculum vt diuerticulum

Iculum et a quarta produc/terna breuiato

quiꝓpter
nimiā cupi=
ditatē nō vi= semper fuit athyniensis vbs asiae ad
det ꝙd agat timens. nobilis t pro= hellespontum
vt quidus pauidus bus posita.

I pre d breues/sed aristides et abydus. I ante d.

ꝑpꝛie cū fastu
.ꝑpꝛii viri quodam .i. stomachatio
t dauid continere fastidium

Colle et acedia dauidis fastidio iuqꝫ

cupiditas vel
deus amoris crudeliter
vt cupido .i. timere. nocere

Ido finita et verbum sozmido trusido

whittin. de qū syl. K iii.

I in mediis.

aeacides aegides filius ę
ex thetide genuit achil-
lem qui pelides dr.
vt a peleus pelides thelides corcnides: alia enī corripīt̄ur.

Sic patronymicū quod ab eus formatur in ides

ānquaginta filie da-
nai filii beli et fratris
aegupti dicuntur.
.l.a vt belides licurgides.

Sicq; lycurgides/belo ductum atq; licurgo

Plophis plophydos abscidia sic pherecides.

Compositiua notes sic preterita antea dicta

¶ Compositus dirēnā nāturā simplicīū sequītur/alia enī pducūtur: vt infidus a
fido: alia corripiunt: vt pfidus a fides: hec preterita pducūt medā occidi et cecidi et
alia a cedo in duas partes
fissus
vt bifidus quadrifidus

Sed finita fidus nata a fundo breuiantur

ę artē suā ppte stella ve-
per ateus ueri dū mane qui fert
exercet cū luce oritur arma
Jeni in cōpositione corripitur (vt dixi primus) vt artifer. lucifer armifer.

I ante f. I super f breuiues vt dixi in compositiuis

placare obscurari
quasi mitē disceptare obcecare.
agere cōtendere .l.obscuritas obtenebrari .l.rector currus
vt mitigo litigo vt caligo. inde caligo verbū vt auriga/ quadriga

I ante g. Ante g fit breuis i/tolle in go nomen ę in ga

summitas ac
altitudo opio
.i.um

(Hinc caliga dempta) fastigia origana longa

ppte impressio pedis.l. quasi fatū agere hoc est
signū qō a pede relin- abūdanter agitare ppte
quitur/est etiā extrema ad lassitudinē deducere
pars inferior pedis vt quod aliqū peritere vel ex-
iudicū cuiuscūq; rei solvitur citare cogere exprimere
.l.ū. porrigit cōmonere turbare.

Et vestigia vertigal lestrigonicq; latigo

eligo ę deligo ita
distinguūtur vt elige
ex magno plene
ad rē petendā/ re-
cernere/ deligere/
ro ad rem amo-
lumētū vt elige dul
ppte pternare
ę in terrā ex-
tendere/ diligē
pturbare au- simulare
gere verare irritare
quedā pducunt: vt affligo deligo quā corripiunt: vt caligo eligo

Naturam patris sed compositus sequitur.

I in medijs

ofh angebāt quicquid
numerū ii qui saluti ad-
accedebant nerium est
vt auxilium pestilens

r assias
locus tutus a sup
templū figit.

I super l curtum/tollas sed asilus asilum. I ante l.

in hortis variis
locis depositi est
alal quadrupes in ado ab arbitrio
in terra r aquis viuens adfectatis
a croceo colore dictus vt seruilis

regnū dimisit
sedile.

lectū.
cubile.

Et crocodilus finita et in illis et ile

vas oblongū
ꝑcauū a limis ꝑ cel
litudine ꝑche. lētū ōt
vt a lingo fictilis

ōs facile potest fingi
vel oō iam fictum vel
vt a lingo fictilis

a testa testilis
vt a seruo seruilis. a concha conchilium

Curtat plis ductum a verbo de nomine longat

brevis summissus
abiectus quasi
hami dedimus

par cognatis.

lautus et
liberalis

Daplis ac breuies humilis similis pariliqz

acutus exilis
asinus tenuis
timidus lenis

tenuis
r macer

malicios/subdolosus
dolosus

quidā malus

Produc epulis stabilis sic et apulis

mater romuli r
remi filia mu-
nitoris regis

argiua
vxor fuit

qui ret frumentarie apō romanos preerat.
possessus albani

Edilis mallius et plia sic eripile.

ciuitas bentorū condita

Cordilusqz petilia sic lucilius adde

Massiliam breuiant quidā rutilius anceps

dirupere et depredati quasi ne plū quid
relinquere

limitis esse.

quedā ꝑducitur. vt expilo/as. quedā corripitur: vt insimulo.

Naturam patris sed compositiua sequuntur

quasi obtatissimus pignissimus vel opulentissimus
vel maxime opiferū
vt extimus.

Et breuis i super m/sed optimus ephimeridesqz

ꝑter patrimus q̄ cū
ipse pīs adhuc pa-
rē vicensē habet.

I ante m

syllogismus curtat

Tolle et atriminū sic euthimema patrimus.

I in medijs

mater matrima — defentio fir-
que ipſa mater eſt — mamentū
et matrem habet — auxilium.
adhuc vluentē — vt munimen nā tertie corripitur: vt regimen.

Matrimus iungas/quarte verbale per inen

in altitudinē elevatus
a lumine lingore — a quadrimus — vlcerated.

quedā enī producūt. vt ſublimis/poſſim⁹/audim⁹: quā corripiūt: vt azim⁹. legim⁹.

Compoſitiua notes crementaq; vt antea dixi

vt panpinus dominus.

I ante n I ſuper n breuis/appeninus tamen auferet.

herba eſt vulgo nota magni
vſus in ſtomachi remediis/
veruntamē omnē pallorē
libentibus gignit

fornax — .i. caminus
ignis

Atq; catinum ſicq; caminus iunge cyminum

piſcis eſt calicē
habēs echinatū
inſtar caſtanee
ſpinas p pedi- — impatien-
bus habet — .i. celer — .i. properare — tis animi.

Sic echinus feſtinus feſtino et erynis

pregustare — ppter q corpo — quedā herba
vino pocu- — re i alitū quer — cui⁹ radix ſit
lum altero — ſe et erecta ſa- — pcipuus paſt⁹ — in quo ſal
offerre — cie cubat — hominis — tenetur

Sicq; propino lupinus paſtinaca ſalinum

pars maris aiyta
bizantiū alto nole
potus q interptat — promontorii
bonū hoſpitū — flumine — ſiculie

Cōmune enyrinus ticinus iunge pachynus

piſcis marinus
vt porcinis delphinis

Produc obliquos longis rectis quoq; ductis

a quiris iſſ. a deo a cedro a lupo a boue a cane ab alpib⁹. ab arpino
vt quirinus. duinus. cedrinus. lupinus. ouinus. caninus. alpinus. arpinus.

Alpinum arpinum corphinū iunge et aquinum

Inus Pollentius ſimul ſic deriuata per inus

atheniēſis poe-
ta veteris come-
die ſcripſit vi-
noſus. — .i. potare

Sic theleſinus iungas tratinus opinor.

tonsoris officina — instrumentū
tonstrina — ḡ signū dat
a farre ōr q; macellum — in hostes ad
ex eo fiat carnificina — pugnam.
vt farina culina. cellina

Ante na longa fit i/sed apozina buccina demas Ina

tricēs neptuni
hoc est telū tri. instrumē
sulcū pīcatorū tū rusticū
q; fūdo natātia quo cō
cap̄at hoc etiā portātur
retiarii in gla= fruct⁹ ac
diatoris ludis reo neces=
vtebantur sarie

.i. bractes sed
bractee tenuī=
ores sunt/la=
mine grossio=
res ḡles sunt
ex quibus ar
ma cōficiuntur

.i. mulier

vna de tribus
gratijs ī=
terpretatur
letitia

Fuscina fiscina femina lamina et euphrosine atq;

a quo bellicas ma=
chinas vocam⁹ eḡa
fabrina quib⁹ vti=
mur in bello

filia iouis

ꝑprie vtraq;
pars foliū ōr
ponit̄ in alī=
qñ ꝑ folio

Machina cum subina proserpina pagina iunge

ꝑprie vtēsilū est et
eor⁹ q̄ ad cultū pt̄inēt
velut i fascis qnē ḡs in
trinere faciendo por=
tare possit per meta=
phorā tamē ꝑ inutili
onere ponimus.

vasto ge= liquor crassus
nus ḡ ba= ex arborib⁹
pes elixe ī fluens ī sepe
aurulente sua sponte
in mēsam hec cauis ad
feruntur solem

.i.a.

ꝑprie fornacē
in qno exanī=
regitur pon=
tur tamē ali=
qñ ꝑ medio.

.i.a.

Sarcina cum patina resinam trucinā statinā addas

vibs italiae
in flaminia.

vibs italiae in fla=
minea vel emylia
que vibs etiā bo=
nonia ōr.

Salina cum mutina tis sic squarina sessina dentur

Ruspina sic spina ac asina tis iungas catinamq;

ꝑprie miser i cordis
sine miseratio vnde
vulgo nunc munus
inopiā tū vocatur

(Tis tibi iunge) cina ac elimosina chimerinosq;

vtinerine adrastine vt martinus crispinus ql̄ domus

Ine patronymica elongant/bt propria quedam

Iustinus et lycinus sic celinus abbreuiabis

nomē gla=
diatoris ꝑprii vtī

Hebrinus et mozinus iunge tis mutinus carinus sq;

I in medijs.

d ſuptotū ſecūd
vel crate vel
anno menſe
die infra me
motia fuit

tardus vel
tarde ve-
niens vel
veſpertinus

long⁹ p-
luxus dū
durās cō-
tinuatus

nō ſolū di-ſtatim quaſi pōtꝰ
es ſequēs tenus: aliqñ conſe-
hodiernꝰ quēter cōtinue lon-
ſecd̄ libet ge potꝰ/qñq
alius valde ſigr. .l. vt

vt pridianus ſerotinus hodiernus diurnus craſtinus protinus quotidianus

Pzil/ſero/hozna/diu/craſ/pzo/curtant tinus ꝛ quas

balneorū et edium curator occultus

Sed mediaſtinus clādeſtinus quoqz longant

vt baſſinus/bōbinus/ſmaragdinus/adamātinus/coccinus/hyacinctinus.

Deducta a pannis geminis ve colozibus atqz

myrrhinus amaſtatinus gauſapinus carbaſinus caballinus

Comparibus vbus bzeuiant unus addito ducta

vt amigdalinus faginus oleaginus.

Mue dat amigdala vel fagus ſuperadde oleamqz

qui terrā nobis oppoſitā
habitat qō pedes noſtros pe-
dibus aduerſos habeāt
vt antipos

aurigā hecto-
ſunt panes reā a deo mede
luctatorū occultus

I ante p. Ante p fit bzeuis i/produc colliphia empeus.

inclinatus inſula

His datur antiphos ſic obliquoqz ſeriphos

ſubeus vel
.l. cōdenſare poſt ſtepare
vt comitipo ſubſtipo

opidum

Idde ſeruphum ſicqz ſariphus ſtipoqz nata

nō equus/in aſinus
aliqñ pro magno
accipitur
vt aſiquus.

I ante q. I pze q produc/ſed compoſitiua notabis

folliculus legumiñ
vel fructꝰ arboris vel
arbor ipſa que pre-
dulcis eſt et cortex ipſe

prorſus quaſi citus
omnino quus. quaſi relictus manditur

Sic vtiqz ac autquis reliquus ſuiqua abbzeuiantur

ex omni oſſa et cuttea
parte in ſpecieqz in omni loco

Undiqz reliquie produt ſed vtriqz ꝛ vbiqz

rex fuit egipti
vbs in gaditus neptuni et
vel ipſa inſula labie epaphi
vt gaditis a gadir. ſuc filius

I ante r. I ſuper r bzeuies/huiuſmodi deme coſica

Jn medijs.

medicamentum
quia vitia occu-
lorum tergat. .Lib.

fistula in
ioris mart

Et collirria sotyra et cerotyra cippyrus.

regio inter
illyricū mas
cedoniā nūc
vulgo vocas

filia fuit omni
actolie regis

Helitro eppyrus sic dictamira papirus.

regina assyriorū vxor
ninge primi regis fuit
etiam libidinosa.

Atq; semiramis addo capirus sicys magirotā.

interpretatur bo-
tris ea sine quia
plurimū fit e

lapillus pre
ciosus.

vbs egypti bubulotache

Saphirus tamen est anceps tenthira buttrum.

sm poetas est locus in
medio inferorū fluvius
lapidis pleruſ vbi di
cūtur esse ale bestie
vt elisium.

Est byeus ſ super s tamen hinc aphroditus antes

Jante s.

fluuius in
phocide.

capis fluvius

Amphitā anchiteq; acrilius ac amethistus.

fluuius
thessalie

fluuius iphe-
tide grues

regina come
filius cyri.

epidū delphos

Amphrisus sic cambises cephisus elida.

fonis fluuius hinc

bacchanalia

Sic arcisius et dionysius atq; donysa.

Crimnisiusq; lalisio gausius paradisus

pharisei secta
quedā iudeorū
fuit religioni
indulgens.

Hic phariseus lacrisa et diuido ducta

In medijs.

mãsuetudo soror
salutas patris.
vt leuitas amita vt leuita/ismaelita/hiero/plenitas

Ante t. Ipse tbeu ies/hominũ tamẽ atos locoꝝ

diuersitatibꝰ ptis-
sus seu q̃dcũq; gẽma q̃ se in so-
nõ tñ visiones q̃s litudine
vulgus plas vocat contulit
vt margarita eremita catanitas

Propria produces monuis vel ducta per ita

vt maritus/suritus/cerimus p̃furio vrbanitas ꝓcerites.

Nomine ductũ itus sic greca in tis simul in tes

lingua sabinoũ hasta a cupio/a lacesso/a munio
ũ/dicitur et iam
ciuis romanus
vt quiritis curitis auditum dormitũ obitũ largitum.

Iris ad is longa/terne quarteꝝ supina

prouocatus
lacessitus frequentatus
optat' vel desiderat' ꝓfuse donatus ab adeo.a neqeo.a cio.ab
cupitus largitus vt aditũ nequitum excitũ auditum.

Itum cum ductis/nisi curtis iuncta supinis

Et peritum tuitum sic pattuctitũ eluctuinq;

Et fruitum metitum moriturus sic oriturus.

vt a viro

Nomine deducta ac aduerbia longa per itim

a fundo
vt funditus

Sed per itus citra/ de de bando bandicie sunt.

cõstitutio iuris gentiũ
qua ds dño alienatio-
tra natus
ꝓia seruitus seruitus.

Seruitium vel itus de tendo nequitiaq;

Nequam fortunatus promptũ itis ac alphita iunges

palus vbis semplicitas
bubonis
diuersũ auxilium turpitudinis
violatus auditur vel vox
vocalis dicitur.

Produco captus catamitus sic acquitum

opidum
eiburne mercurij et veneris filius

Veritus bei cozitus sic hermophroditus

a nouitate.i.
nouiter conuer-
languor in- sus quasi no-
firmitas us paratus

Junge valitudo q̄ nouitius additur illis

cupiditas inter ppue circuit⁹ cōclusis aliq̄s
cepsio miseri- per metaphorā ponitur pro
cordie ꝯ spes blādito ꝯ circūuento
quedā fauoris ab ambio/is.

Ambitus est nomen ambitus participale

Irritat euacuat dum irritat prouocat iras

vas.i.ampulla
vt dicit⁹ de au- nocius
ricalco humor

Inceps lechitus censetur sic pituita.

quedā enī corripit⁹ vt oblitus ab oblino/is. quedā pdicit oblitus ab oblisco.

Compositiua notes crementaq̄ vt antea dixi

vt salius simus cautus babilonie

I super u producˇ/ni sympbinio minuecq̄ I ante u.

vt otobus/aristobulus a duo.

O pre b breuies/tamen istinc tolle duobus. O ante b

quidam
de amo mensis ppriū nomē.

Ambobus simul octobet iungas iacobus

scriptū q̄ cre- asper
ditor dat debitori crudelis
soluenti.
vt apoca. vt atrocis ab atroꝝ

Ante c sit breuis o/tamen ocis longa sit et oc O ante c

q̄ pter morē fructꝰ q̄ ante solitū
ceterorꝝ citꝰ tēpus alioq̄ hmōi
maturescit fructū maturescit
populi illi a.quō a precoꝝ

Cappadoces breuies sic precoqua precocis adde

precludere ipius stringere strāgu-
veluti obstrictis lare quasi fauces protectio que appel-
fauchus interi- ab anteriori parte es latio tūc inimicū habuit
mere pere ꝯ stringere ei pleno inter patres
vt suffoco preſoco debitrouata est

I loco producˇ deducta patrocinium q̄ I ante o

vt erodos.

O breuis est pre d/sed erodio erodius auferˇ O ante d

D in medijs.

fluuius l pōtica re= qui rē ali= tres fuerūt herodes rex parthoꝝ ḋ
giōe apō quē habꝫ quā curatꝰ pmꝰ dictꝰ est asca= craſſum romanū cyclo
raucrūt a mazones. tuetur. lonita ſcēs ontipha cepit occidit. ſinus
vt thermodoon ā cuſtos tertius agrippa vt otodes. herodes. pythodes

Thermodoon cuſtodis herodes greca per odes

lapis ſilli vena corpora
defunctoꝝ cōdita/quidā
ſarcophagū p ſepulchro
vſurpant.

D ante f. D ſuper f ve l phi ceu ſarcophagus breuiatur

ſermo de captis vel quaſi de deductio vt cū
ruſticꝰ vel vilioꝝ vel ca= ts cui ducen= dicimus dicax
pimꝰ ſermo vt ppfetidꝰ dom pueroꝝ pro dici
tatē ⁊ turpitudinē maſculi cuſtodia dātur. paragoge
vt egloga vt pedagogus

D ante g. Ante g fit bꝝuis o/ni gogos iunctaq; goge

vbi comiendā
.i. progenies. l. ſenatores ſient in
filius vel filia capitulo clauſtra=
vt ſoboles les. .i. cū.

D ante l. D ſuper l breuies/tamen hinc capitolia demas

inlicita fluuius
ſimulachrū aureis areuis propriū

Idolum etholus pactolus iola cymolus.

is vt ḋ ante ſtādo
ibi morā trahit quo
vult ventrū ⁊ cetera
pharmacū. vel preſto eſſe ⁊ pa= q̄ pharmaca vēdit q̄ libros vēdit.
medicamentū quidā ventꝰ rere hoc eſt obſequi vt pharmacopola vt bibliopola

Et ſubſolanus pꝛeſtoloꝝ iunctaq; pola

vt conſulor

Compoſitiua notes longiſq; geolophus adde.

ppriū viri
vt ſalomon
vtam= mūaroma ephitoma

D ante m. Eſt bꝝuis o ſuper m/neutrū ſed in um vel a demas.

Iuuenalis grāmaticꝰ rhetor geometres pictor aliptes arx meſſe
terre menſor vbis

Inceps geometer ſuperaddas ſic et ithomen

ſignū erat herba eſt immo
ſeruoꝝ venenū olim
venalium venenoꝝ oc=
vt corona cīſſimū

D ante n. D ſuper n produc/tollas tamē hinc aconitum

ficus quedam inſula prope fluuius ve=
in ſyria naſ= delum ⁊ vna netic iurta
centes cycladum pataui

Coctona et hermonicꝰ mycone myconoſq; aponuſq;

idolum
dimittarū

Barbara sic quedam ceu mānon māmona tūgas

filia neptuni
vt erigonos/antigonos vxoris cacrcis cadmi filis.

Grecaq; clauia gonos sic halcyonie antonoeq;

vt agamennō/agaimenonis inde agamenon ma

Ex on et o curtum tacium ohus hinc oniuſq;

macedonius lacedemonius
habitatores macedonie. macedones lacedemonij

Proprija multa hoim gentilq; loci velud ista.

aralci filius e
diana in cer-
nū cōuersus rex lacedemonis

Arago ꝫ acteon bytonq; agamēnon alemon

cytharedꝰ pisi-
mus iouis ꝫ mnes
opes filius. vbs in boetia
ꝫ alia in phe-
natia. fuit vir argiuus
pater melampi
medici.

Agmon et amphion simul anthedon acamithaon

rex quidā ꝫ
fons maonia
regione vitrix et
calipsonis
filius

Aon sic anson bisbon simul ausō amason.

populus
fuit rex in parte thessalie cha-
buit filiā alopā malus spūtus
ꝫ interpretatur
iuxta he-
brum
regula inde
canonicꝰ.i.
regularis

Certion et cicones demon cum canone chaon

vbs asiae vel bythi-
niae iuxta bosphorū
cōtra bizantiū.i.
cōstantinopolim sita.
bonus vel felix
vel bona anima

Elione endemon sic calcedon damasiton

iasonis
pater malus infelix vbs in iaconia que
etiā sparta vt

Elon demonium cacodemon sic lacedemon

fuit vnus ex sociis
cadmi primi regis
thebarū ꝫ pr̄ pau-
thei regis ab eo
vi echionides
nymphs

Eurimone edipodion echion et idonon

pater solis ꝫ
sepe ponitur
pro ipso sole
pprij viri de
thessalia filius vulcani

Sic erisichton ericthonius gorgonq; hyperion.

propriū nomen

Herimone hylonome simul ilioneus et ion

filia pami maxima natu. | phlegie filius qui iunonē attentauerat. | rex archadie

Ilion ixion lestrigones atq lycaon.

filius eonis fratris pelie regis thessalie. | eithoni filii laomedōtis regis troiani filius. | ppls gallie in prouincia lugdunensi.

Lychione ialon memnon sic titygones adde.

propriū nomen | filius esculapii clarus medicus.

Meon migdonides sic migdonius atq machaon

homerus dicit a meone rege q̄ cum educauerat vel a regione meonia vnde q̄ meonius dicitur. | ppls egiptie insule quos fabulātur ex formicis ortos nam mirmix grece formica dr.

Meonides cum mazonomo sic myrmidones atq

femine bacchantes .i. bacchi sacra pagites a numa mōte asiae .i. mimalones

Junge mimalonides sic meriones vel ochion

macedonis inde macedonia | peonis inde peonia | adiectiuū

Et macedo natum peonq paretoniusq

suiterithei regis atheneq filius | pserpina filia ionis et cereris

Pandion paon parthaon perlephoneq

marini dei propriū q̄ latine portunno dr grammaticus etatis quintiliani

Atq palemon item polydemon sic polyphemon

populus gallie in ducatu britānie occeanū | ppls gallie | a saxum dr q̄ sit duq̄ valida filiuū genus horū | citharedi apollinis et chiones filius

Et rhedones lenones cum saxonibusq phylemon

fluuiꝰ q̄ macedoniā a thracia separat. | vetus tenuis

Sithones tis addas strimon cū tantone tyndon

filius ionis ex laodona bellerophontis filia.

Tentones et turones tarpeon quodq ontis.

O in medijs.

populus hispanie terraconēsis. vna furiarū sup pto thesiphone populus germanie nūc vnonmaciensis

Vascones et sic tisiphone bangiones addas.

opidū aphuca

Inceps o pre nis retinent hec lidon et edon

iasonia pater. ppuū nomē gygātis filius neptuni et ceres talemonis filia

His iungas elon sic egeon vel ozion

opidū in aliptia .Loquela vt sermo/onis. alius ethiopie fluuius. ppuū pastoris simon/onis. egon/onis. damon/onis.

O finita vel on produces cetera terme.

Cetera si dubites doctorum carmina vides

filia agenoris regis phoenicie/est pauper vel ctā tertia pars fluuius hinc ope vbis terre achaie asopis

Ante p fit breuis o/ni europa asopus iunctz. O ante p

gygas vnculus oculus ppe aspā ostili mīl q vbs in
mōnē faber ionis eo que nūc da-
q mulciter vulcani. mata dr nō procul
ab alexandria

Elopus ciclops conops natumqz canopus.

quedā species metallī
ca ex tribus denarijs
auri q argenti vel
quidā lapis hāns nīc
fic dicitur a quo pīonem
q colorem habet
vt ignis.

Adde crotopus hydrops natū q pyropus hysopus

quidā sunt gre-
ci. f. populus in
vbs asinopis thessalia septus corripit

Atqz sinope et pis vel iuper raro Dolopes

vt pelion/longum/vt theophilus

Et que dant grecas omega thesiqz creata

vt alloquor

O pre q breuies/sed compositiua notabis: O ante q.

grauitonitus sinuus vul- qui olet hoc
est q̄dā nostris ciscātus ciceroni odor
capimus sensibus gratus. tem nutrit O ante r.
vt corporis marmoris vt sonorus. canorus odorus

O super r breuies/mihi derivata per orus.

Ma honorificentia quã ex bene gestis refert esse quimus.

.i. pulchr studio.

Dat decris hec decoris/formar decor hicꝫ decoris.

inde decorũ p honesto

pulcher est regnus vel

inornatus pro orno/as. as. pfecte forme venustus

Jd dabit in decores decoro horꝫ dꝛcoꝛo decorus

qui legit

vt sororꝫ sororis/lectorꝫ lectoris/doctorꝫ doctoris.

Oꝛ li femineũ matris aut cõmune duorum

planicies

terre vel

aquarũ

vt marmoris.equoris.

Oris formar ab oꝛ neutrum sed oris breuiabit

eloquẽs qui memo-

qui dicẽ- rãs tenet vel

di artem qui memo-

docer- rias tenetur .i. turpis

Ligula rhetoris memoris indecoris arboris

Corripiunt hec oris rhetoꝛ memoꝛ indecoꝛ arboꝛ.

vnus ex trecentis troia

priami rex quicũ nop qui patentũ in ve-

dnor. corpoꝛ filius filius beli netia cõdidit

vt dicorporis/tricorporis vt hectoris.agenoris anthenoris

Natanꝫ decorpus sic omnia propria greca

publii puer pars marci in declinatione nolim

Publipoꝛ et lic mariipoꝛ vt satis antea dixi.

humor. quise- anterior pars materia.que

reno.rporis. alalis a gula ex elephanti

e coelo fluus ieg ad ventre dentibus et

vt hoofloris.ros equo. pectꝰ pectoris ebur eboris.

Mas facit os oris/quę dant us et ur breuiabis

mons et

papilla- gonia lanius sic ilę

Produc ant horis aurora cytorus helorus

ppium pami filius

vt theodorus polydorus

Finita et dorus vel adoria iunge diores

lonis prester fl.

promontorii sicilie mare promptes.

Adde pelorus ris/est promontoriũ at anceps

medosum lxiii. doꝛia plenus
dicimus plenū ꝛ abūdans herba dulcissima
errorib⁹ ꝛloquax vnde deoꝝ cibus
vt mendosus linguosus putatur.

D super s longum/tamen ambrosia est breuiandū. **D antes.**

a grecis diuinus vel imortalis
vt a nīs ad ambrosiā ꝛ bellis-
ria seu dulciaria ac tragemata
ptinēs vel atremesia Tortell.
sunt qui putēt apium sinatis
cum esse ppriū virī Ille autē

Ambrosius sed ioseph dat commune iuuencus

vna de tribus
gratia ꝛ iter:
pretatur lenta
vt clemosyne euphrosine

In molyne et ptrosine breuies finitaq; greca

immoꝛ vita

Cui pars est prioꝛ o coniunge velud cynosura

ꝛ infirmus
vt egrotus

Ante t longa fit o/breuies sed compositiua. **D ante t.**

populus apꝫ
vnus casus. fidonam
vt antidotos. isonophoron. oltrogothas. ꝛcostroton.

Uel finita doton procon e gothus atq; stroton sic

vt herodotus

In dotus et prozitis iunges iis abtotonumq;

sic encolma- in qua vnū ꝛ ser-
ꝛ meretricula chi medici uatur ꝛ vehitur.

Lencothoe enotris vel aristoteles a pothoca

vt lodouicus/genobeua ꝛ lodouicus.

D super u longum/u non sit compositius. **D ante u**

semper in
aqua viues ꝛ facie volare
vt coluber vt solubilis volubilis

U Pze b breuies/herbale at in ubius aufer **U ante b**

q; vtore duxit que astat nubenti ꝛ que nubentem inolegimus
que vero ꝛ sedet vtro contigit matrimonij

vt cumulus ꝛ cumulo cubo ꝛ cubi nubes nubis cruditas/as prebet sua natiuo
ꝛ tumulo

Compositiua notes insuper longa ꝛ aluber

machinae militaris vulgo mothus
gen⁹ in quo sic tunes comicalis: ꝙ
mittēdant sicut in or cadere polem
gano musico chorde hecha
vt sambuca ꝛ cadens .i. cadet quietq; volat **U ante c.**

Ante c longa fit u/volucer volucris breuiabis

U in medio.

extrahere ꝺ ex-
tra ducē aliqꝫ
erigere iterū qui periculo
nutrim pueris conferunt.
educo as.

quedā pdochium
mittere ex terra
qui ducere/ꝺ eūdē ꝺ
aliqm offerri ꝗ
stat a comitatū.
vt educo.

quedā corripitur
vt educo as.

Educat et reduces/sed compositiua notabis

sine animal qꝫ velut
testa tecti est/sine id
gen⁹ edificii qꝫ ex
testa est compositū/vel
a tecti studio/similitu
dinem tacuim.
vt testudo

a pecus

vt tutudi contracti

vocē vel so-
frangere
percutere
habitare
ꝺ obtudo
obtudi.

U pre ꝺ produc/pecudis sic composita aufer.

U ante ꝺ.

pprie rubigo ferri sicut
erugo aeris/herba
phorum ꝺ tolle tre-
fus subniger
vt ferrugo

bimgled
qui pius plubimus/
limi ad colligere vermis aquatilis
augū a pugno ꝺ hyrudo ꝺ

U pre g longū/breues tamen antea dicta

U ante g

qui ex patria
eiect⁹ est ꝗsi
extra solū.
ab exul
vt exulis

nomē mer-
gitratus
a consul
consulis

quoꝺ mo⁹ pulso fratre
ꝺ vi voce regnauit ibi
ꝗ gestu fa-
pote que fratris vir-
rere.

stupe ꝺ im
tim necat

U ante l. U super l breues/sed apulus/ apulus aufer.

a curru dicta q⁹ obliq; ent
lea sedētes cur-
ru vehi maiores
magistratꝰ solebāt. sulis ꝺ a-
vt curulis

corripiun-
tur vehi pe-
dibꝰ erat

angl. pursiane
quedā herba

a sono vocis
nominatur

Vlis et in recto lic ponitulaca cuculus

homo de apulia

pronūcia vbi
cuculi ely

Apulus ecto breuis: produc sed apulia finius

res quemo in pecunia mu-
merata consistat: sed vel in so-
lo vel in corpore vel in
supellectile vel in
industria paratū tamen
bus ꝑ sis lucre factū

er getulia.
radicetulus

Longa pecinum item conjugas hinc et getulus

athenien⁹ ꝺ
ꝺ pantā a. xxx.
tyrānis ꝺ herauit
vt trasybulus

ꝺ locus in quo vue
cubare pecudes ꝗ
instrumentū ꝑ quo ꝑmutur
quo ꝑmūtur
ꝺ torcular

Finita et bulus: sic torcular tamē anceps.

a lumine &
ꝙ ceteris co=
loribꝰ prebeat
lumen .i. actio
vt lumen. acumen

U produc ſuper m: cucumis ſimul antumo curtes

U ante m

alacreas .i. experſcia
fortitudo dimen tuꝰ vt dicunt quidā nequeo

Incolumis columen columella ꝙ clauſa cumentū

ꝓ tumore. i. quaſi ad
ſuperbiam cumulum
inobedire addere
vt cōtumax/tumeo/accumulo/tumulo

quaſi penē
in rumen
immittere a tumeo
nomen

Irrumo cum lucumoꝝ bzrubus ſata cruſtumumꝙ

.i. dedamnare ſemen hūs
peſtes

vt pdiximus a verſipo vt corrupt quidā corripiunt vt herpes.
vt vſlupis quidā pdocitur

Ante p fit bzeuis u: ſed compoſitiua notabis.

U ante p.

vt filurus .i. mimus.

U ſuper r produc: bzeues byturi camurusꝙ

U ante r.

a numero
multū vocitaꝰ larue hos
in agris ducta in= qui ſingule curiae cume q
gera figūm re mul= centū militū terrifica=
tari centū boles: conſtabāt tores imaꝝ
(vt approbat feſtus) centurio ginum

Centuria atꝙ rio lemureſqꝙ (lemuria lectū eſt)

.i. luxurics vel luxus modo pro=
moderata appetitio fundere
cuiuſcūꝙ rei grate modo ni=
rationi nō obtēpe= mirū habuiſ=
rans capit etiā ꝓ imode= dare
rata ꝓfuſione luxurio as

filiatione q matre filie
athlantis vel de= clo=
quētie q interpres aut
nuncus deorum.

Luxuria atꝙ rio ligurnius mercuriuſqꝙ

quaſi ſa=
turatus
luxus .i. ſaturatus
ꝓ maſurii a maſurius a ſatur ratꝰ

Marmurium maſuriꝙ ac purpura ſic faturiꝙ

inter iacẽs piſces vt dea terre
.i. ruſticus colli. aulis terra eiꝰ
habitatio a gutur a dirtur mentū
o tuguriſta tuguriū vt gurturio ſaturio. a rellus

Et tuguri: obliquos terre rellures adempto

deſiderare cupere
legere eſſe
vt lecturio. vſturio. eſurio.

Verba rio bzeuies finita: ſed excipiuntur.

Exurrecturus modo de actu ſolū
eſtū de verbis ceteris ſiq; ſua
ſponte vberū naſcentibus.
eiuſce mātis
conſumere

Hec cucuri o ſicqꝙ ligurio iunge ſaturit

De vltimis syllabis.

filia priami vxor
aenee alias creontis
vxor iasonis
vt creusa

rabiensis
agri regio in
qua fuit ager
horatii poete.

Vi ante s. **Vi super s longum nisi blandusia ac canusinus**

vbe calabrie vel apuliae
ad mare adriaticum

Sic canusi bokli perusini brundusiumq.

a venusia vbe
apuliae patria
horatii poete

Junge siracusius simul ac ebulius venusinus

herbas siculas vnde
pastores fistulas co
pingunt.
vt cicuta

species arboris
arbutum eius
fructus

Vi ante t. **Ante t longa fit u tamē arbutus est breuiandū**

quia e
duobus
quedā consonantibus vt alterutra

disceptare
disserere
disputare

quedā producūt vt tridentus

Naturam patris sed compositiua sequuntur

brundusinus nobilis
tragediarū scriptor
nepos ennii poete.

Vi ante u **Vi super u breuies sit pauxillus tibi testis.**

De vltimis syllabis.

Syllaba que sita est vocis fine vltima fertur
Que quanta est istis sit nota modis tribus apte.
Diphtongo posituras precepto quoq; certo.

¶ Vltima syllaba ex vi qua terminat dictio quotuis syllabarū monosyllaba q ipsa qm a se incipiunt finiuntq; inter vltimas syllabas nūcrant. Cognoscitur aūt vltima syllaba tribus modis diphtongo vt musae/praepositione vt felix/dictū/frons: precepto et regula vt eferus dicemus.

pfis vt adest
negare & dicere aliqd non esse

qui fingit
eligantia
carmina

bonus nonnūq
p bonitate ac
cipitur. bona re
rū substātia

vt vitra. nega. citra gmā. vt ma a. poeta. fama. bona. hectora.

A finita **Vocis fine fit a longum sed m a breues omnes**

pprie vbs fine optatiui vt orat
fine ortū dissim & patria cois
olim parēs sit/aliqn pulcra ipa
ex qua ortus sum licet unpropric

thesea vt ab hac aetea

unda. vt eneas. anchisa

Casus preterq; tertos quintumq; creatum.

De vltimis syllabis.

anchise et ve-
neris filius capis filius
vt eneas anchises

Er as es recto breues ita sic quia iungo

puto. reco-
gitare opis
nariscum .lauing. flatum
dere vel de vel ibus. emittere
putari vtde.mun.sta.ne.ta.

Antea postea sic puta: sed monosyllaba longa.

solennio dies
ebus p an= qñ dñs noster
geos muni trãsiuit a mor=
straꝝ. te ad vitã.
vt manna pascha vt a/e

Barbara cum grecis sic nomina litterularũ

Ulis. Triginta magnos. Iuuenalis. Quadraginta decẽ

Sunt cosa: ginta longa ell: genta breuiscp.

vt me te se de prese. **E finita**

Uox que finit in e monosyllaba longa tenetur

.lambo
vt vterqꝫ necꝫ

Tolle qꝫ pro et secum sic iuncta: ne pro an hecꝫ p hei.

.iuues cãs.
vt tute hutusce hisce vt mespte mapte nostrapte.

Et te ce compositis breuies pteqꝫ p prerumpe

aliqñ pro
grandiori
quacuqꝫ aqua
vsurpatur. lectus.
vt domine. mare cuiuis. fle sancte.

Uox que finit in c (si non monosillaba) curta est

vt huius musae poetae.

Diphtongo at produc primi rerus genitiui

huic musae poetae hui musae huius poetae

Singlare et ternũ sic pluralem quoqꝫ rectum

vt o musae poetae vt boni sancti

Et quintũ: iungas istis mulieb̃ris in eqꝫ

modo decore
modo fortiter amare a docto a rego
vt pulchre pulcherrimo. vt illae ipsae istae. vt docte rectae.

Cuncta adiectiua ẽ pronomina: ductaqꝫ terne

.i bene.
probae a probi.

Casu aduerbia quum formando e conicis ex o.

Sed bene corripias semꝫ male iungitur illi

vror vlixes .l. diana
vt penelope phebe

Sunt finita per e terme greca omnia longa

filius eni chomachi medici. | grecis tunius pthoy. trāsi filiꝰ agamē cs babilonē. | filius fuit nonis regis laertes gis ithace

queꝫ pducitur. vt achilleo. cū frate citemneitre

Ni quintis terne et sextis vt ozeste et vlixe

ab hoc qđ sit | effigies hec | quasi gelaties
pecie. dies affinitate d. co | etatis. ima go forma
vt ab hac die | meridie | ab hac pecie | glacie

E quinti flexus sexto producere deves,

edendi cupiditas | a cōsumpcyon | vt hodie pridie.

Sicꝫ fame tabe conungas nata dieꝫ

.l. valde

Sicꝫ fere terme quare/aff appzime bzeuis sit

pprie loca visitare. | mō fidenter | moneꝫ auctoritate
aliqđ spectare inire | esse vrodo | atꝫ cōsilio/hortamine
nere deberi finarū | temere pie | rōnib⁹ q. precib⁹ etiā
esse vel fixū esse. | sumere | plerūꝫ blādiendo
vt doce. mane | suade | mone

E longum donat flexure siue secunde

in plurali ēni corripitur.

Verbis singularis numeri modus imperialis

pprie potare aliqđ haurire.
nonnunꝫ ad ea trāsferi que
haustū nō hꝫt. sigi trahere.
vt domini. illi. docti. bibi | audi

I finita Finalem produc i/sed cōmunia sunto

vt haudi mihi

Hec mihi tibi sibi vbi tibi sic sua compositiua

vt huic amarilli/o amarilli.

I grecis terno quinto/q nisi cū qua fit curtes

tribuere exhibere
facere dicere pro. spira. stituere mittere re.
vt do sto. no. no.

O finita. O semper longat vocis monosillaba fine

sunt. d q. vror et
eberi sunt. p. pmarii. .l. extollere.
vt aulo uerto virgo magnifico

O dat cōmunē vox nō monosillaba queuis

vt hic cōno/ab hoc cōnonis. hec falso/ab hoc fallo.

O longat terno et sexto flexura secunda

.l. magis.

fallo vero impendio .i. frequenter

Ductaq; ab iis aduerbia/sed cõmunia crebro.

tho plene

diligẽter in=	propte	vt mox ꝓte		
stanꝫ cõtinue	tarde ali=	rius vino=		igitur pa=
quasi assidẽ=	qñ post	dũ ꝑterriti	tunicꝫ alte=	nitur pro
do hoc ẽ sine	tempus.	vt statim fu=	tro vicissim	eo qñ est vtiq;
intermissione	opportunũ	turũ.	statim alterno	causã nimirũ.

Sedulo sero modo cito mutuo et ergo profecto

vt amando docendo legendo

Sicq; gerundia per o/sed produces ego raro.

interpretẽ	vitu=	vna trũ	quedã venefica vel incan=
go nomẽ ẽ re=		furiarũ in=	tatrix pessima. vnde ponitur
gne deiphe		fernalium	ꝑ Albet magna incantatrice.
vt dido.		alecto	erictho.

Greca per o magnum semper producta locabis

dicere est eligẽter ꝙ

femoꝫ ac	facide loq/loqui vero	
crurũ cõ=	qualiacliq; fba pro=	
mmio.	fundere.	
vt genu/coxa.	vt dic	duc

Vi fine est longum deluti c/sed breuiabis

Uc

succus ma=	ꝓpte qui rei	
ternus quo	qñ facit	
alalia nu=	mõ quoties	faciem quam.
trantur	mõ qñ dũ	dã imponit

Nec nec cum donec hac/sed pronomen hic anceps

M/b/d/ cum g/p/t/finales corripe semper

M/b/d/ g/p/t.

ꝓtie postulare.		
vt petit pro petiit	haud aut	vt fuerunt adeli.

Syncopa ni quando diphtongus vel positura

cernuus est testa mem=
bri et mentum tum
vt cervical/semel.

vt ah vah

H fine est longum semper/tamẽ i breuiabis

H.

a solus ẽt q;	
tantã claritatẽ	
solus obtinuit	vt michael gabriel.

Sed sol nũ produc/sic barbara cuncta locabis

filius vranii fuit et	
frat̃ saturni maior	grece gen=
natus fuit etiã an=	cantilena vel
solis vñ ẽt sol.	apollo .i. sol
vt titan	pean quia

N producetur finalis/corripe forsan.

N

De vltimis syllabis.

.l. verunt amẽ .l. vtdein .l. deinde idẽ .l. proinde eym prom

Fo⁊sitan attamen an simul in eũ cõponitur s

vt nomen nominis.

Crelcẽtis geniti et quibus est penultima curta.

.l. vidine .l. fatis ne .l. ego ne .l. nemo ne

Sic vidin atq; satin vel egon/nemon tamen anceps

.l. mene .l. tene

Pen ten pro duces ⁊ quis penultima longa est

glauci regis pp̃ri
egisthe hamen
vt dellerophon ſy mon.

On terne bꝛeuies onis vel onis genitiuo

pp̃rũ viri
vt salomon

Quod fo⁊mat/cõtra pro duces quod facit onis

vt enean laerten anchiſen

Quartus in an vel in en pr̃ime cõis habetur

vt cesar pater

R finita **Finalis bꝛeuis r/sed pꝛoduc que genitiuo.**

medũ spa= inter dũ pro cũ mantro inuoluit
cium q̃ est a ere ponitur vt gulta et frondes
inter coelũ quẽ admo= ac flores arbor⁹ at=
⁊ terrã. dũ coelũ q̃ herbarum

Eris fo⁊mabunt aer ether ⁊ hyber ver

qui flu=
pp̃rũ minus fert res
.l. ãre viri triticũ vmbre alienas sile vt impar dispar

Cur/lar/far/nar/fur/co⁊/par/sic a pare nata.

decus amplitudo ⁊ dignitas vel
pp̃ri vel senatus vel magistrat⁹ vel
principis vel imperatoris aut est opus homeri
priuati magni viri aut alterius de ilio vel troia=
etiã malate rei vel dei no bello
vt maiestas vt ilias iliados vel ilis.

As finita **Is fine est longũ/bꝛeuies tamen omnia greca.**

vt peliadas troadas hiadas

Que dos dant genito/plurali as grecaq; quarto

dictorũ cõpen= septẽ filie at=
torum maq; cõti= lantis vt hyades
tia ⁊ veritas rifratris eius
vt dies fides. ilhies vt atlantides troades

Es finita **Es longa/at bꝛeuies terne pluralia greca**

cura sollicitudo
molestia vt ades ades cũ ceteris natis

Inquies atq; penes/sic es verbũ ⁊ sibi iuncta

De brevibus syllabis.

qui pedes
militat a knyght a squyer or a horsman
vt pedes peditis eques equitis

Crescētis geniti et quibus est penultima curta

ouis masculi gr. paries domorū
cornua gerit ꝙ optimo viliores muris vibis
frōte ferit ma- fuxi- partes latebras am-
china bellicae rorum. populi bitus

Colle fides acies res spes plebes paries

vinacula pedū
lagnes
dies
frugū the fyre tree vt compes tripes

Atq; ceres abies et pes simul a pede nata

aliqñ p militari
accipitur pro re sarta
lapis tū miricu- cōtrouersia
niorq; ac tenerior est vt cōtentio a
saxū mag- limite. i. ter- cinctus in
rius durusq. minatio apulia
vt lapis legis vt lis litis sannis sannitis

Is brevis at produc genitum quod formant in itis

Is finita

pprie aurib⁹ per- assuere or- accipe extrahere/metapho-
pere aliqñ credere nare ꝙ quasi rice videre/aliqñ auide sa-
ꝙ percipienti parere munerib⁹ cō- mere nonnūqñ profodere vulne
vel fateri plere rare defatigare vacuare
vt audis. munis haurio

Atq; velis verbū et quarti persona secunda.

de vniuersis vt vbs in minoribus
vt nullis bonis omnis mallis

Presentis singularis/pluralis quoq; casus

vt sis vis vt quibus adsis videsis

Is fine elongant monosillaba sic tua nata

Sed brevis est is quis bis/sic mistis geniti olim

filia celi ꝙ veste vtor neptuni
ponitur etiā pro mare pprii viri pruli mulieris
vt thetys thetyos ariostius sotrichides

Greca per is produc quinto rectus quibus est par

troie fluuius.
vt simois simoentis/pyrois/pyroentis. ꝙ filia.

Sed que dant entis genitiuo corripiuntur

pprie cōcauū aliud in
capite intra qō sunt insula in cōfluo mons in solidamētū corporis
lingua ꝙ dentes/ali- aegeo vna clime- insula qō nodatū ꝙ adstrictū
qñ ponit pro facie. .i.sol cyclada tota ithaes luce nervus alligauit
vtor/oris. flos floris vt dios lemnos. chaos neritos natura atq; structura

Os fine est longum/cū grecis corripe os ollis

Os finita

De vltimis syllabis.

dea supplicie gentile nomen
a pallas ex archadis proprii mulieris
vt palladeos archadeos ab archas thaidos a thais voti effector nō potens

Grecorum et genitos/iis addas compos et impos

tudex inferni
vt androgeos minos minois

Greca tamen genito quibus est o longa vel ois

vt fortis semideus
a pius ab homine
habens. heros.

Os finita Producī debent velud androgeos sunul heros

exigui olal
incola dom' vel arbor vel fructꝰ famulos quicqd
nostre rosor vt materia vt masculi humor ei putre
olim rerū vt habile ad tandēdū dine versus
vt tempus vt pius mus thus pus

Finalis breuis us/tamen est mono syllaba longa.

dea terre terra incolumitas/inter-
climentum dū remedium
vt tellus tellūris salus salutis

Crescētis geniti et quibus est penultima curta.

membrū corporis decēsillabū
ex quo manant digiti/aliqs
mutuquo vel potestas
vt huius manus

Et quarti flexus tam singlatis genitiuus

he manus has manus o manus.

Quam rectus quartus plurales sic quoq quintus.

insula in aegro
mari sacra vene-
ri/vt amathus fuit homo nois
amathūs phi edipus edipodis filiꝰ laii regis thebani a iocaste filias orrei fra-
cus phicītis melāpꝰ podi, amithonis filiꝰ argiꝰ vates a medicꝰ tris hecube.
Grecū vntis vel odis genito dans/sic quoq panthus

Finis quātitatis syllabarū.

¶ Whittintoni editio cum interpretamento Frăcisci nigri Diomedes de accentu in pedestri oratione potius q̃ soluta obseruando

¶ Accentus est acutus vel grauis vel circumflexa
tio sonis vocis vel tio vel circumflexio aut simplex sonus syllabe
ba. Sũ vt nulla vox sine vocalibus sine accentu nulla est. Et accentus
tus vt dicit remigius esse videtur alia vocis. Rectius dici' ab
accendendo q̃ sit quasi quãdã cumulus syllabe cũ' apud grecos ac
tur prodia. Accentus quidã tantũ vocauerũt q̃ tantũ' vim
terarũ poterẽtur. Alii tñ nouẽ sic esse appellãt nouẽ accentu
na retinere maluerũt. ¶ Acutus tres. Acut' / grauis / circũflex' dupli'
factus est Circũflex'. Et ille dicit' ac contrapũctus. Simplex ẽ qui p ductã syllabã venit. Ja
flexus in tis q̃ producitur. Grauis aũt pro se nihil cõtinere in vlo vocabulo videt
in quib' ultimus est aut acutus. Et tres ad syllabã ab extrema grecis trahũt dictiõibus
bus cũ acut' tria loca teneat vltimũ / penultimũ / et antepenultimũ. Circũflex' aũt
ctiles et syllabarũ sit dictio nõ tenebit nisi penultimus locũ. Quis igit possit hanc
rationẽ pnũtiationis detinet. Quis vox monosyllaba quidã ligatus siue breuis est acuet
vt mel / fel. Et si positione lõga fuit acutus / ly tenebit penultimũ / vt sol / sal / sol / mõs / pons / dens. Si
aũt lõga natura fuit flectetur / vt nix / spes / dos / sol / mõs / pons / dens. Quis vocabulo
pusse syllabã aut acuit aut flectit. Acutus vel cũ circũflexo est vocabulo' / quibus
rat vsq̃ polissimo lõga est vltraq̃ vt siluestris / appellatiuũ / propriũ / genitiua lõ
ga sit vt pon' / corpus. Si vo pot syllaba natura lõga / sequẽte vocalis fuit flectitur
pot: vt luna / roma. In trisyllabis aũt / terrã habẽs / precepit / stria / syllaba / sibilli
ma si obiectã fuerit hec fit natura lõga flectitur: vt roman' / cetres' / marin' / scripti
nus / anus' / fabri' / quirin' flectit. Si vocalis positione lõga penultimas positione
lõga fuit acuetur: vt catull' / metellus / marcell'. Ita cũ positiue lõga nõ ex muta
et liquida fuit nõ mutabit accentũ. vt alacres tenebit / nouissima natura lõga / ultra
penultima positione lõga fuit penultima ab acuetur nõ inflectetur siue natura: vt ca
thena / theca / cuius / tauolici / cuius / altre. Sin aũt media aut nouissima natura fuerit / ter
minus sermonibus acutũ tenebit vt. Bergi' / maior' / ossia / ilicem. Si vocalis tres syllabas ab
ge fuerint media acuetur: vt romanus legam' proles / proles q̃ duplicem in declinatur
aut corripiũt aut producũt vt fili' / ripium. Sane greca / vocabula a grecis accepta' / efferun'
sic sicut ipsa enũciauerũ' in latinis nec q̃ acut' / accent' / in vltima / syllaba poni pot
nisi discretionis causa vt in aduerbio ponẽs / ponens dictionab' / vnde acutꝰ est / nõ
num' / vna pars orationis / vt malefactus. Inter eos loci / in peregrinus sit / vos / et in
barbarismis / maxime in interiectionib' / nulla cert' sunt. Ita in his cui accentũ lex
certa esse / non pot cũ / ex abusu / et / vsu / loquendi / pendere / censeri / rationẽ / accentus
loge / vel obseruãtie / rationis / vel / discretionis / non / iuditio / necessitatis / aut / ne / pot / contendi.
Inuenũtur / quã / nonia / omony / ma / vtrũ / ille / alis / quoq; / aduerbiis / de / quib' / dici
pot / nisi / quãdo / acuẽ' / sit / arbitrio / discretionis / vel / ambiguitatis / cauẽdi / gratia / de / quo / ad / partes / orato
es. Participũ / quãdã / pducit / vt / ille / ymaginem' / alit. Ita / in / praterito / perfecto. Aliqñ / est
nomẽ / signũ / ille / q̃ / pater / et / ille / puote / corripit: vt / ita / alo / vir / gilius. Salue / sancte / pa
rens. Jac / nte / intelligendũ / est / de / ceteri / partib' / orationis. Ola / cũ / monosyllaba / ex / metri
ca / structura / cõprehendũtur. hec / duo / metrices / de / accentu.

¶ De accẽtu vsitatiore q̃ apud recentiores magis obseruato.

¶ Accentus tonus est per quẽ sit vtilitas queuis
Cognita quando acui debet / vel qñ grauari

¶ Rectus est tonus suus tenor: vel proiectio vnde quelibet syllaba cognoscitur q̄ acuta: q̄ circumflexa: q̄ grauis: et quomodo debet.

Accentus triplex sit acutus vel grauis inde
Est circūflexus qui nunc fit rarus in vsu.

¶ Accent⁹ est triplex grauis/acut⁹ z circūflex⁹ z ap̄ rudimentores ratio est eadem.

Syllaba cum tendit sursum est accentus acutus.
Est grauis accentus sed syllaba pressa deorsum
Fit circūflexus grauis in prima: sed in altum
Attollit mediam/postrema grauis recedit.

¶ Acutus accēt⁹ dicit syllabā sursum tendit z extenuatur: vt prima hui⁹ dictionis dño. Grauis aūt accentus est cū syllaba deorsum deprimitur z grauatur: vt pater in media z vltima illi⁹ dictionis dño. Circūflexus ño est cū prima dicit acutū/media elevat/vltima aūt in grauē recidit vel deprimitur: vt in romanis aliquando/sed ista accentua rarissime ponunt in predestinatione obseruanda.

Precepta ḡnalia de accentu

Accentu effertur monosyllaba dictio acuto
Sed dissillaba vox leuat ex acuendo priorem
Et grauat accētu deprimo posteriorem
Si polisyllaba vox breuiauerit antepenultimam
Que petit hanc acies: sint deprimēdi sequētes
Si polisyllaba vox cui sit penultima longa
Iplam tunc acuit: postremam deinde grauabit.

¶ Generalia accentus precepta sunt tria. Primo ois dictio monosyllaba acuto accentu effertur: et dicitur. Secundo ois dictio dissyllaba acuto accētu priorē syllabā leuat: posteriorē vero deprimo accētu deorsum grauat: vt pāter. Tertio ois dictio polisyllaba habēs penultimā breuē acuit antepenultimā deprimēdo sequēte breuis syllabā: vt audio amauim⁹/lectica. Quarto ois dictio polisyllaba habēs penultimā longā acuit eandē deprimēdo postremā: vt laudarūt/amarent/facerēbam. Quinto dictio polisyllaba habēs penultimā longā z vltimā breuē sim quoslibet in penultima circūflectunt vt in amare/romanis z hmōi. Ceterū circūflexus vt dixim⁹ rar⁹ est z potius in predestinatione obseruāda.

Precepta specialia de impedimētis vbi accētus

Accentū impediunt cōtrisio/questio/voces
Cliclerice/equiuocatio/nectionq̄ compositura

¶ Impeditur verus accēt⁹ quattuor modis conclusionē. Interrogatione z voces cliclerices/z equiuocatione/cōpositione z parelcon.

Accentū vocis cōcisio seruat eandem
Qualem seruaret si dō perfecta maneret

¶ Concisio naturalē verbi accentū suapte. Nā si quelibet syllaba erat accentus in dictione integra sing eandē remanēt in dictione cōcisa. Accidit aut cōcisio in dictionib⁹ apocopatis/vt benefac cap̄ vltima a dimitt⁹ vocalis/penultima in est integro benefacite idē accidit in vocatiuis apocopatis/quoꝝ nullus coit syllabar in antepenultima vt virgili⁹ virgilī/Petrarc⁹ petrarcha/hmōi talia. Quidā penultimam quā-

uis breuem. Ade de clesis in eo accidit: vt nostra vestra quos quotiens olim fratres delinchant: vt nostrates. Ade est accidit (vt quidā tantū) tūc, cepatio sed hoc in pedestri oratione potius attendimus: cum dissyllabas tertie persone cōtingit: vt amat p amauit. Cluy. Ait et olis pluries fuimus, neptunus ait olia. In aliis enim incopatio penultima est obseruanda: vt generalia precepta planius ostendunt.

Finali verbo clause que querit acutum
Vox dabit accentū de nonne bides quid ago

¶ Interrogatio (impedita naturale ꝛ vertū accentū finale cui dictioni profert interrogatiua est quia eo mediante declinat flexum: vt ego amo tu amas ille amat. Ergo amaryllidis iras atq; superbā patrē fastidis nonne Menalcam. Theren. Hoccine est humanū facinus hoccine est officiū patris.

Enclitice voces postremam acuūt p̄ecuntis
Vocis conficiunt ipse accentuq; grauatur
Accentū seruāt in compositis et eandem
Alt in corruptis cū vocalis variatur
hanc legem amittūt sunt hiccine deniq; testes

¶ Enclesis siue vox enclitica naturale accentū amittit. Fit facile vitium situs ā dictionis pcedētis acūt⁹ aut grauis vel circūflexus: ꝛ fit quo pacto ait vel ꝛ vel. Eadē accentū seruāt in dictionibus compositis quarū sunt partes vltimo pcedēs vocalis vel cū vltimo ꝛ penultimo. Alie nō sunt enclitice voces sed fiūt abire adiectiones. ¶ Cetera ī compositis hāc potestatē amittūt vt in his hiccine/ illiccine/ illiccine/ viduisq; deniq; quod acūtū habet propter corruptionē precedentis vocalis. Fit hiccine cōponitur de hicce vbi vsus est integra pronūciatione: hiccine sed cum hoc ce e mutatur. Sic vndiq; cōponitur de vnde vbi.

Enclitice voces in fine dictionis
Que querit: retinent accentum semper acuti

¶ Enclitice voces in fine orationis interrogatiue posite nō grauātur ꝛ acutū seruāt: cetera efferūtur: vt ecquis hic est paternus.

Tum vox que enclitica est: dicas ꝛ tratis et vtiq;
Syllaba cū adiecta est harum tunc prima acuetur

¶ Itaq; ꝛ vtiq; duplici accētu efferūtur. Quia enim aq; sumitur p vna dictiōe, q est vox enclitica ꝛ hec syllaba ta acuitur ꝛ grauatur. Sic vtiq; cū sumitur p vtrāq; dictionē, ꝛ vtrāq; syllabā ti acuitur ꝛ grauatur. Sed aliquātō aq; sumitur p quinq; vocū cōpositū, ꝛ tūc est illiccine adiectiōis acūtatur in prima eorū syllaba.

Vt vārium sensum dabit equiuocatio vocis
Hic leuat accentū varie quandoq; grauatur

¶ Equiuocatio interdū mutat enclitice syllabe accentū: vt in hac dictione cuiusq; an est nūc penultima acuta: vt cuiusq; vero ultima grauata: vt cuiusq; quo modo accipiatur. Vtrāq; vocē hec penultima acuta: ꝛ

¶ Cōpositio retinet naturalē accentū impedit. Nā ola cōpōsita ab hoc aduerbio
inde vt leuitr̄ pulsare, pulsare penultima habet, quāuis tñ natura aliter/ q̄ penultima
ma sit longa res probat quā debemus. Cōsulitur quidā affirmare cōposita a gn/ ens/
loge/ spicuus/ ficus/ ficentia/ ficare/ genere/ pare inflexa habere ut gnāre rōne se tue
ri: videlicet ne dimittationes videantur esse ab aperiendo: at q̄ dubia est illa opinio.
Nōne hmōi cōpositio acciāt in aliis dictionib⁹ vt in describo/ emungo ā tingo rō
ne seruetur accentus natiuus in illis supra dictis exēplis. Ceterū cū nulla auctoritate salte sua dicta confirmāt eor opinionē/ et rone haud assentiendū censeo.

Accentum seruant in compositis facie et fit

Quatem seruabant dum simplicitate manebant.

Compositū qđ vocalem seruat eandem.

¶ Qđ huic dño facio/ vsq; reperies pro qđ/ integra manet/ q̄ aliud nebulū in
finitū ante ea cōponitur nō solū significationes/ cōiugationes nāturā eis seruā
mus: sed etiā accēt⁹ vt calefacio/ calefio/ calefactus/ calefactus/ tus/ hmōi. Insuper qui ē ter
tia psona penultimā acuit⁹ quius sine vocues. Sic calefacio/ fio/ fit. repetacio fio fit
finales seruāt accentus. In alijs vō atias cōpositi penultimā syllabā obseruāda: et se
cūdū ghalia precepta eor accēt⁹ est moderandus.

Cum post me re se positum nobis quoq; vobis

Cum voce enclitica naturā seruat eandem

Post ternos quis qui finalis cum sit acutus

¶ Precepta ista vbi postponit⁹ ablatiuus hoc pronōm̄ me re se/ nobis/ vobis cū
enclitica eande naturā retinet. Nā vltima dictionis precedētis acuit⁹ et causa grā
uatur: vt mecū/ tecū/ secū/ vobiscū/ nobiscū/ sic si vnica esset dictio cū qnōte precedē
ti. Ceterū ab hac regula excipiūtur ista vltima pu⁹ nōlis quis qui nō seruāt hāc na
turā sed finalis acuitur. Ipa vt quicū/ quecū/ quacū/ qui/ quibuscū. Aurot est praeian⁹ in
hoc quartodecimo vbi de ptedositionib⁹ tractat.

Annotatio.

¶ Accedit etiā quibusdā locutionib⁹ vbi ablatiuus sine vocabulo postponit⁹ indicia/ affir
mās os grecas/ barbaras/ locutiones/ vna vt memoratur/ vt penultima/ producta acu
ta dicitur/ pterri debere/ quasi verissimus asserit.

Barbaricis grecis semper producitur is.

Est breuis in nostris de controuersia verbis.

¶ Barbaricis/ grecis/ semper producitur is. Est breuis in nostris de controuersia verbis. Hec quedā latina vt recte/ vicarius/ sacrificus/ cānarius/ ossifragus/ ossifragus/ ossifragus

gregorius prologo moralū. Indignū vehemēter erubuit pagina dāmā regulis grāmaticalib⁹ subdi. Ceterū inter eruditos sicubi vel legas vel disputes: vitare ne ex ironeo aut portu⁹ phatoꝝ autoritati inuitus sis. phabille⁹ suo relinquo iudicio.

¶ Exempla autoꝝ de quib⁹ q̄m ita efferuntur

Bia.	Iuuenalis.	Olybia diffunge bones dū tubera mittas
	Virgilius.	Quisue deos pcia veniens de gēte ferebat.
Cia.	Ouidius	Ambraciā versisq; videt sub imagine sarum
Dia	horatius	Succesit vetus his cōmedia nō sine multa laude.
Phia.		
Fia	Ouidius	Uenit ad oratos elegia nostra capillos
Lia	Virgilius.	Et flumiā vincla tuaret chloelia ruptis.
Chia	horatꝰ	Iuachia lasgacs mimus ac me.
Mia.		
Nia	Virgilius	Proue hitur pelago vitima cerauia iurta.
Pia.	horatius	Optat ephyppia bos piger aptat arare caballus
Ria	Virgilꝰ	Est locus hesperiā graij cognomine dicūt.
Sia.	Iuuenalis	Occurrens frontē obducta ceu marspa victus.
Thia.	Propertius.	Cynthia prima suis miserū me cepit ocellis.

¶ Aelii antonii nebrissēsis de accētu grecaꝝ hebraicarū dictionū contra Alexandrum.

¶ Alexander dogmatizat. i. qui sibi ipsi et alijs q̄ modo in sua verba iurarūt precepta quedā reliqs olim⁹ mandata ꝓposuit illud in primis tradit qđ cantant/laudāt amant/ꝛ quasi quoddā apollinis ꝓtulerunt. Ola (inquit) barbara vox nō declinata latine. Accentū super extremū seruabit acutū. Credas ex eadē officina prodiisse vnde alia hmōi precepta q̄ sermonis latini reliquiis fundit⁹ euertūt. Sz esto, nescierit latine: qđ ea etate res illiterata/barbara dormiebat: quid nos necū barbari/hoc est hebraicis dictionib⁹ ꝓcepta dabat: oportuit hebreos cōsulere iis de rebꝰ quarū ignoratione tenebatur. Sed qđ in gallia res gesta est: nō erat illi rapta: hebrei cuiuscā ꝓceptoris vnde illa duceret. quitā reliquarū nationū a sello oppedeo its opus fuit rationis habenas alteri ꝓmittere vt qua cunq; duceret sequerētur. S loqs enim ea auctoritate fuit. Alexander qua pythagoras cuiꝰ discipuli satis magnā rei⁹ dubitis probationē afferre putabāt: Ille ab ipso se audisse dicerēt vnde incipiatio apōllos erat ipe dixit. Cū igitur illud sit simul olim grāmaticoū cōsensu receptū dictiones peregrinas in latinū ꝓferre/ratiā imitari eorū/ꝛ qui eas ꝓferūt accētū: ad nos nil grare oportere consilia mus tam nō hebreos: quoniā gen⁹ illud tam doctum quodam deus indidit: nō tamen sine magna litterarū iactura extincta est: sed vt quemadmodū ex generat⁹ imperū xpō vetus ecclesia creuit: hebraice legere/ꝛ ꝓnūciare ꝛ pleraq; hodie verbū apud illos etiam ex ipsis quibusdam dictionē adiungere nō possit: Accētū acuto in penultima atq; ultima nūq; inferri debere. Ita quidam dicim⁹ abel accētu in fine acuto nō greco ꝓferim⁹: qz apud illos in fine grauant: nō latine quia nullum latinum nomen nisi corruptum vltimam acūt. non hebraice: qđ illi primā accētu acuto pferūt. Igitur in illo harum trium linguarum quibus ecclesia vtimur: sed ille (hoc est ignoratia nato) accētus ꝓnunciandi cum ꝓferēdum sit abel is accentu in prima atq; pari ratione non discernus accentu acuto in fine abi sed accentu acuto in penultima vt in his sequentib⁹ abiudel/ebr/dabe/carmatin/celeth/casseri/esau/ged/gugad/euphrata/gomer/jelabel/jhoseph/nuphthoseth/hamethi/mathusalel/ramatha: thamnata: tared/heber: laphecta/rathamathaim/ephraim/hersellai/ilai/medai/hedrai/nial/sali/uiez.ar./phares/ram/sophtim: talia prope innūerata: q̄ perperā ab ignaris hui⁹ linguē atq; rōnis ignaris ꝓfe-

fermitur. In tertia quoq; a fine cōsiura ex hebraeis nō declinatis enūciantur accentuata vt iosaphat/eſaias/nabuchodonoſor/mathaleel. Atq; ex iis etiā declinātis vt vrias/thobias/q; in tertio fine acuūtur.

Dictiones hebraicas latine declinatas accentū habere latinū.

Ex superioribus regulis pcipuē illa est: oēs dictiones hebraicas si latina declinatione inflectātur: certis accentus latini rationē sequi debere hec pceptio ab oibus in cōmune grāmaticis recepta est atq; cōstat: sed neq; distinctur cā grāmatice: quicquid ergo dictionis latine nō declinatur accentū habere acutū in fine: igitur ex diuerso: illa tātum declinatur latinū accentū habeant oportet. Ac q; hec pceptio latissime pateat: neq; nō modo in hebraicis dictionibus sed etiā in grācis latinis sermonē ex greco venientibus. Sz greci in latinū cōuersis: mox de hebraicis: quā rationē apud nos obseruēt: pauca dicēda sunt atq; studi primo de quo iam pridē de omni barbarie digladiatiumus. Nullū videlz barbarū nomē posse inflecti: nō terminatione declinabilem: atq; accentū latinū nō habeat. Atq; ecōtrario: si declinētur accentū quoq; habeāt latinū necesse sit. Cū igitur adam/abrahā/: hmōi neq; accentū: sed neq; latinā terminationē habeāt q; declinari possint: nulla rōne inflecti latine possunt. Prescianus li. v. de octo partibus in hec verba precipit: Nota barbara indeclinabilia nō solū in nām sed etiā in alias quoq; terminationes: nulla latina vel greca declinatione sunt moderāda nisi transferātur in aliquā formā declinabilē: q; quidā hodie: fecerūt penultrata/(inquit) abrahamus/ait. Idē quoq; refert annius iosephus in quib; hebraica rū antiquitatū libris. Nota inq; pōt scripture decē: greciaq; delectatione legentium quātauerūt. Neq; tm gēs nostre (inq;) tā hmōi formas vitauit vnū q; schema ē fm nom nū sit vnus vltimas in nom nū silabas alter alter illi declināt. Hoc ita q; apud eos nemo appellat vt abrahā abrahām: si hec forma iolischemate cultoditur: hec iosephus. Vbi quēadmodū e pte cuiusq; manifeste ostendit: sub illa terminatione nullo modo posse declinari tā q; nulla dictio latina nisi corrupta accentū habet in fine tā q; in am terminata vnū est tm apud latinos idq; indeclinabile nequaq; q; hm argumētacē illa quoq; indeclinabilia esse. Obū terminationē habēt declinabilem: accentū vero barbarū: hoc est in fine acutū nihilo plus declinari possunt: vt nuda bala dauid/ezras/israel. Quod si vlpiā declinata reperiās/puta nude bale dauidis ere ut accentū hoc obliqū tā pcipuā nouā positionē/accentus latino efferas oportet vt bala bale. Ezras ezre Accētu in primis sicut nuda nude sic ezre dice dauid accētum in prima dauidis: m eadē ad propositionē dogud dogudis q; sēsum nemē ex terminatis m d/apud latinos declinatur israel quoq; accētu in penultima sicut michael dicēte valerio flacco in argonautica hic ē odoratus flagranti cruce micha ēl. Sz alia hmōi obliquos. ideo pducūt: q; a grecis p. e logū scribūtur quare si vlpiam abrahe/ade/made/danidae similia legis/necesse est accētu latino efferas atq; in recto abrahas/adas/madas: dauid accētu latino crucies aut nihil olino est torū hoc negociū q; grāmatices appellamus.

Nota hebraica ex greco tradueta accentum latinum habere.

Quoniā nota ex hebraico sermone grecū formā declinabili in latinū venere si declinatione habēt greca accētu quoq; greco moderāda sunt. Q; si latina declinatione inflectūtur accēt⁹ quoq; latini regulā sequātur oportet. Nā cū latine linguae aliquit pcipuē vt dictiones integras in prima silaba antiq; acuat que circūflexa tracti dictionibus dissyllabis prima in polisyllabis q; penultima habēt longā eadē acuāt que Nota deinde in tertia a fine trāferā accētū: greca cūcta: quādā rōne sequētes: e primas dictiones silabas acuere: vel circūflectere possunt: e penultima exhibere loga accentū m antepenultimā trāferre: atq; eos trahere exhibere dicit: in eadem accentū collocare. Cū itaq; nota in a vel in ao terminata: tota ante a habētia: q; apū eos bene est in penultima pferāt accētu acuto Latini in antepenultima trāferūt: propterea q; quēadmodū dicūt latini sermonis regula nō patit vt penulti a exhibeāt.

accentus in eadē colloc⁹ tur: sed in tertiā a fine accentus trāsferā tur. Itaq; nō dicemus cū grecis Abdias/dic penultima acuta: quonia mutatme dec in a mutasset abdias abdie accentū in antepenultima. Cadit etiā acc⁹ in antepenultima oīm⁹ rū sequentiū. Azarias. Ezechias. Esdras. Hieremias. Iothonias. Josias. Matharias. Oziās. Oulias. Zacharias. Baruchias. Thobias. Urias. tamen hec duo vltima etiā ratione hebraice lītere ature accentū habēt in antepenultima: quia dimodā. ⁊ maria: qđ nomē apud hebreos celebre et doctissim⁹ dicēs penultima breue positū accentume Claudian⁹ apparat ⁊ marie pulchros: sed luce minores Eligit omnes⁹. Sedulius quoq; in paschali. Quos fuit ale nitor: marie cū rpo ab alno pcessit. Eadem quoq; ratio est in oīm⁹ grecoū nōia in penultima habētiū ante a finalē: vt sophia/philosophia/symphonia/phitalia/chirurgia/melancolia: cathegoria: vsia. ⁊ a dolo es cōposita qđ interpretatur cantus vt prosodia. Tragedia/comedia/psalmodia/melodia: ⁊ ab arche qđ est principatus: vt eparchia/monarchia/hierarchia/tetrarchia: ⁊ a logos qđ est sermo: vt theologia/astrologia/tropologia/etimologia: et a graphe quod est scriptura: vt ortographia/cosmographia/cyromographia/topographia: ⁊ a machē chees: vt gygantomachia/naumachia: batrachomyachia. ⁊ a nomos quod est lex: vt astronomia/chyronomia/antimonia. Que vero apud illos p et ō diphthongos ante a finalē habēt accentū. ita q; hac ratione dicemus dulia/hyperdulia. Angaria nō vt alii pferūt dulia ⁊ hyperdulia: angaria in tertia a fine: latria ⁊ ydolatria: nō latriā ⁊ ydolatriā. Idolatria in penultima sunt crucianda: eadē ratione zenodochiū orphanotrophiū: ichnotrophiū ⁊ alia pīope annumera accentu in penultima proferri debent.

De arte punctuandi.

¶ Punctus est sectio siue mensio⁹ orationē distinguēs intellectū ⁊ spāli lectoris refricēs. Punctuū sunt nouē. I. suspēsiuus/gemin⁹ punct⁹/coma/colon/period⁹/interrogatiu⁹ exclamatiu⁹ seu admiratiu⁹/semipunct⁹ siue punctus/⁊ parēthesis.

¶ Suspēsiuus punctus est simplex virgula ꝺ̄ volet dicēs gratia pdicantē ꝺ̄ seq⁹ aliquis clausule habere posse: vt moza.

¶ Geminus punctus est quo vtimur: vbi clausula maiorē quandā dēt habere: vbi sensus ipse sententia: vt moza/vitam⁹ vite terminus.

¶ Coma est punct⁹ planus in superiore parte linie posit⁹/vel inferiori cū virgula superius eleuata: vbi clausula videtur cū ēplera ⁊ tñ ipa imperfecta: vt moza vitam⁹ vite terminus terrobis est hec.

¶ Colon est punct⁹ plan⁹ in inferiore parte linie posit⁹ ꝺ̄ vtimur vbi sensus est perfectus: a toto in corpore abruptus: vt moza vitam⁹ vite terminus terrobis est hec: quousq; cū vita ola extinguimur.

¶ Periodus est punctus planus ꝺ̄ ponitur in fine clausule: vbi nō modo pfect⁹ sensus sed ipse seruādo vt qđ sequit quasi de nouo inchoari videatur: ⁊ ponit⁹ in inferiori parte linee: virgula cum a inferius circūflexa hoc modo: vt moza vitam⁹ vite terminus terrobis ē his/quoq; cū vita ola extinguimur: nō his quoq; iam cuncta nō pōt.

¶ Interrogatiu⁹ punct⁹ est ꝺ̄ interrogationē figit: ⁊ ponit⁹ in superiori parte linee cum virgula eleuata: vt hic pierius honos nec nos in sceptra reponet?

¶ Exclamatiu⁹ (siue admiratiu⁹) est qui admirationē cū exclamatione figit ⁊ ponit⁹ in superiori parte linee cū virgula eleuata sic pro⁹ deus fidē! ꝺ̄ est contumelia: si hec nō est: adeon quicq; iniquū est: vt ego sim.

¶ Semipunct⁹ siue cōmat⁹ est virgula ꝺ̄ in fine linee ponit⁹ cū dictio in pcessu ē cuius pars in sequente linea trāsit. ⁊ hec pagina.

¶ Parēthesis est interpositio/idest inclusio vtilis alicuius rei que a medio remota sensū tamē nō facit integrū. ⁊ pfectū. vt. Ab⁹ virgilius cōcepit ille sermocinatiōis ꝺ̄ duo ꝺ̄ duos (ꝺ̄ hoc modo) Eneas nec ei patrius celabitur error. Nec plura animo ꝺ̄ expediam aduocat⁹ precipitat⁹ in chaos.

Finis.

De metris.

Est iunctura pedum numero finita modoq;
Metrum vel carmen sicuti finit diomedes.

¶ Metrū siue carmē vt diomedes diffinit est pedū iunctura nūero modoq; finita. Uel metrū est cōpositio pedū ordine statuto decurrēs modos/positiones/sublatio neq; plerumq; differt metrū a rithmo (vt idē asserit) qō metrū certa qualitate ac nūero syllabarū tēporūq; finitur: cetusq; pedū cōsistit acclaudit. Rithmꝰ aūt tē poris ac syllabarū pedūq; gruētia in infinitū multiplicatur ac profluit.

De metri accidentibus

Ista decem spectant ad metrum pes/locus/ordo.
Cesura ac mensura et depositura figura
Appellatio vel nomen/species genus adde

¶ Metro accidūt decē: pes/locus/ordo/cesura/mēsura/depositio/nomē siue appellatio/figura/genus/species.

Diffinitio pedis.

Pes metri est in quo vel syllaba dina reposca
Vel plures: spacio certo cōprehēditur apte

¶ Pes etiā testimonio est pphēsio duarū pluriūue syllabarū certo spacio pphēsa

Pedum numerus.

Viginti octo pedes metri sunt teste perotto
Pyrrhichius spondeus vel iambus trocheus
Dactilus et tribrachus anapestus iunge molossū.
Amphimacrus sic amphibrachus vel bacchiꝰ anti
Bacchius et dispondeus proceleumaticusq;
Sic antipastusq; diambus vel cotiambus
Dicitroc heus ionicus minor & maior ionicus pes
His pron primus iungatur sicq; secundus
Et ternus quartus totidem iunges epytritos

¶ Pedes metri (autore perotto) sunt octo viginti numero: videl pyrrhichꝰ/spondeus/iāb⁹/troche⁹/tribrachꝰ/molossꝰ/anapestꝰ/dactilus/amphibrachꝰ/amphimacrus/bacchiꝰ/antibacchiꝰ/pceleumaticꝰ/dispōdeꝰ/diāb⁹/ditrocheꝰ/antipastus/coriāb⁹/ionicus maior/minicꝰ minor/epytritꝰ primus/epytritus scōs/epytritus tertius/epytritꝰ quartꝰ/peon primus/peon scōs/peon tertius/peon quartus.

Pedum diuisio.

¶ Pedū alii simplices vocātur alii duplices/alii heteroplici simplices pedes sunt i q̄ sine aliter; adiectione in tria gradūtur. simplicia alii dissillabi/alii trissillabi.

Simplices pedes dissillabi sunt quattuor.

Pyrrhichius spondeus tribus troche⁹

Pyrrhichium ex breuibus faciet bisillaba binis
Spondeum ex binis faciet bisillaba longis
Sillaba longa breui subiecta vocatur iambus
Ex lõga atq; breui pes dicitur esse troche⁹

¶ Pyrrhichi⁹ ꝺ ꝙ pian⁹ ꝺ ꝺibrachus bibreuis vel egeõn grece ꝺr cõstat ex ꝺuabus breuib⁹ tẽpor. ꝺuoꝫ vt ꝺe⁹ ante eũ breuis quã longa syllaba repta est vt pu⁹ vñ ẽt duo. Ideo aũt pyrrhichi⁹ ꝺictus est. ꝓpter pyrrhichiã: qꝫ breue syllabã pterẽtes spũ arctiorẽ habẽtes cõcinẽtes⁹ explicam⁹ cũ cõpositio hmõi modulationis pyrrhichie cõuenit/vel a pyrrho achillis filio/ꝙ crebris et celtis modulationi⁹ his breuiter pmiscẽtẽ clipeũ genu⁹ incũbens ꝙ hũc terrore hostib⁹ imittẽs inferebat. Cũ ergo gradus vnde breuiter accedẽtes offerare mobile decurrionẽ pyrrhichio pede cõmentus est. Et ideo metrũ pyrrhichiũ a pyrrho repertũ ꝙ illustratũ cognoiuma uit: sed ipe pedũ modulitate qõ tripudijs ꝙ cimelijs etiã cognoiat⁹/vel qꝫ pinus victoria potius/cognie metri laudat⁹ est. Uel a grãdiuo bellone filio: ꝙ cũ ꝙ montes ꝙ difficilia collũ cõcitato cursu capere more viatores superaret: quoties pdatoria vice crasserẽt: huic pedi ꝙ celore velocitat⁹ tripudio modulitatis apices flãmarum emularentur.

¶ Spõde⁹ huic ꝓtrarius ꝺ ꝙstat ex ꝺuab⁹ lõgis tẽpor. quatuor: ꝙ tres solutiões soluũt enĩ actilũ anapestũ ꝙ pceleumaticũ. Dict⁹ est aũt spõdeus apotus spondis: hoc est a lebatione vel sacrificio. Nã in tẽplis spõdaica carmina ꝓponẽbãt ac libantes sonũ abhominose vocis audirẽt vel ex ꝺuab⁹ lõgis melodijs: quasi ꝺuplicib⁹ ꝙ ingibus vocib⁹ ꝓspera deor. volũtas firmaretur. Uñ ꝙ imma põpilius ꝺiuinare solitus/hũc pedẽ pontificiũ appellauit: cũq; solios mmotes eqs greilibus circulãtes nũcuerat/spondaico melo: patrios placabat indigites.

¶ Iambus ꝺamnius vel grãdiarius versũ maledico habilis ẽstat ex breui ꝙ lõga/ tẽpor. trũ: vt ꝺico. ꝺictus ẽ aũt iãbus para ꝺ iãbizin hoc est a ꝓmineita ꝙ maledicti hoc gne carmnis vtebãtur. Uel a tũba puella ꝙ turpiter hoc carmine lacerata: atq; olim gne cõuicii effecta: lãõe pitabili cõcinit: vel a tũba nuptes ancilla ꝙ cerrẽ dolore rapte pierpinũ cruciata: apudq; herã suã m attica holpitã: hoc carmine laudauit. Uel ꝺr iãbus quasi tãbus a trũphatore liberos: ꝺhoc carmine laudamis e

Uel para to ballin tonton: hoc est a tell ꝙ culatiõe: vñ ꝙ marti ꝺicatus ẽ ꝙ cũ crebro pugnas miret/telũ cũ clamore torqbat: vñ ꝙ breui lõga syllaba cõstat. Nã bi ꝙ culatur: breui accessu in extremum passum pferitur vt fortissimus telũ ꝓrmet. Uñ ꝙ plici apuli hũc pedẽ ꝺauntũ a ꝺuce ꝺaunio appellarũt. Qũ is pinus aduersus dionicẽ bellũ gerẽs gladiali pugna ꝺuos ꝺimicare instituit vt collato pede: alteq; te paulatim dextro/dulcẽtes⁹ ꝓgredi tẽtes⁹ sinistro: breui successu lõgo ꝺirẽtur/ gradus sinit⁹ vsuo firmaret: hõcs gradiaria pugnã appellauit grãdiuo marti ꝺicatã

¶ Trocheus rutilus vel rhotius ẽstat ex lõga ꝙ breui tẽpoũ trũ: vt rhoma: ꝺictus est aũt trocheus apo tou trochu: hoc est a rotatione: nã eius modulatio metror. ꝓpositionis apta est. ꝙ rotatim⁹ volubiliter incedat. Uel qꝺ ꝫ musicos ocsoti meio ex rotellũ ꝙ volubili modo rithmis aptus sit. Uel para to trochem hoc ẽ ꝺucatus ꝙ metaphorã decurrẽtiũ supne lapidũ ꝙ currere ambulãtes cogebãt. Uel qꝺ currentes saltãtes⁹ circa aras/miacrificia deoũ hoc carmine vtebãtur. Uel qꝺ decurrionibus aptus sit. Nã ꝺ hoc lacedemõij tẽtorem qm ipsos ꝺ duces reparãt: ex lõgo ꝙ ḃrpso ambitu: in breue ꝙ arctũ cursũ cõdebãt. Uel qꝺ ꝺ ꝺuces ꝺ rutilũ appellauerẽt ꝙ cũ acie ꝓtituerẽt ꝙ plãtis pedibus vestigia sitterẽt: ac tanta ꝺiligentia ꝓtenderent ꝺirecitatem ꝺextris successẽtibus pedibus vestigia sitterẽt: reduci manibus imperia clamore ꝙ uehauerẽt tela iaciebant. Quidã aũt hoc pedẽ mercurio ꝺicatũ volũt ꝙ ꝓp uelocitatem⁹ rumpentalogo in breue gressum⁹ ꝺeducit.

Simplices pedes trisillabi octo

Ex ternis longis debet constare molossus
Ex breuibus terms tribrachus pes dicitur esse
Binis de breuibus constat longaq; anapestus
Dactilus ex longa constat breuibusq; duabus

¶ Tribrachus tribrevis: bracchis illabus a pigmō vel chore⁹ ꝓstat ex trib⁹ breuib⁹ a ꝯ⁹ nomē accepit: tēpoꝝ triū/vt helena dic⁹ est choreis et cōpositus cōuenit.

¶ Molossus ternarius/ex tēlipes/palpius vel cauus ꝓstat ex trib⁹ lōgis tēpoꝝ ser vt eneas. Dicus est ꝯ molossus: qꝝ molossi ad bellū pcedētes hu⁹ moderata cō positione vtebātur. Uel qꝝ hoc pede ꝓstabāt ode q̄ in templo iouis canebātur in memoriam molossi filii pyrrhi et andromedes a quo felix molossa dicta fuit. dic⁹ est quoq; hyppius apo tu ipu: hoc est ab equo: qꝝ equestri pede pueniēs apta compositione modulabatur.

¶ Anapest⁹ vel antidactilus ꝓstat ex duab⁹ breuib⁹ et lōga tēpoꝝ. dicit nebule. dic⁹ ꝯ anapestus recurrēdo repercutit⁹ dactili sono reciproco obliquatur per antistrophen.

¶ Dactilus vel politicus ꝓstat ex lōga et duab⁹ breuibus tēpoꝝ quatuor: vt romanus dictus est ꝯ dactilus apo tu dactilu trāslatione ūcturarū q̄ in digito sunt. nā quemadmodū in digito longiorem primū articulū sequētes vero breuiores carmina. Ita dactilus primā productā habet: sequētes vero breues vel a tractu digitorum qui ad explendam organi modulationem affectatur. Uel a dactilis ideis: q̄ ex opis thee in ideo mōte crete manuū impressione natiuitate custodienda: ne vagus se parentibus pderet: ludis excogitato ghe clipeolis eneis inter se cōcrepabant et tenuitu eris rithmicos metra dactili pedis compositione personantis: infanti vocem eliuere.

Amphimacrus binis longis mediaq; breui fit
Amphibrachus breuibus binis longaq; media fit
Bacchius ex prima curta est longisq; duabus
Antibacchius est binis longis quoq; curta.

¶ Amphidactilus genus anapestici: vel scolius cōstat ex breui et lōga: breui et tertiū quātoꝝ: vt carmā: dictus est ab amphi et dactilos. i duab⁹ breuib⁹ quibus ab vtraq; parte lōga cōplectitur. dict⁹ est quoq; scolius qꝝ scolios: cythare speciei accōmodatus est.

¶ Amphimacrus/molossus/ferentin⁹/vel creticus ꝓstat ex lōga: breui et lōga tēporū quātoꝝ vt litere: dictus ꝯ amphimacrus q̄ breuis sillaba intra duas lōgas complectitur. dictus et etiā creticus: qꝝ cretes siluestres eius rithmica pōne vtebātur

¶ Bacchius/ocnotrus/tripodius/saltās vel gētibus ꝓstat ex breui et duabus longis tēpoꝝ. quoq; vt athene: dictus ꝯ bacchius apo tis bacchas: qꝝ a bacchātibus pueniēter coponebatur vel qꝝ dithirambicū carmē: qđ in honorē dionisii qui bacchus ꝙ. fieri solebat: magna ex parte hēdi pedibus constabat.

¶ Paly mbacch⁹/lattius/saturnus/antibacchius/pōticus/vel thesleus cōstat ex duabus longis et breui tēporū quoq. dictus ꝯ paly mbachius pars to palpeba ction: qꝝ illi contrarius sit.

Duplices pedes sedecim.

¶ Duplices pedes sunt illi qui ex dissillabis cōdinatione conficiuntur.

Pes proceleumaticus de binis pirrhichius fit
Est dispondeus de spondeis quoq; binis

Ex binis iambis pes dicitur esse diambus
Dic trocheus fertur de binis esse trocheis
Est antipastus factus iambo atq; troch eo
Deq; trocheo et iambo conficitur choriambus.
Fit ionicus maior spondeo pyrrh ichioq;
Pyrrhichio sic spondeo minor q; ionicus fit
Iambo et spondeo primū facies epytritum
Inde trocheus spondeus epitritū dantq; secundū
Spondeo q; iambo sed tertius esto epitritus
Spondeus atq; trocheus quartū facīut epytritū.
Peon fit primus trocheo pyrrhichioq;.
Ex iambo cū pyrrhichio peonq; secundus
Tertius et peon fit pyrrhichio atq; trocheo
Pyrrhichio et iambo fiet peon quoq; quartus

¶ Procleumaticus ꝓstat ex duob⁹ pyrrhichijs hoc est quatuor syllabis brevibus tꝑor quatuor: vt abiete: dicit⁹ aūt procleumaticꝰ para ro pcleum: hoc est ad hortatione ꝯ assu nantico ad quē ob celeritatē aptissimus videtur.

¶ Dispōdeꝰ ꝓstat ex duob⁹ spondeis: hoc est ex quatuor syllabis lōgis: tꝑor octo vt ostentes. dictus a dis qđ est duo ꝯ spondeus

¶ Diīb⁹ ꝓstat ex duobus iābis: hoc est ex brevi ꝯ lōga ꝯ brevi ꝯ lōga/tꝑor sex. dictus diībus q; duplici iābo ꝓstat vt propinquitas.

¶ Ditrocheꝰ/dichorius/catatrocheꝰ ꝓstat ex duob⁹ trocheis: hoc est ex lōga ꝯ brevi lōga ꝯ brevi tꝑorā sex: vt cānlena. dicit⁹ ditrocheus q; duplici trocheo ꝓstat.

¶ Antipastꝰ ꝓstat ex iābo et trocheo: hoc est ex brevi ꝯ longa ꝯ brevi longa ꝯ brevi tꝑorū sex: vt alexander. dictus aūt antipastꝰ para ro pcleum: qꝛ iābus ꝯ troche⁹ ex quibus cōponunt⁹ sunt contrarij.

¶ Coriambꝰ ꝓstat ex trocheo ꝯ iābo hoc est ex lōga brevi et duob⁹ brevibus ꝯ lōga tꝑor sex: vt nobilitas. dictꝰ choriāb⁹ q; chorio. i. trocheo ꝯ iābo cōponit⁹/vel qđ in choris apud veteres celebratissimus fuerit.

¶ Ionicꝰ a minore ꝓstat ex pyrrhichio ꝯ spondeo: hoc est ex duob⁹ brevibus ꝯ duob⁹ lōgis/tꝑor sex: vt dominemus. dicit⁹ ionicus qđ ab ionib⁹ inuentꝰ est vel qđ apud illos in vsu frequentatus fuit.

¶ Ionicꝰ a maiore ꝓstat ex spondeo ꝯ pyrrhichio: hoc est ex duob⁹ longis ꝯ duabus brevibus tꝑor sex: vt dominemus.

¶ Epitritus vel hypposs primus ꝓstat ex iābo ꝯ spondeo: hoc est ex brevi ꝯ trib⁹ longis/tꝑor septem: at Capenates. dictus epitritꝰ qđ hic pes ex spondeo ꝓstat ꝯ quatuor habet tꝑora ꝯ iābo vel trocheo ꝯ habet tꝑora. Quatermarie ho numerus ad terminū rationis sesquitertiā apposuisse videtur ut ex eo epitritos nominaretur.

¶ Epitritꝰ vel hypposs secūdus ꝓstat ex trocheo ꝯ spondeo: hoc est ex longa brevi ꝯ duab⁹ lōgis tꝑor septē/vt conditores.

¶ Epitritꝰ vel hypposs tertius ꝓstat ex spondeo ꝯ iābo: hoc est ex duab⁹ lōgis brevi ꝯ longa tꝑor septem: vt discordie.

¶ Epitritus vel hypposs quartꝰ ꝓstat ex spondeo ꝯ trocheo: hoc est ex tribus lōgis et brevi tꝑoribus septem: vt constantinus.

¶ Peon primꝰ ꝓstat ex trocheo ꝯ pyrrhichio: hoc est ex longa ꝯ tribus brevibus tꝑoribus quatuor: vt Stentorius. dictus aūt peon ab impetuoso motu.

vel q̄ hoc metro apollinis laudes canebāt nequas penas vocāt.

¶ Peon sēd cōstat ex iambo ⁊ pyrrichio: hoc est ex brevi/longa/⁊ duab⁹ brevibus temporū quing: vt Colonia.

¶ Peon tertius cōstat ex pyrrychio ⁊ trocheo: hoc est ex duab⁹ brevib⁹/longa / et brevi temporū quing: vt celeritas.

Peō q̄rt⁹ cōstat ex pyrrichio ⁊ tābo: hoc est ex trib⁹ bre. ⁊ lōga thoz. q̄ng: vt celeritas.

¶ Heteropleri pedes sunt illi q̄ ex variorū pedū p̄portione cōstituūtur ⁊ dividūt in pē tasyllabos ⁊ hexasyllabos. Pēdasyllabi vero erūt diomedes sunt duo ⁊ triginta/hexasyllaba vero feraz ista quatuor: sed q̄ in vsū frequēti nō sunt: ⁊ sapientes resoluūtur de his mentionē hic nō decreuim⁹: igit̄ q̄ eos noster cupit diomedē consulat.

¶ Cesura.

Est finis vocū in versu cesura decorus
Cuius sex species pentimemeris catatriton
His heptimemerim tungas tetrapodiamq;
Bucolicen: sic spondeon catalecticon addas

¶ Cesura metri est sectio ⁊ decora vocū terminatio in versū medio vel post medium notata. Cesura siue sectio metri in sex species est diuisa: in pētimemerim/catatriton/heptimemerim/tetrapodiā/catalecticō/spondeon/⁊ bucolicen.

¶ Pentimemeris.

Quando pedes binos/partem cōplens rationis
Syllaba subsequitur/pentimemeris vocitatur

¶ pētimemeris siue semiminaria est cū post duos pedes sequitur syllaba partē orationis aplectēs. vt Arma vi/rūq; ca/no/habet ex quinq; dimidiū.

Catatriton.

Tertia fit trochica aut catatriton qui trocheus
In pede fit terno/partem claudens rationis

¶ Catatriton vel tertia trochica est: quū finita pars oronis tertii trocheī ponis vt Sil no/stri mile/rere.

Heptimemeris.

Est heptimemeris comitatur syllaba habilīdās
Quando pedes ternos/partem claudens rationis

¶ heptimemeris vel semiseptenaria est quū post tres pedes ⁊ vnā syllabā pars oronis explenit: vt Iratus nullos pēna gau.

¶ Tetrapodia.

Quando pedes sequitur post ternos forte trochē⁹
Dic tetrapodiam: partem complens rationis.

¶ Tetrapodia vel quarta trochaica est quū post tres pedes ⁊ vnā syllabā pars orationis finiens: vt Sepelibitra cans predurit ab ilice cornix.

Catalecticon.

Spondeon catalecticon est partem rationis
Explens: quādo pedes post tres spōde⁹ comitatur.

¶ Tetralecticon spondeon: vel quarta spondaica est cū post tres pedes inuenitur spondeus partem sinistre rationis: vt alba/rege pa/tres at/q; alta.

¶ Bucolice.

Quando pedem quartū comitat tyllaba habilidās
Que complet partē rationis: vel pede quarto
Dactilus est positus tu hāc bucoliten vocitabis

¶ Bucolice est quū post quartum pedes syllaba superat in parte rationis desinēs vt Non omnes arbusta iuuant humiles/que myricę. vel cū in quarto pede dactilū ponim⁹ pro parte rationis vt Hoc erat in votis/modico contentus/agelli.

¶ Locus.

Iur tertii primus tertius quintus locus impar
Fertur: par quartus sextus locus atq; nouissimus

¶ Loca in versu alia pars alia/vt imparia dicitur. Imparia loca sunt primus/tertius/quintus. Paria aūt sunt secundus/quartus/sextus. Hic decimus.

¶ Ordo.

Est ordo membra cuiuslibet dispositura
Quatuor has cuius species dicas: monocolon atq;
Distrophon z dicolon dicolon tetrastrophō addas
Quartam dic speciem tricolon tetrastrophon esse

¶ Ordo est membra cuiuslibet dispositura. In versuum speciebus sunt quatuor. Nā carminum aliud est monocolon/aliud dicolon distrophon/aliud dicolon tetrastrophon/aliud tricolon tetrastrophon.

Monocolon Carmen.

Unius generis ratiuncula dicas monocolon esse

¶ Monocolon carmen est illud quod unius est pedum generis/vt primum ode Flacci/Iam satis terris nimis/cui postea vt
Aspicis atrans edite regibus
Distrophon z dicolon tractē generū ecce quorum
Quando post dictum est replicatio quęq; secuta.

¶ Distrophon est quū duo carmina diuersi generis/vel unius/vel secundum replicationem/quale est illud heratianum.

Laudabit alii claram rodon aut mitylenē.
Aut rectum portum/aut celsas/
Venia: vel baccho thebas: apollinē delphos.
Insignes: aut thessala tempe.

¶ Dicolon est quū primus pedes/vel duo/vel tres ordinē non seruant.

Binorum generū dicolon tetrastrophon esto
Quando post quartū quęq; est replicatio dictum.

¶ Diction tetrastrophon cármẽ est illud qđ duob⁹ generibus versuũ, constet posq̃ quartũ quẽq; versũm facta replicatione: quiale est illud hotatianum.

Jam satis terris nivis atq; dire
Grandinis misit pater & rubente
Dextra sacras iaculatus arces
Terruit vrbem.

¶ Qđ metrũ cõstat trib⁹ primis sapphicis endecasyllabis: quarto adonio dimetro ab eo facta replicatione iterum ad sapphicum.

Ternoꝝ generum tricolon tetrastrophon esto
Quando post ternum quẽq; fit replicatio versum

¶ Tricolon tetrastrophon est illud: qđ tribus generibus versuũ cõstet: posq; ternũ quẽq; versũm facta fit replicatio: quale est illud horatianũ.

Quis multa gratus te puer in rosa
Perfusus liquidis vrget odoribus
Grato pyrrha sub antro
Cui flauam religas comam

¶ Qđ metrũ ex tribus⁹ primis asclepiadeis: tertio pherecratio: quarto glyconio: ter eo facta replicatione: terq; in strophen desinit.

Mensura.

Conueniens metri mensura pedum numerus sit.
Certis preceptis quem constituere poete

¶ Mensura metri est pedibus numerus: in poeteren ratione traditus.

Mensura species monometrũ dic dimetrumq;
Tetrametrũ/trimetrũ/sic pethametrũ hexametrumq;

¶ Mẽsura metri in ser partes est diuisa. vt carmen aliud est monometrũ/aliud dimetrũ/aliud trimetrũ/aliud tetrametrũ/aliud pentametrũ/aliud hexametrũ.

Una quod constat pede carmen dic monometrum
Quod binis constat pedibus carmẽ dimetri sit
Tribus et pedibus constat carmẽ trimetrũ dic.
Quatuor et pedibus quod cõstat tetrametrum sit
Pentametrũ est carmen qđ quinq; pedes tenere si
Hexametrum carmen dic quod senis pedibus sit

¶ Monometrũ carmen est illud qđ vnico pede constat: vt illud iouium a minoe dimedes.

¶ Dimetrũ carmẽ est illud qđ duobus pedib⁹ cõstat: vt illud lepidi a nimes. Sa picantes amor odit.

¶ Trimetrũ carmẽ est illud qđ tribus pedibus cõstat: vt illud poetici. Summo de Jndue palliadem.

¶ Tetrametrũ carmen est illud qđ quatuor pedib⁹ cõstat: vt illud horatii. Quid tum/vt decem cumulasse relegas tibi.

¶ Pentametrũ carmen est illud qđ quinq; pedib⁹ cõstat: vt illud ouidianum. Res est solicite plena timoris amor.

¶ Tetrametrū carmē est illud qđ ex pedibꝫ cōstat vt illud heroicū virgilianū. Na te mer vir comes magna potētia solus.

Annotatio.

In metris iambis anapestis sine trocheis
Quod binis constat pedibus dic monometrū
Quatuor ex pedibus constans dimetrū quoq; fert
Ex senis constans pedibus dicas trimetrumq;
Tetrametrū fertur pedibus quod conficis octo

¶ Illud tñ admonendū est qꝺ metra iambica trochaica ⁊ anapestica duplicibꝫ pedibꝫ ꝓputātur ascendūtq; vsq; ad tetrametrū. Tñ monometrū iambicū ex qñ duobus pedibꝫ cōstat vt est illud Iambicū. Iuuno aliud qđ quatuor pedibꝫ constat ex dimetrū: vt est illud iambicū dimetrū illud. Amice propitia mihi. Trimetrū ex illud qđ ex sex ꝓstat pedibꝫ. Quale est illud iambicū trimetrū. Dum lasciuus miser alta nauiū. Tetrametrū ex illud qđ octo pedibꝫ cōficitur quo vtitur comici.

Depositio.

Carminis est finis quiuis depositura
Quatuor he cuius species: catalecticon atq;
Acatalecticon: hinc hypr brachicatalecticō addas

¶ Depositio metri/est vt iam multis carminū dictū est: ꝺ circa finē artis dicitur: depositio metri est quadripartita. Nā carminis aliud est Catalecticon/ aliud acatalecticon/aliud hypercatalecticon/aliud brachicatalecticon.

Syllaba cui deest carmen catalecticon esto
Acatalecticon est sine id quod clauditur apto
Syllaba cui superest sit hypercatalecticon illud
Cui deest pes/ est brachicatalecticon illud

¶ Catalecticon est illud qđ mā ꝺ habet metrice cōstructionis. Si vna tñ syllaba deficit: quale est illud. Fenarum tu nobilium trimetrum. Mes repidet in domo leonum m.

¶ Acatalecticon est illud qđ apto ⁊ legitimo fine cōcluditur: integer singulorꝫ metrorū exēplo. Quale est illud pertinū. Nec spe te labda gaudia cui ab alieno.

¶ Hypercatalecticon est illud qđ supra versus finē vnā vel duas plus syllabas habz Quale est illud heroū metrū dactilicon qui dulce nullum vel casu decedit humorem.

¶ Brachycatalecticon est qui ꝑ est illud ex tribꝫ pedibꝫ spondeis tertiꝫ pes quale est illud Arithoptiqñ dimetrū venit optima Calliope.

Appellatio.

Ipsis hinc fuit metris ab origine primū
Impositum nomen: dicta appellatio metri
Metra acceperunt hæc sua nomina primū
A pedibꝫ vt pyrrhiū quibus hec sacrata fuerunt

¶ Appellatio metri ab qualitas vnde ipsis metris prima institutione vsus fuit.

Sine (vt pindaricū) de autorum nomine carmen
Sine loco (velut atellanū) quo canebantur
Sine a mensura: veluti dimetrū trimetrūq;
Sine pedū structura vt dactilicū trochaicūq;
Nunc a fortuna inde elegiaca cōmica dicta
A numero interdū velut endecasyllaba cōstant.

¶ Appellatio metri (vt sepe partes est oratiōis) metra quit dēs ab aliq; predicata appellātur vt pythiacū appollinaris pythio est accentus. Aut ab auctore: a pot tis frequenter vt tibus: vt pindarici a pindaro poeta sapphici a sappho muliere lesbia: simonidij a simonide poeta.
Aut a loco: vt cam. Viuere fit vt Atellana ab atella opido italie.
Aut a mensura: vt monometrū/dimetrū/trimetrū.
Aut a pedū structura: vt dactilici trochaicum.
Aut ab accidēti forma: vt elegiaca ab antiqua materia.
Aut a syllabarū nūero: vt endecasyllaba.

¶ Figura.

Est accusatum vitium ratione figura
Ornatus causa: primo metri de reperta

¶ Figura (vt inq; Sergius) est oratio per aliquā formā a recto modo loquendi mutata. Omnis metrice cause primo inuenta. Figura dicitur ab effingendo: alias locutionis: alias dictionis: figure dictionis quia alias hic per accidens sumpta sub metaplasmo cōtinetur.
Metaplasmus (vt dicit Diomedes) est transpositio sūe recti solitiq; sermonis in alterā speciē: metri gratia facta figurata. huius species sunt de pthello. Apheresis. Epenthesis. Sincope. Paragoge. Ecstasis. Scansio. Diastole. Dieresis. Ecclipsis. Antithesis. Antarthesis. Synalyphe.

Littera cū vocis capiti: vel syllaba detur
Prothesis est: collatis hec tercia apheresis esse

¶ Prothesis est appositio littere vel syllabe principio dictionis: vt in illo virgiliano. Turno gnatus ego genetrix (gnatus) pro natus. Syllaba vt alibi apud eundem. Obscuri sera gradi. Vbi (uel) pro ibi ponitur. Hec tercia est Apheresis. Est ablatio silabe vel syllabe a principio dictionis: vt in illo Virgiliano. Ucla dabāt lenti (parantibus) me rumore pedes cum vox. Syllaba vt alibi apud eundē. Mortalia tremunt arma. Sonitu (pro) sonitum.

Additur in media dictis quomodo littera sine
Syllaba epenthesis: tollis est bis primas sincopa fertur.

¶ Epenthesis est additio littere vel syllabe in medio dictionis littere: vt apō Virg. Reliquias danaū pro reliquias posuit. Syllaba vt apud Horatiū. Fingere cincturis pencel. Huic contraria est Sincopa q est ablatio tractio littere vel syllabe in medio dictionis: littere vt in illo Virg. [illegible] apud eundē. Sinc pro pio q̄ deinde cadis genera [illegible]

Littera cū finit vocis: vel syllaba detur
Est paragoge: demens hec apocopa fertur.

¶ Paragoge (vt ait Sergius) est additio littere vel syllabe in fine dictionis: vt. Syllaberyt apud Virg. Alacres admittere oras pro admitte. Huic contraria est apocopa q est ablatio littere vel syllabe a fine dictionis: vt in illo virg. Aut durī mūes plicā pro plicas. Syllaberyt apud Horatiū. o de fauia culpa deterrere ingeni: pro ingeni

Syllaba que breuis est longam facit ectasis ipam
Sistola productam contra facit abbreuiatt

¶ Ectasis q̄ et diastole dr̄ est extēsio sine productio syllabe q̄ natura est breuis: vt i illo virgiliano. Italiā fato pfug⁹. huic cōtraria est sistole q̄ syllabā natura lōgam breuiat: vt in illo virgiliano. Obstupui steteruntq; come. vbi penultimā in steterūt cōtra naturā corripuit: sed hmōi licentiā vitare tanq̄ a scopulo debemus.

Syllaba de binis cōflata synerelis elle
Fertur: ⁊ in binas diuisa dieresis vna

¶ Synerisis q̄ a quibusdā epysinalepha dr̄ est cōflatio sive pglutinatio duarū syllabarū in vnā: vt in illo virgiliano. Fierat aeripidē ceruā: scandēdo pferendū est eripidē. Symphonesis q̄ ⁊ interlesis dicit pōt esse cū duas syllabas scādendo in vnā coeunt. Symphonesis in q̄q; partes est diuisa. prima cū dictionē in vocalē vel m finientē sequitur dictio a vocali incipiens: tūc enī aliud m cū vocali pcutit⁹ abiicitur/ vt supius est dictū. Secūda est: cū eadē dictione due syllabe longe p vna lōga ponūtur: vt in illo heroico. Uni⁹ ob noxam ⁊ furias ac tanta ostenta deorū pnūciari dr̄. Tertia est quū in eadē dictione due syllabe breues p vna breui ponūtur: vt in illo heroico Connuz velatarū obuertim⁹ antēnarū. Quarta cū in eadē dictione lōga et breuis syllaba p vna lōga ponūtur: vt in illo heroico. Fierat aeripidē ceruā: p eripidem pnūcies. Quinta quū breuis ⁊ lōga syllaba p lōga ponūtur: vt in illo heroico. Aerias dependēt lichnia que auribus aureis: auris scādendo pnūcies. huic cōtraria est dieresis q̄ est dissolutio vni⁹ syllabe in duas: vt in illo Virgiliano. Aulaia in medio: p aule. Idem alibi. Uestis pictaq; picte.

¶ Annotatio.

I simul u cum consona sita: dieresis illa
Ambo in vocales aliquando soluere possit

¶ Iq; q̄ sita sunt vt pſonātes: aliq̄n in vocales solui possunt p dieresin: vt in illo virgiliano. Arma virū tabule⁹q; ⁊ troia gaza p undas: vbi troia trullabū promisit. Siluestrē vt in illo Ouidiano. Te quoq; nūc solum p solutā mihi.

Subtrahit eclipsis cum vocali pceunte
M/quando incipit a vocali dictio sectans

¶ Eclipsis est elisio sive subtractio hui⁹ pſonātis m cū precedēte vocali. Et hoc quotiēs dictio in m precedēte vocali desinit ⁊ sequēs dictio a vocali incipit: vt in illo virgiliano. Littora multū ille et terris iactatus ⁊ alto: q̄s sic scādi debet. Littor/a/mul tū/let ter/ris ia/ctatus ⁊/alto.

Uocalem vocis de fine aufert synalepha
Quando a vocali comitans vox incipiatur

¶ Synalepha est ablatio ⁊ cōpressio vocalis a fine dictionis quotiēs sequēs dictio ab alia vocali incipit: vt apud horatium. Certas ter geminis tollere honoribus.

Cum postponatur que anteiret littera: fertur
Esse metathelis: vt meleagre loco meleager

¶ Metathesis est trāspositio lre p̄positera/cū lra q̄ precedere deberet postponitur: vt in illo Virgiliano p. Ai tibi tymbre caput eurydrus abstulit ensis. Ouidi⁹. Agnoscēo in me frater meleagre sororem.

Dicitur antithesis / quomodo littera ponitur vna
Pro altera: quē potest antistechon bene dici

whittin de accē. B.i.

¶ Antitheſis eſt poſitis vnius littere p alia: q̃ etiã adiũctechon ꝺ: vt in illo virgi
liano. Olli p ille: de ceteris memorabimus infra.

De generibus metrorũ inferius manifeſtabimus.

¶ Expoſitis iã ſillabarũ quãtitatib⁹: necnõ ⁊ earũ accẽtibus ac pẽctu ndi modo:
q̃ tã ad ſoluta q̃ pedeſtrẽ oratiõẽ ptinere videãtur. Necnõ metro⁹ et eius mẽbris
nũc ad diuerſa metrorũ ⁊ carminũ gña iter eſt aggrediendũ. Et primo de illo carmi
nis genere: qõ vſitat⁹ ⁊ frequẽtius grauis⁹ ⁊ pcliãtius inter cetera ducitur.

Genus

¶ Genus metri eſt terminus vniuocus multas ſub ſe ꝓ̃ſiũ varietates ꝓtinẽs ſpe
cie diuerſẽtes: q̃ inferius cõplectẽtur.

Carmen heroum hexametrũ.

Heroum hexametrũ carmen loca ſex tenet in ſe
Dactilus expoſcit quintum/ ſpondeus ſibi ſextum
Hoſcq̃ locis reliquis cõmunes ponere poſſis

¶ Heroicũ carmẽ hexametrũ dactilicũ: dictũ ⁊ olim pithiũ/ ſex loca ſiue ſedes in ſe
met⁹ ⁊ duob⁹ (vt Sulpitio placuit) legitime pedibus cõficitur: dactilo ⁊ ſpondeo
his duob⁹ pedibus aliqui loci ſunt ꝓprii/ alii aũt ꝯmunes. Quintũ vero locũ dactı
lus: ſextũ ſponde⁹ ſibi vẽdicat. Reliqui aũt locitus pedib⁹ ſunt cõmunes. ⁊ ſic ſcãdi
tur ſiue modulat carmẽ heroicũ. Arma virũq̃ cã/ no troiæ qui /primus ab/oris.
Heroicũ ꝺr q̃ poetarũ ſuccepo homerus ceteris deinceps ꝓſecuti: heroũ (hoc eſt
illuſtriũ virorũ) geſta: hoc carminis gñe ſcripſerũt: ꝺr ertũ hexametrũ q̃ ſex loc⁹ ſiue
ſedibus ꝓtet: ꝺr ſup dactilicũ q̃ hoc ꝓcipue ꝓtet pede ſicut a cõpo tabicũ. Et ad
homeri etatẽ pithiũ dicebatur: q̃ apollinis pithii oracula hoc metro reddi ꝓſueue
rãt. Dei q̃ apollo cũ pithona ſerpentẽ delphis ꝓpter vltionem matris necaſſet. ac
colẽ primũ in eo⁹ honorem hoc carmen ꝓtexuerũt. Exinde heroũ laudib⁹ deſcribẽ
dis aptiſſimũ. Quo gñe carminis ꝓter ceteros ornatius vſi ſunt poete latini. Lucre
tius. Ennius. Virgilius o mnẽ facẽ ꝓceps. Naſo. Horatius. Catullus. Propertius
Tibullus. Statius. Papinius. Iuuenalis. Auſonius. Martialis. Silius italicus.
Et hi ex gentibus omnes. Ex noſtris ho rphianis. Iuuencus. Arator. Proſper. Sedu
lius. Prudentius. Sidonius. Fortunat⁹. Architrenius. Frãciscus petrarcha/ bapti
ſta mantuan⁹ ⁊ Remaclus florenas ſcripſit etiã hoc carmen ꝯ os pedes: ſed rari
us ido⁹ poetica licentia vt trocheũ ꝓceleuma tricu/ anapeſtũ/ iambũ. Tribrachum
vt manifeſtiant carmina ſequentia.

Carmen elegiacũ pentametrũ.

In ſe pentametrũ carmen loca quinq̃ tenebit
Dactilus et ſpondeus cõmunes ſuntq̃ duobus
Primis: ſemipedẽ debes quibus addere longũ
Vt vult ſulpitius penthimemerim vocitatũ
Dactilicos binos poſcunt duo poſteriora.
Semipede adiecto: qui iunctus ſuperiori
Semipedi: quinto ſpondeũ conficit apte

¶ Carmē elegiacū pentha metrū (autore Diomede) est qđ hexametro versu pari metroq; adnexū postea coaluit vt illo ouidianū: hanc ita penelope lecto tibi mittit vltro. Nā mihi rescribas attamē ipse veni. Elegiacū (refert Perotus) hexametro ita cōnexū est vt nunq; sine eo postū reperiatur. vñ quidā vid' carmē illo esse volue rūt vndecim pedū. Elegia dicta siue a lugēdis mortuis (defunctoꝝ enī laudes hoc carmine describi solebant) siue elegia dicta ab eleos grece hoc est miseratione: qđ tyrtheus greciꝰ elegias illo carmine scripsit arūtrcui omnes sentire videt. Porrat⁹ ad albū tibullū elegiarū autore scribēs: qđ ab ea (qua dixim⁹ miseratione elegos miserabiles dicit hoc modo. heu miserabiles decātes elegos. Idē in arte. Versibus impariter iunctis querimonia primū. Post etiā inclusa est voti sententia ei pos de mutatore huius carminis dubitatur vt idē asserit Porratius sic. Quis tibi exigunos elegos emiserit auctor. Grāmatici cerārte adhuc sub iudice lis est. hoc tñ carminis ghe scripserūt apud romanos. Properti⁹ / Tibull⁹ / q gallus imitati grecos. Callimachū q̄ euphorionē cōtinet aūt hoc carmē ones loca in se q duob⁹ pedibus (vt sūpra dictū placuit) ficitur dactilo q spondeo recepti in primo q scholoco inuerter spondeū vel dactilū deinde pentimemerim: hoc est syllabā superātē / q vel natura vel positione longa esse debet / deinde duos / postremo syllabā superātē longam vel breuiā cū fermaꝑcde pcedēte pferū pedē efficit. Et sic scādi debet. Nā mihi rescribas attamē ipse veni.

Annotationes.

Carminis hexametri quinto quandoq; poete
Spondeū ponūt: procelcumaticumq; licēter.
Et pro spondeo sexto dant sepe trocheum
Sed vetat heroo claudū miscere trocheum
Sulpitius / cōmunis erit namq; vltima semper
Syllaba sic docet fabius / sic tullius inquit

¶ Illud nō est pretereundū Spondeū quoq; in quinto loco p dactilo a poetis licenter vsurpari: vt apud Persiū. Et costū logo subducius⁹ appenmno. Interdū etiā procelematicꝰ in quinto p dactilo vsurpatur: vt apud Virgiliū. Vitere pascētes a flumine rentes capellas. Aliqñ in sexto (vt quibusdā placet) ponitur trocheus p spondeo: vt apud Virg. Laocoon arcens summo decurrit ab arce. Illud ēt vetat Sulpitius. Ultima enī syllaba semper est indifferens.

Ponitur interdū primo procelcumaticus pes
Et quamuis raro sibi vendicat hunc anapestus

¶ Procelcumaticꝰ interdū in primo loco ponitur apud poetas: vt apud Lucretium. Tenui carnata ocultens vtpote frigida pelle. Quē locū vētilat articeri raro anapestus: vt apud Virg. Flumina rex eridanus per silua cacteres.

Carminis heroi terno quartoq; licenter
Ponit iambū vel tribrachū qñq; poeta

¶ Nonnunq; in tertio et quarto loco iambū pedē q tribrachū (quāuis licet hoc) admittit poeta: vt in illo Enneadis nono. Terga fatigamus hasta nec tarda senectus Idē in quarto pede. Oblendēs artem pariter arcumq; sonantē.

Si cū pruncta vocali tecerte sine
Debes: q sola a vocis sic fronte aliquando.

¶ Si littera finalis cū precedēte vocali aliqñ ceditur si hexametrum: vt in illo virgi. Inē le coitlet troas litescere ferro: sic dēdo virtē. pulicies pyrros: q aliqñ erit sola

editur: vt in illo Lucretiano. Arbouib⁹ veteres decidere falcibus ramos: scãdẽdo pferendũ est falcibus ramos. Ceditur nõnũq; a pncipio dictionis: vt apud Tibullũ Operaat quicq; viridesq; smaragdes: scãdendo. pnũcies viridesq; maragdes: sed hmõi iũcture cũ rare sint pcipiũs sunt vitande.

Carmen cum incipiat vel ab o vocali alia ve
Que per se vox est perfecta: ꝛ dictio sectans
Incipit a vocali tũc fit subtractio nulla

¶ Qñ carmẽ hexametrũ aut aliud qđlis incipit ab o vel alia vocali q̃ per se perfectã vocẽ ꝛ parẽ orationis ꝓficit vt sequẽs dictio a vocali incipiat: tũc nulla erit subtractio aut elisio: vt apud Tibullũ. O egone posse tales sentire dolores: ꝛ apõ Ouidiũ. O vtinã tamẽ cũ lacedemona classe petebat.

Vt post l/q/g/ si vocalis comitetur
Litterule perdit vim: testes lingua aqua suauis

¶ Vt post g/q/s/ sequẽte vocali liquescũt vim lr amittẽs vt in lingua/aqua suauis: q̃ in scandẽdo dissillabe pferũtur. Vrg. munera sunt laurꝙ ꝛ suaue rubes hyacinct⁹.

Jis in scandendis vocalem cede ꝓiozem
Dii dee dius iis sic ee pluralis et idem
Jsdem dehinc deinceps huic ꝛ cui deindeq; pinde
A desum ducta ꝛ vocali de comitante

¶ Subtrahitur ꝓior vocalis in scãsione harũ dictionũ dii dee dius iis ee ꝛ idẽ plurl⁹ illic hinc dehinc deinceps cui deinde pinde: a desum quotiẽs post de immediate sequitur vocalis. Vrg. Dii deeq; oẽs studiũ dñ⁹ arua tueri. Idẽ alibi. Fidẽ veturos tollemus in astra nepotes. Idẽ bucolicis. Experiar tu deinde iubeto certer ãmyntas. Lucan⁹. Nõ deest plato ieunius vẽditor auri. Juuenalis. Deynde da mor⁹ pari paurritur ꝛ vice cẽlo. horat⁹. Rede age q̃ deiceps rursũ vbi dems dũ.

In fine hexametri superest cũ syllaba habũdãs
Carmen hypermetrũ est: que syllaba cesa sequenti
Cum versu semper scandẽdo adiũgitur apte
Semper hypermetrum vocalis finiet aut m.

¶ Vbiq; in fine carminis hexametri abũdãt syllabe: qõ vbi sit carmẽ dr hypermetrũ. Et necesse carmẽ illud vel in a vocali vel in m / is terminare: ꝛ sequens carmẽ a vocali incipere: ꝛ syllaba in fine habũdãs abscisa scãdẽdo capi: sequẽtis carminis annecti debet: vt in illo virgilio. Aut dulcis vulcano mustꝝ decoqt humor. Et soliis vndã repleti delpumat aheni. Illa / syllaba rem / in fine hexametri superãs: cũ principio sequẽtis carminis scãdi debet. Aut dulcis vulcano multi decoqt humor. Retꝝ soliis vndam. ꝛc.

De varia hexametri compositione.

¶ In hexametro ꝓponẽdo septuplex fm quosdã est varietas hexametrũ eni doctis licũ appellãtꝝ: qõ dactilo ciquiũtur: ẽle est illud pclarum? manibus vires ꝛ ova hostia: qõ ꝛ hypermetrũ est. Et aptius hoc exemplũ. Sidera pallida distinguũt fatæ territa lumina. Spondaicheli illud qõ ex solas ꝓdẽtio plat: vt Romani marꝫ alhanũ cinerẽ tõgã. Et dicũtur esse ꝓpozenea: cũ oẽs pedes vel dactilici vel spondaici sunt: sed spondaicũ fugiendũ est: q̃ tanẽ soluta oratio accedit. Cõmune sine pcio

dicliq; alternis dactilis vel spondeis ꝓstat: vt Italiam fato ꝓfugus laviniaq; venit
Sapphicū qđ inter duos spondeos quatuor habet dactilos: vt terretq; deos latio genus vnde latinū. Antimachiū: qđ bis post duos dactilos habet spondeū vt ante
fugā soboles si qđs mihi parvulus aula. Ibidē solutū qđ oēs partes oronis hꝫ vt est illud. Deus ille malum hoc nobis si pectore mansit: hec ⁊ alia carminū diuersa genera tradūt aliqui sed cū superuacaneū videtur omittimus.

Hexametri carminis vitia.

¶ Vitia hexametri carminis corrigo nolo opercepcū ⁊ indicare. Ea ser putat Marius. Theodorus. Ego plura cōgessi. Acephalū dē qđ incipit a syllaba breui: vt fluuiorum rex arida⁹ cāpos q; oēs. Procephalū qđ in primo pede vltra quatuor tēpora habet: vt insule ionio in magno quas dira celeno. Lagarū seu larū canus in medio vna aut plures syllabe claudicāt. vt Cōgrediot fer sacra pater ⁊ cōcipe fedus. Trū catū qđ ipenultima claudicat: vt Morte pleniunt. Laudato vulnere gete hec ⁊ ista sontes ⁊ cedades appellat diomedes cuius libri tertii lege per diligēter. Hypmetrum qđ vna syllaba abūdat. vt Jactemur doceas ignari hoiesq; locorūq;. Braui dū qđ hꝫ syllabā in medio superantē: aut qđ synereſim patitur: vt fixere aereipēdē ecruā lz aut erimanthi. Jnane cur⁹ syllaba in duas ꝑ diereſim scindit̄. vt Accipe pōpei carmē deductū ab illo. Ex vna eni syllaba due fiūt. nā si lōga corripit̄ dē si hiole. vt Obstupui steteruntq; come ⁊ vox faucib⁹ hesit. Si breuis ꝓducit̄ ætatis. Si due breues ꝑ vna lōga vel due lōge ꝑ vna ponāt̄ Simphonesis est. hac gre ci frequēt vtunt. Spōdaicū qđ spondeū hꝫ in quinto. vt Cornus velata rū obnerrimus antēnarū. Colesium seu colobū seu solutū qđ ꝓsa oīone incedit: vt domo dicte doge volentib⁹ cū magnis dis. Alperū qđ horret ictuū vt Nulle spiogs thalia q; cynodocea. Hec ho sūt ignorādū qđā ex his vitia tā hexametri q; cuiuslibet carminis ex posse. Hypothy mnū in q singuli pedes terminat dictionē: vt carmē doctū semina simplex cōdere nescit. Cacophona q; vocalū assiduitate squalēs vt infernas latus ceteq; insula circes. Jtē cū ab eadē ꝓsonāte singule dictiones incipiūt: vt O tite tute tati tibi tāta tyrānа tulisti. Eiusdē cui⁹ vltime situs sunt vt extret mētes fraternas grata maliciis dōm ⁊ bicipitis si victima verba simplicē desināt. Item caudata cū finis duoꝝ vel plurīū ꝓsonātes desinūt dictiones. Hemistichiū qđ inceptū dūtaxat ⁊ semiplenū est: qualia sunt apud maronem: vt huc cursus fuit: hec Sulpitius.

De carminis heroici decoro.

Carminis heroi si vis seruare decorum.
Pes nunq; debet rationis claudere partem
Ni forte in primo: pentimemeri comitante.
Vel quarto: quintoue: offendit turpe secundo
Sz minus in terno: si illum monosyllaba claudat.

¶ Heroici hexametri decoꝝ (vt ait Sulpitius) in apta pedū ꝓmerioe ⁊ varietate seruabitur. Si pes nō terminet partē oronis nisi forte in primo loco: sequente pentimeri: vt in illo virgiliano. Ast ego q̄ diuū incedo regina iouisq;. Et secundo ⁊ quinto. Et nisi forte in quarto loco. vt Vela dabant leti ⁊ spumas salis ære ruebant. Vel forte in quinto: vt musa mihi causas memora q̄ numine leso. Sulpitiū est carmen ꝓsa inēcisa grauius oratione succedanea: ut maxime si certo pes partem oronis terminet perhementer offendit: vt impulit in latus: ⁊ venti velut agmine facto. Qđ fiet ma⁹ di decore in tertio si monosyllabā desinat ⁊ dictiones exigue sint: vt est illud Horatii. Nōvtor⁹ salium te vult non sinus omnes.

Heroum pulchrum est vox quod trisyllaba finit
Jlepidū est pēta/ aut qō vox tetrasyllaba claudit
Gratius incedit quod vox bisillaba complet
Integra si fuerit vox quam ponis pede quinto
Dithyrambum est carmē quod vox monosyllaba finit
Pulchrius at constat quod vox enclitica claudit.

¶ Decor est heroū qō in trisillabā desinat ⁊ fortē videtur insurgere/quale ē illū Virgilii. Urbs antiqua fuit tyrii tenuere coloni/Carthago. Jlepidū est carmen qō in tetrasillabā aut pētasillabā desinit: vt est illud Virgilii. Nulla venus nullis ani mū flectere precibus/nec. Et illud martialis. Dis cessario cedit labor amphiteatro. Gratius est illud carmē qō in bisyllabā desinit: maxime si pes quintus pēteat: vt est illū virgilii. Multa mihi causas memora quo numine leso. Dithyrambū est carmē qō i monosyllabā desinit: vt est illud virg. Koicnāq; tibi duūi pater atq; hoim rex. Pulchrū aūt incedit ū monosyllaba enclitica fuerit: vt est illud horatii. Scy vroit cū summa dote fidēq;. Et genus et formā regina pecunia donat.

Dactilici in surgunt connexi quinq; decore
Quatuor interdū spondei stantq; venuste
Dactilus alternis spondeis itq; decore

¶ Insurgit ⁊ fluit canore dactilici cōmuni dactili quale est illud ennii. At tuba terribili sonitu procul ere canoro. Incedit etiā cū decore quinq; spondei quatuor/si cesura reseruetur: vt est illud virgilii. Occultū inspires igne/fallasq; veneno. Stat decor ē carmē cū dactilici pedes alterni vel interiectis ispondeis repetātur: vt est illud virgilii. Italiam fato profugus laumaq; venit.

Quū precedentis: pendens sententia versus
Comma/colonue facit: versu cōclusa sequēti
Laudatur carmen quod fiet quando necesse
Est rem cōminuas/vehemēs vel suaue loquaris.

¶ Laudabile est carmē quū sententia suspēsa in sequētē versū includit/cōma sine colon efficies multoq; carminū mēse implicatio: quā cathenā appellāt plurimi docti dicunt; hēc in loco: vt quū opus sit vt rē cōminuas/vel vehemētius aut iucundius eam. Id qō si carmina duo proxime precedētia cognoscere facit; est in promptu.

De elegiaci carminis decoro.

Pentametrū pulchrū debet concludere sensum
Precipue ornatum/qō vox bisyllaba claudit
Prorumpit q̄ huic penta aut qō tetrasyllaba cōplet
Absurdum est quod vox tres/vel monosyllaba finit

¶ Decorū pentametrū elegiaco sensum debet cludere ⁊ ornatissimū est qō bisyllaba claudit: vt est illud ouidii. Hāc tua penelopē lecto iubet ire pudorē. Qō si hexametro pars ad ārmē ipse venit. Prorumpit huic est qō in pētasillabā aut sexsyllabā desinat: vt est illud ouidii. Nigle cognetas q̄ gramina falla rubetas. Pōdere aut oleum stare cacumine nouo. Similiter illud eiusdem ouidii. Ludi pestano gaudere rosaria cultu. Et oriente nouo resida lucifero. Absurdum est illud pentametrum

¶ vox trisyllaba aut monosyllaba placet: quale est illud. Cōmunis paphle deæ fides ¶ deæ flos precipit vnus murices esse habitum. Sic illō Eneas stanis edere gibus.

Annotatio:

Litterule eiusdem/vocū similes quoq; fines Crebras vocales/versus detat ipla venustas

¶ Ut decoris carminis seruemus: eaq; de re aut syllabe assiduitate: crebras etiā vocalū cōcurriones dissonantiū: ¶ sibilationē magis etiā qua in soluta oratione vitabimus. Permittūtur tñ aliq̄ns rarius) apud poetas hmōi vicure: sed figurate et licēter: vt est illud Ciceronis. O fortunatam natā me cōsule romam. ¶ illud Ennii. O tite tute tati tibi tanta tyranne tulisti. Et illud ennii. Werētes flentes lacrymātes ac miserantes.

¶ Seruabimus etiā (vt inqt Sulpitꝰ) in carminibꝰ pterēdis oēm cultū cū latinitatis integritate: verbis vtemur electis nūc inusitatis nunc canonis vt res postulat. Carmē figuris aspgemꝰ: facilitate affectibꝰ aliq̄n cōmunabimus: fabulis historiis ¶ rerū doctrina locupletabimꝰ duriciā ¶ verborū nouitatē vitabimꝰ: ¶ q̄ maxima virtꝰ oratoris est: vt Lactātius inqt aperte dicemus. Ambigue dicta ¶ ornamenta ambitiosa (vt monet flaccus) refugiemus a personarū ¶ rerū decoro nō deviabimus. Interdū copiā: interdū brevitatē: nūc pingue: nūc siccū dicēdi genꝰ. nūc maturū ¶ graue: nūc ardēs erectūq; pcitū amabimꝰ. Carmē deducendā lecta intentaq; cura aggrediemur. Antea (si fieri poterit) vt lectiuncula: vel cōmentatione simili carminis excitati. In his etiā faciēdo: scabemꝰ pse pectus: rodemusq; vngues nō de industria: sed cū distractione intētus: vt inuēto q̄d conabamur nobis quasi non cōsentientibꝰ plusculū cedemꝰ: illū sepe vertemus singulaq; diligēter examinabimꝰ ¶ in lectione sint digna sene: resenescēt imꝰ. Animoq; plerāq; indicio emēdabimꝰ pauca pterit lectorib⁹: ¶ belle assentatorū nō admittemus. Luxuriētia cōpescemꝰ: asperā leuigabimꝰ: ¶ carētia virtute tollemꝰ. Ad hanc editionē nō precipitabimꝰ ne eā penitētia subsequatur: sed dū vel nonū in annū castigabimꝰ. Si q̄d aūt emissum fuerit: presertim in adolescētia: q̄ in iudicū cū modestia reuocare ¶ in suo gñe conseruando corrigere fecere id multi: fecit ¶ ipe Cicero: q̄ totos imitauit archademicos fecit ¶ Varro: tales iā grādior q̄ inqt festinata post decimū mihi cura liuelli. Elapsum manib⁹ nūc reuocabit opus. Nota leges quedā: sed lima rasa recōdit paro nouā maior erit lector vtriq; fauc. Ad q̄d etiā nos hortari videtur ptilian⁹ q̄ fateatur se quecūq; in suis aduertit errata: quoad vixerit emēdaturū. Nā vt fabꝰ inqt siqua nacus fotet in studijs lōgior labor si mihi liceret melꝰ inuenire preterea. In versib⁹ etiā pcēdis lucilli ¶ Tullij nimis cita ¶ pceps extēporalitas vitijs nō vacat. Inqt enī horatꝰ. Carmē reprehēdite q̄ nō multa dies ¶ multa litura coercuit atq; perfectū decies nō castigauit ad vnguē. Laudabile erit carmē Euripidis maturitatē Maronis motā virino more ¶ quantulū limā expertū. Gloriantur tñ aliq̄ nunatā sibi carminis facilitatē: quasi virgula (vt aūt) diuina furore quodā diuino pcitū: vel a musis ipis (tanq̄ olim hesiodo fabulatur) sine studio sibi donatū. Sz audiant eundē horatiū. Natura fieret laudabile carmē an arte. Quesitū est ego nec studiū sine diuite vena. Nec rude q̄d pslit video ingeniū alteri⁹: sic altera poscit opem ¶ cōspirat amice. Adhibebitur ig facili ¶ extēporali ingenio: maiora diligētia. Ad doctā doctrinā. Nā vt idē flacc⁹ ait. Scribēdi recte sapere est principium fons. Q. aūt tum etiā cum imitatione exercitatio conferet.

Annotatio.

¶ Quāq; ¶ hec de carminis decoro dicta: nobis sic dicta existimes vtiq; legē sp ¶ vbiq; quasi affectata ¶ numis rigida obseruare sis astrictus. Spes ei poetarū princeps Mauro: medū poeta alti crebro hāc legē (vt in suis est spicere mo numēti) pterm̄isit. Nimirū nā vt idē inqt. Nō oia possumus oēs. Illec etiam inuisus apud grecos homer⁹ hec et hmōi obiecisti: fatetur flaccus. Q̄nq; bonus dormitat homer⁹. Permittūtur aūt pter hanc legē multa poetice licentia: vt idē ait

sunt delicta tñ quib⁹ ignouisse velimus. Nã neq; cor da sonũ reddit quẽ vult manus tẽs. Nec semp̃ feriet qcunq; minabit arc⁹. Quo magis tñ (vitato indecoro) propius decoro accedas: eo laudabilius erit carmẽ minusq; offendet: vt idem ait. Uerũ vbi plura nitẽt in carmine nõ ego paucis offendar maculis: quas aut incuria fudit. Aut humana parũ cauit natura: quid ergo vt scriptor si peccat idẽ liberarij vsq; quãuis eũ monit⁹: venia caret: r cythared⁹ ridetur cor da q̃ semp̃ oberrat eadem si latius de hac re cognoscere libeat horatũ de arte poetica consulito.

¶ De licentia poetica.

¶ Carmina scribẽdi pmittũtur nõnulla poetica licẽtia: sed hac in re aduertendũ est/hmõi licentiã mõ vsq; adeo ptendi posse: quasi liberũ sit scriptori litterarie artẽ deserere pcepta: r p suo voto/vel verba trãsformare: vel viciose lter se iũgere dictiones. Uerũ q̃ in grãmatic⁹ r oratoris disciplinis a magnis auctorib⁹ traduntur ea negligere nõ decebit. Sãt enĩ cuiusq; artĩ limites p̃stituti: quos licẽter p auctoris iudicio huiusmodi excurrere nephas est. Jnitiabimur ergo celebres poetas: r in quib⁹ libere ad vitiũ: cũ dignitate tñ sunt deflexim illa incidere (nisi carminis p̃moditate aut necessitate cogãmur) minus decet. Nã illõ vnũ memoria teneri debem⁹ vnã quamq; orationẽ aurũ indutio examinari debere/hic ergo pmissus siue licentia poetica in his syllabis/dictionibus oratorib⁹ inuenitur. Nã ab his singulis fit a poetis ptra precepta trãsgressio. Jn litteris quidẽ (vt supi⁹ in figur⁹ diximus) Adiectione/detractione/immutatiõe/trãsmutatione peccat. Addit nãq; in dictione lr̃a q̃ precedentem vocalem breuẽ facit longã: vt reliquias pro relligio/redduco. Urgt. Relliquas danaũ. Horatius in epodis. Deus hec fortasse benigna reducet in sedem vite. Detrahitur nõnunq̃ lr̃a. Urg. Atq; immitẽ achillẽ. S/enĩ vitãdi sibi causa detraxit. Immutat: vt olli pro illi. Cũq; op⁹ est lõga syllaba r/m s/mutatur: vt honos/labos/arbos: p honor/labor/arbor. Trãsmutatur: vt teucre/euãdre/meleagre p teucer euãder/meleager. Nõ ĩo fit: q̃ duplex in his noib⁹ est terminatio ntl dicim⁹. Euandrus/teucrus. Urg. in septimo. Tum pater euandrus.

¶ De licẽtia innouãdaꝝ syllabarũ.

¶ Idem quoq; fit in syllabis. Nã dictioni vt pmodius quadret versibus syllaba adiũgitur: vt indugator p impgator: mauortia p marcia: vel subtrahitur: vt accessit p accessissit. Urg. Accessit scopulos. Aut mutatur: vt caudicib⁹ p codicibus. Urg. Georg. Caudicib⁹ sectus. Cõtra p entra. Idem. Spem greg⁹ ah silice in nuda connixa reliqt. Item euãtes pro euãtes. Idem in. vi. Eneidos. Illa chorũ simulãs euãtes orgia circum.

¶ De innouandis dictionibus.

¶ Dictiones quoq; additionem seu interpositionem alterius dictionis recipiunt: vt septem subiecta trioni/pro subiecta septentrioni. Jmmutationem siue inuoluationem: vt misereseo p miserescor/horreseo p horreo/vel diminutionem: vt pusillus p parũ⁹. Uel p aparationẽ: vt senior p senex/tristior p tristis. Urg. Tristior r lachrimis. Uel derivationẽ. Urg. Frõdea tecta p frõdosa. Cõpositione: vt belliger/tityrus iger. Que r si in oratione quoq; soluta occurrãt in pedestri tñ lectu pmittũt. Sciendũ est etiã in dictionib⁹ grecis licere vti gtõ: vel suo vel latino quoad metri commoditas exposcit. Urg. I vi. eneidos. Jn foribus letũ androgeũ/p androgei. Trãsmutari etiã a poetis solet dictiones interdũ. Urg. Maria ola circũ.

¶ De oratione.

¶ Fit insup nõnunq̃ ad orationẽ superuacua dictionis adiectio: r frequẽtib⁹ p̃dictionib⁹ p̃acta: qõ greci polysyntheton appellãt. Urg. Athamasq; thoasq; peleusq; neoptolemusq; primusq; machaon. Ideal. bi. Orelocuta est: qõ p pleonasmũ. Laccumulationẽ. Detrahitur sẽr aliquid orationi quod eclipsin vnius verbi defectus. Urg. I. Nec secum menẽ incepto desistere victam. in prima oratiõe deest. dixit. I scõa gũt decet. Aliqñ detrahitur dictio p aposiopesim siue vt Cicero p reticentiã

¶ Idē alibi. Quos ego: sed præstat intelligi ponti. Subtrahitur aliqñ plictiones p̄ dyalithon. Idē. Ite foute citi date flammā impellite remos. Trāsponit aliqñ oratio p̄ hysteron proteron qñ retrouerso ordine pferūtur. The. Symbolū dedit censuit. Trāspontur etiā oratio cū casib⁹ vice verbis res signūtur: vt trade ratis vētoq; ybi intelliguntur. Trade ratos ventis.

De commutatione vocabulorū per omnes partes orationis.

¶ Animaduertitur p̄terea poete vocabulis abutit: q; aliud p̄ oēs ptes orōnis vocabulū p̄ alio ponere. In nole quidē: vt Iuuenalis bacchanalia vomit. i. bacchanaliē hoc est furiose q; crapulose. Virg. in georgicis. Armētaq; pascēs sole recto ortu: hoc est recte. Idē in georgicis. vos optima retia: hoc est optime. In his oīb⁹ nomē p̄ aduerbio ponitur. Ponit etiā p̄ participio appellatiuo. Virg. Vbi iam hūc oculis ignem crudelis ab alto dardan⁹. i. dardanij de enea enī loquitur q; a dardano ege troiano venit. Ipso etiā ghis sheries ponit. Virg. in georgicis de equabus amore feruētib⁹: illas ducit amor trans gargara trāsq; iuuantē aticaneū: vbi gargara pro cuiuslibet montis⁹ positū: q; alicuius p̄ quouis montis⁹. Inuētor etiā p̄ re inuēta ponitur. Virg. Cererēq; canētis expedit. Cererē q; est dea frugū p̄ pane posuit. Item eques p̄ equo. Idē in georgicis. Frena pelerroniq; lapyge gyrosq; dedere. Impositi dorso atq; equitē docuere sub armis. Insultare solo. Equitē. i. equū. Nūer⁹ certe p̄ incerto ponit. Idē. O ter quaterq; beati nūer⁹ singularis⁹ p̄ plurali. Idē. paro: frustra secāt. Casus p̄ casu. Virg. Currusq; volāq; dat loratq; iubo. Currus p̄ curruū. Item alteratio in verbis. Virg. hūc ego si potui tātis liberare periclis. Liberare pro timere posuit quod certū p̄ modo ponitur: vt iussa parat. Optimū arma vri. i. ite q; parate. Significatio p̄ significone. Virg. pios aduertit p̄ aduertitur. Idē in georgicis. Lōgiq; vrget ad litora fluct⁹ p̄ vrgent. Item vna ppositio p̄ alia ponitur. Theren. Eccū nos amas de sidicina hac. i. pter hāc sidicinā: hec q; multa alia vsurpāt poete.

De omni genere metrorū quo vsus est horatius apud latinos iter poetas liricos facile princeps.

¶ Metrorū vndecuginti generū⁹ vsus est horat⁹ libro carminū q̄ode inscribitur de quib⁹ oibus inferius dicemus.

Carmen Asclepiadiū Choriambicū.

Tetrametrum carmen choriambū asclepiadis fit.
Spondeo et binis choriambis pyrrhichioq;
Vel sic conficitur spondeo dactilicoq;
Cum pentimemeri dehinc dactilicisq; duobus
Acatalecticon q; dicatur monocolon esse

¶ Primū genus est carmē monocolon choriambicū Asclepiadiū tet. metrū acatalecticon: vbi monocolon. i. vnius⁹ membri: q; nulli est coniunctū. Est etiā Asclepiadiū adductore asclepiade poeta lirico. Et choriābicū a pede choriābo p̄dominante. q; tetrametrū qđ quatuor pedes cōtinet. Et acatalecticon qđ p̄fecto fine claudit. Conficitur aūt ex spōdeo duob⁹ choriābis q; pyrrhichio: sic scribitur. Mecenas atauis edite regibus. Et sm̄ diomedē sic cōficitur. Spondeo dactilo cesura q; duob⁹ dactilis: sic scribitur. Mecenas atauis edite regib⁹ q; hoc metro treis odas scripsit.

Hymni.

Mecenas athanis edite regibus
Exegi monumentū ere perennius
Donarem pateras grataq; cōmodis
¶ Hoc metro scripsit prudēs flaum hymnū de accessione ignis.
Inuentoꝛ rutuli dux bone luminis
¶ Sēm est dicolon ex tribꝰ trochoi ꝑtās ex sapphico & Adonico.

Dactilicum sapphicū penthametrum endecalyllabum.

Sapphicū est carmen confectum dactilicū sic
Penthametrū: ꝓximo semper pede pone trocheū
Hinc ꝑpondeum: hinc dactilicū/binosq; trocheos.

Dactilicū adonicū dimetrum.

Dactilicon dimetrum sic carmē adonidis esto
Ex pede dactilico & ꝑspondeo siue trocheo

¶ Sapphicū pēthametrū endecalyllabū cōficitur ex trocheo ꝑpondeo dactilo: duobus trocheis: sic scāditur. Iam satis terris nimis atq; dire. hunc ꝓximū est adonicū ꝑtās ex dactilo et ꝑspondeo vel trocheo: sic scāditur. Terruit/ydem. hoc metro tres ꝑ vigintiodas scripsit.

Iam satis terris nimis atq; dire
Marcuri facunde nepos atlantis
Quem virum aut heros lyra vel acri
Vile potabis modicis sabinum
Integer vite scelerisq; purus
Partius iunctas quatit fenestras
O venus regina gnidiq; paphiq;
Poscimus si quid vacui sub vmbra
Pericos odi puer apparatus
Nullus argento color est auaris
Ne sit ancille tibi amor pudori
Septimi gades aditure mecum
Illa si uris tibi peierati
Rectius vines licini neq; altum
Otium divꝰ rogat in patenti

Marcis celebs quid agam calendis
Marcuri nam te doctus magistro
Herculis ritu modo dictus o puer
Fame nympharum fugientu amatoz
Non vides quantū moueas periclo
Montium custos nemoz umq; virgo
Impios sparte retinens ōnes
Pindarum quisquis studet emulari
Diue quā proles mebea magne
Est mihi nouū superantis amnem
Phebe siluarum quā potens diana

¶ hoc metro etiā scripti sunt hymni quos sedulius in sua collatione posuit.

Nocte surgentes vigilemus omnes
Cōe tam nobis tenuatur vinclo
Quod chozus vatū venerādus olim
Vt queant laxis resonare fibris
O lator rerum superator eui
Intra deserti teneris sub annis
O nimis felix meritiq; celsi
Christe sanctoz decus angelozū
Virginis proles opiferq; matris
Iste confessoz domini sacratus

hymni.

¶ Illud notandū qđ ad isdo dict hymni versa stroph ad hoc die et nos hodie: qi primum pedem ponunt alie tres cętā comites hz predicte ode manifestant. O pater sancte nutis atq; pie.

¶ Alie hymn pedes non seruat: quibꝫ de hymnis scripsit illis ibus tñ seruare pedes, nero minime curauit.

¶ Tertiū est dicolon d strophon qđ so Choriambico gliconico cū alcleptadio: sic.

¶ Gliconicus Choriambicꝰ.

Hic carmen trimetrū choriambū conde gliconis
Ex pede spondeo choriambo pirrhichioq;
Vel pede spondeo tribꝰ dactylicisq; duobus

¶ Gliconicꝰ choriambicꝰ iungunt̄ ē ad inuicē tres pedes. spondeus choriambꝰ et pirrhichius. q̄ scandunt. Sit te/dima po/tes cipit̄ vel tm̄ dactylꝰ dimet̄ pedes. duoꝝ dactylꝰ sic scāditur. Sic te/dima po/tes cipit̄ pedē pyrrichiꝰ [illegible] d strophon: scripsit hoc metro octo duodecim.

Hic te diua potens cipri
Cum tui ppia telephi
Mater cena libidinum
Et ture & fidelibus tumat
Donec gratus eam tibi
Uxor pauperis ibici
Quantum distat ab macho
Intactis opulentior
Festo quod potius die
Quod me bacchi rapis tui
Intermissa venus diu
Quem tu melpomene semel

¶ Dactilicū archilochium tetrametrū

Dactilicū archilochi hic carmē tetrametrū fit
Quatuor herois pedibus: tribus atq; trocheis
Et quartus debet semper pes dactilus esse
Bucolici in morem partem claudens rationis

¶ Endecasyllabū archilochiū.

Ex binis iambis pentumemeri atq; trocheis
Ternis: conficies endecasyllabon apte
Sepius at primo pro iambo pone trocheū.

¶ Dactilicū archilochiū cōficitur ex quatuor pedib⁹ heroicis: q⁹ quart⁹ semp fit dactil⁹: parte orōis finita (more bucolico) ex tribus reliquis trochaicis q̄ sic scāditur. Solutur/acris hyems gra/ta vice/veris/& fa/moni. hunc puerilitur endecasyllabū archilochiū ex duob⁹ iābis pēthimemeri: tribꝰ trocheis: & sept⁹ primo loco pro iābo ponitur spōdeꝰ: q̄ sic scāditur. Trahūt/que sic/cas/mach/ine ca/rinas. scripsit hoc metro hanc ode solam.

Solutur acris hyems gratavice veris & fauoni

¶ Quamq; est tricolon tetrastrophon: tamen ex primis duob⁹ versib⁹ cōstat: q̄ sic scandit⁹ ascendit autē ode quo metro superius est dictū. Tertius vero distichon deterior: & primet heroicꝰ dēficitur ex spōdeo dactilo: & spōdeo sic scāditur. Grato pyrrha sub/antro. Quart⁹ versus est glyconic⁹ de q̄ supius dictū: hoc metro scripsit ode sola.

Quis multa gracilis te puer in rosa
Quauis referent in mare te nouī
Planxm tenere dicte virgines

Uites humileo me similis chloe
O fons blandulie splendidior vitro
Audiuere lire dij mea vita dij
Quis fles asterie quas tibi candidi

¶ Sextū est dicolon distrophon. tres cui primi versus sunt Alcepiadei Choriam dicisiue dactilici. Quartus gliconicus de quib⁹ superius est dictū: scripsit hoc metro odas nouem.

Scriberis vario fortis & hostium
Victor cum traheret per freta manibus
Quis desiderio sit pudor aut modus
Albi ne doleas plus nimio memor
Nolis longa fere bella munantie
Extremum tagsim si biberis lire
Inclusam donaen turris & ære
Diuis arte bonis optime romule
Iam beris comites que marte temperent

¶ hic duob⁹ metris: videlicet Alcepiadeo choriambico & Gliconico scripsit dn⁹ Anicius hymnū de sancto martyrio illum hymnū.

Sanctorum meritis inclita gaudia — Hymni.

¶ Est etiā alius hymnus de eodem sancto.

Sacris solemnis iuncta sint gaudia

¶ Quib⁹ hāc scripsit pedū mēsuram & metrū naturā nō curās illaborās ipm̄ metrū seruantē. ¶ Est etiā alius hymnus de assumptione dñe virginis marie.

O ꝙ gloziftca luce chozuscas

¶ Videretur hic hymnus Alcepiadeo carmine cōtexi: sed cōtra illius metri naturā in postremo pede quod sonat hodie, vel tredecim pedū sacris quibusdā scriptis, nullū ducē secutus vltimū est monosilabo tetrastrophon hoc quatuor filiis eius dē metro, made post quartū replicatione refacta.

¶ Quartum est dicolon distrophon cōstans dactilico archilochio tetrametro & ex decasyllabo archilochio.

¶ Dactilicum phalisceum tetrametrū.

Dactilicum tibi tetrametrū sic conde phalisceum
Quatuor herois spondeis: dactilicisque
Viue alternis: sed ternus pes sepius esto
Dactilicus: quartus spondeus sit quoq; semper.

¶ Septimū est dicolon distrophon. Primus cui versus est pentametr⁹ archilochi de q̄ superius est dictū. sic es phalisceus dactilicus tetrametter ex antipalectico cōstans ex quatuor pedib⁹ heroicis vel dactilicis vel spondaicis vltimus tñ semp spondeus. Tertius sepius dactilico ficiendus.

Lauda/bunt alij clara chodon/aut mitis/irenem
Aut ephe/sum/pima/vis vero/vinthi

¶ Scribit hoc metro quatuor odas.

Laudabunt alij clarā rhodon aut mytilenem
Albus vt obscurum decorauit nubila celo
Et maius et terre numeroq; carentis harene.
Quid tibi vis mulier nigris dignissima barbis.

Choziambicū aristophanū monometrum

Carmen aristophanis choziambum rōditur apte.
Ex pedibus binis a fine primus choziambus
Bacchius (arbitrio) fiet amphimacrus ve secūdus.

Choziambicū alcaicum trimetrum

Alcei trimetrū choziambum convertere carmen
Sic debes: primo tu pone secundū epitritum
Hinc binos choziambos: bacchius ultimus esto.
Amphibrachum ve locet pluris sub fine pedis.

¶ Octauū est dicolon dispondiacum: pentemimeri choziambus: anthispastus: alis choziambo: amphibrachio: iuncti: ac hoc metro claudum. Quia pro pede ponit. Et nota est choziambicus alcaicus trimeter: alias epitritosceleraticus: choriambicus siue bacchio sic canetur. Quorum primum est dispondiacum: secundum choziambum: tertium anthispastum: quartum choziambum: quintum amphibrachium: sextum choziambum: septimum bacchium: octauum choziambum. Hoc metro hanc odem solā scripsit.

Lydia dic per omnes
Te deos oro sibarim cur properas amando

Dactilicum alcaicum trimetrū.

Alcaicum trimetrum carmen sic dactilicum fit
Ex binis iambis: vel sic spondeo vt iambo

Huic pentimemeri post partis/ sex/ trochaeus

Iambicum archilochium trimetrum hypercatalecticon.

Archilochi iambū fit hypercatalecticon apte.
Sic duo trum primo pede spondeum vel iambū.
Bonas spondeum tertio iambumq; secundo.
Et semper quartus sit iambus pyrrichius ve.
Postremo semper ponatur syllaba bonda

Dactilicum pindaricū tetrametrum.

Pindaricū tu dactilicū tetrametrum
Dactilicis binis metro binilex trochęis

¶ Hoñ est tricolon tetrastrophon ſ. ſub dactylico & ſub pindarico & dactilico tetrametro catalectico. Cōſtat aūt duob⁹ ſibus ſ. dactylico & ſpondeo. ¶ Libo ceſſura uocatur ſub dactilico. Tertius est archilochi⁹ dactilicus tetrameter. Habet tr prime pedes tantū. Vt ſpondeos: Scdo tābo/tertio/ſpondeos: quarto libo acipere debes. Dactilos ſ. Ter⁹ est pindaric⁹ dactilic⁹ tetrameter. Habet quatuor dactilos & duos ſpondeos. Et dactilic⁹ cadit

Vides/vt alta/ſtet niue/candidum
Soracte nec/iam ſuſtine/ant onus
Siluę/labo/rantes/geluq; que
Flumina/conſtite/rint acuto/

¶ Scribūt hoc metro triginta quinq; ſtrophas.

Vides vt alta ſtet niue candidum
O matre pulchra filia pulchrior
Velox amenum ſępe Lucretilem
Mutis amicus triticiam et metus
Natis in vſum lętitię ſcyphis
Ieti beatis nec arcum tendes
Quid dedicatum poscit Apollinem
Vatum de turma rogo, egregiam
O diua gratum quę regis antium
Nunc eſt bibendum nunc pede libero
Mecum ęt mecenate conſule ciuicū
Equam memento rebus in arduis
Rudum auara terre rugā valet
O ſępe mecum tempus in ultimum
Non ſemper imbres nubibus hirtos
Quid bellicoſus cantabat et ſcytes
Hei mihi quot puellę
Heu heu fugaces poſthume poſthume
Iam pauca aratro rura pigra regit
Cur me querentes ęt amantes tuę
Bacchum in remotis carmina rupibus

Nec blitata nec tenui feram
Dol prophanum pulgus & arceo
Iugulam anuce pauperiem pati
Descende celo & dic age tibia
Iustum et tenacem propositi virum
Celo tonante credimus iouem
Regnare. Multos numeritos lues
Olit vetusto nobilis ab lamo
O nata mecū consule manlio
Celo supinas si tuleris manus
Nox erit puellis nuper idoneus
Tirrhena regū progenies
Qualem ministrū fulminis alitem
Ne forte credas interituraq;
Que cura patrum queue quiritium
Phebus volantem preita me loqui

¶ Alcaicū eoziambicū pentametrū

Penthametrū alcer choziambū conficies sic.
Spondeo atq; tribus choziambis pyrrhichioq;.

¶ Decimū est monocolon. Choriambicū alcaicū penthametrū constat ex spondeo tribꝰ choriābis & pyrrhichio. hoc metro scripsit horatius carmen sæculare.

Tu ne/quæsieris/scire nefas/quē mihi/quē tibi
Finem/dare/cara/dite prius/fueris an/posē.
O cru/delis adiice/& veneris/muneribus/potēs

¶ Iambicum trimetrū archilochiū.

Archilochi iambū dimetrū mixto amphimacro fit
Et binis iambis vel spondeus sit inseruis

Iābicū trimetrū hypponacteū catalecticon

Hypponacteū dimetrū catalecticon est
Iambū: ex quinis iambis quis syllaba abundās
Additur: imparibusq; locis spondeusq; aliquādo

¶ Undecimũ est dicolon ditrophon. cuius versus est Iambicus archilochius dimeter acatalecticus ꝯstat enī amphimacro/et duob⁹ iābis siue alternatis fiūdeo. Sequēs versus est iābicus termeter hypponactius catalectic⁹. Cōstat nāq; hic iābis et syllaba super ātec hoc metro solā vnā oden scripsit q̄ sic scanditur.

Non ebur/neq; au/reum
Mea tem/det in/domo/lacu/nar.

¶ Sapphicū alcaicū trimetrum ionicū.

Sapphicū alcaicum trimetrū ionicūq; a minori
Conficitur solis tribus a ionicisq; minori.

¶ Duodecimū est monocolon carmē ionici sapphicon a minoꝝ trimetrū acatalecticū. Cōstans tribus ionicis a minori hoc metro solā vnā oden scripsit q̄ sic scāditur.

Miserarum est/ne amori/dare ludum.

¶ Dactilicū archilochiū dimetrū.

Dactilicū dimetrū catalecticon archilochi fit
Dactilicis binis post quos sit syllaba habūdans

¶ Tertiadecimū est dicolon ditrophon. cuius⁹ versus est heroic⁹ hexameter de quo supradictum⁹. Scdus est dactilus archilochius dimeter catalectic⁹. Cōstās duobus dactilis et syllaba super ātec hoc metro scripsit solā vnā oden q̄ sic scāditur.

Mittu/gere ni/ues tede/unt iā/gramina campis.
Arbori/busq; co/me

¶ Iambicū hypponactium trimetrum acathalecticon.

Hypponacteū iambū trimetrū acathalecticō illud
Precipue ornatum senis quod constat iambis
Sedibus imparibus recipit spondeū aliquando.

Iābicū archilochiū dimetrū acatalecticon.

Archilochi iambū dimetrū acatalecticon illud
Quatuor ex iambis constās appta̅ benuste
Sedibus imparibus recipit spondeum aliqñ

¶ Quartusdecimus est dicolon dactilo trochaicum. cuius⁹ versus est Iābicus hypponact⁹ dimeter acatalectic⁹. Pcipue ornatus est ex iābis cōstat sic scāditur. Dea/q; fe/rens ge/stit ha/bena/q; cani/bus. Archilochi iā ubi ip⁹ quidē in locis imparib⁹ vi/dē illo. Lupus et agnis quā/ta/mor/tuo ob/tigit. Sequēs est iābicus archilochius dimeter acatalecticus pcipue ornatus. ubi ex iābis ppriae venustas qualis est hic sequēs. Magis⁹ vehemens aut/ fur/ā ceu/ nigri/ fer/it ſ̄ mu/cronis imparib⁹ ſpondeū. vt pa/tu/lis. Walter/solā. pico cer/potū/lis. Ille duob⁹ iambis scripsit odas decem.

Quos tibi tecta/ rear fixa/ nautum.
Beatus ille qui procul/ negotiis.

Parentis olim si quis impia manu
Lapis et agnis quanta sortito obtigit
Ito deorum quicquid in celo regit
Quid immerentes hospites vexus canis
Quoquo scelesti ruitis aut cur derteris
Rugate longam pudicam te seculo
Quando reposcum cecubũ ad festas dapes
Mala soluta nauis erit alite

¶ Iambici metri duo ghã altera de quo dixim⁹ supra quo vsi sunt rectissimos: alter⁹ apud vetustissimos comicos tragicos in vsu fuit: qđ testatur horat⁹ hunc secutꝰ sumpsere pedẽ grãdeq; cothurnũ: pumilio hoc carmine scribere cepit archilochꝰ de quo ide archilochũ populꝰ rabiem armauit vbi poete archilochi lectꝰ mites causa lacedemonius deobonen filiã despondere: qua postea negata: indignatus archilochus in patrẽ et filiã iambicis carminib⁹ ita mordaciter sæuit⁹ est: vt pater impatiens pudoris laqueari morte iambos illius vitare studuit. Nã ad laqueũ conflugit: ceipsum⁹ ipse edit vnde Quidꝫ in ibi. Tinctis lachesis sanguine telis ferarum. Erat autẽ archilochus poeta parius. Iambicũ carmẽ est maledicti: a ἰὰβίζειν: qđ est maledicere: vt scribit homedes. Alii a tapis grece qđ est voces. Alii a ἰὰβδος qđ apud antiq̃s dicebatur cõtumelion/vituperium. Inde ἰάβography⁹ dicit⁹ carmina huius scribit apud grecos precipui huiꝰ carminis scriptores fuerunt Archiloch⁹ et hypponax: apud romanos aũt Lucilius et catullus. Scribit priscian⁹ veteres comicos ac tragicos latinos in iãbico olim⁹ in locis indifferenter posuisse duos pedes: videlicet iambum/trochæũ/anapestũ/dactilũ/et spondeũ: sed primo loco iambũ vel pyrrychium solum de quo latinus paulo inferius dicemus.

¶ Iãbici archilochi duas recito de quibus dixit⁹ horatius scribendi. Et is qđ sctã canit ecclesia sct⁹ ambrosius dedit hymni. In loco similiter⁹ unum recitat ex quo archilochus et trochæus cõtra illius metri leges fit. Et hanc quoq; rationem archilochus post quartum quẽq; versum fit replicatio. cuiꝰ de metri et sunt alii a sctã dicuntur.

O lux/beata/trinitas.
Conditor alme siderum
Accelsa sancta trinitas
Eterne rerũ conditor
Magne deus potentie
Summe deus clementie
Telluris ingens conditor
Tu trinitatis vnitas
Celi deus sanctissime
Deus creator omnium
Lucis creator optime
O satis rerum conditor

Jesu/quadra/gena/rie.
Jesu saluator seculi
Jesu nostra redemptio
Jam xps astra ascenderat
Jesu saluator seculi
Jesu redemptor omnium
Jesu decorus virginis
Hoc sancte nobis spiritus
Veni creator spiritus
O gloriosa femina
Qui terra pontus etherã
Eterne rex altissime

Rector potēs verax deus
Rerum deus tenax vigor
Audi benigne conditor
Summe largitor premiī
Christe redemptor oīm.
Conlocis paterni luminis.
A patre unigenitus
A solis ortus cardine
Salvator mundi dñe
Te lucis ante terminū
Splendor paterne gloriē
Plasmator hominis deus
Primo dierum oīm
Rerum creator optime
Ecce tempus idoneum.
Tu christe nostrū gaudiū
Veni redēptor gentium
Verbū supnū pdiēs a pē.
Vox clara ecce intonat
Vexilla regis prodeunt
Martir dei qui unicum
Deus tuorum militum
Rex gloriose martirū
Ex qui lux es et dies.
Ex more docti mystico
Ad cenam agni provido
Aurora lucis rutilat
Sermone blando angelis
Jam lucis orto sidere
Somno refectis artubus
Ales diei nuncius
Clarum deus teiunii
Implera gaudent viscera
Exultent celi laudibus
Verbū supernū prodiens
Jesu dulcis memoria
Jesu amator clementie
Exulter cor precordia
In anne puerperio
Nox et tenebre et nebula
Lux ecce surgit aurea.
Eterna celi gloria
Chorus voue hierusalem
Tu ex̄e nostrum gaudiū.
O nata lux de lumine
Celestis eternam glorie

¶ Sunt etiā alii hymni qui tā mbico hypponactio trimetro q̄ catalectico monoculo decurrere vidēntur sed cōtra illius metri naturā rectis pēdibus impariq; aliqñ trochei: in parib⁹ aūt pendeū vel pyrrhichiū aliqñ trocheū; qui eos scripserūt syllabarū nūero seruato pedū legē non curauerūt ut canantur.

Annu/e cri/ste se/culo/rum do/mine
Aure/a lu/ce et/deco/rato/reo.

Trochaicum dimetrum alcinaticum acatalecticum.

Trochaicum dimetrum catalecticum alcinaticum.

Quatuor ex puris dactylis constare trochaicum

¶ Multi tetra sint hymni ḋ trochaico dimetro glicnaneo acatalectico incedere vi
dentur sed ḋ eos edidit hos metri natura neutiq; observauit: immiscet enī in ob
locis tā spondeos iābū ḋ pyrrichium: r̄ symalepoē r eclipsim nō admittit. Trochas
cum glicnaniū dimetrū acatalecticū cōstat ex quatuor trocheis vt sic scādāt. quos
vides se/dere/celso. hoc numero videam hi cōcrepāt de beata gēte.

Iu an/ne pu/erpe/rio.

Felix/anna/pre a/liis.

Trochaicū dimetrū catalecticō euripideū.

Trochaicum trimetrum catalecticō euripideū

Semipede adiuncto: de ternis esto trocheis

¶ Trochaicū dimetrū catalecticū euripideū pstat ex trib⁹ trocheis: semipede hoc
est sillaba superante.

¶ Trochaico glicnaneo de quo dictum ē: hoc trochaico euripideo hymni sequētes
vident incedere: sed ḋ eos scripserūt (vt in alijs hymnis) nō pedū mensurā. sz syllā
barū numerū (vt sepe dictum ē) obseruāt. Cōfundāt enī alios pedes indifferenter nunc
iambū: nūc spondeū: nūc pyrrichiū: sic standū est.

Pange/lingua/glori/osi.

Prelī/um cer/tami/nis.

¶ Et dicūtur dicoli/dactrophi versus: ex positicōm quōḋ versum sic redde. de tetio ēm
versus acatalectic⁹ ḋ sexto sine clausula. Scīo est catalectic⁹ qui in hac desīt sylla
ba que efficeret carmē hoc modo incepti sequētes.

Pange lingua glorioſi

Corporis misterium

O maria noli flere

Collaudemus magdalene

Estimauit holofernum

Urbs beata hierusalem

Tibi christe splendor patris

Sancte dei precioſe

Christi miles glorioſus

Festum matris glorioſe

Mundi salus aduentus

Lustra sex qui iam peracta

Crucifidelis inter omnes

Iābicū dimetrū anacreontiū catalecticon.

Iambum sit dimetrū catalecticon anacreontis

Ex ternis iambis: poſt quos sit sylaba iuncta

¶ Iambicū dimetrū catalecticon anacreontiū cōstat ex trib⁹ iābis ⁊ syllaba / sic scribitur. Precepis/amo/re te/mo. hoc metro ¶ trochaico dimetro alcmanio acatalectico iccdere videtur ille hymn⁹. Cultor dei memento: si dicolo tetrastrophos q̄libet duo versus sunt anacreontii iābici: duo posteriores trochaici alcmanii: in sexta replicatione solo iābico anacreontio q̄libet versus vtitur. In replicationibus sequētib⁹ (nullo ordine seruato) hec metra inuicē cōsēdūt hoc modo scribitur.

Cultor/dei/memento
Te lon/tis et/laua/tri.
Rorem/fudi/ille/sanctum.
Te tris/mate/tuuo/natum.

Trochaicum dimetrū ithyphallicum bracchicatalecticon.

Trochaicū dimetrū bracchicatalecticon apte
Fert ithyphallicum ternis cōstare trocheis.

¶ Trochaicus dimetrū ithephalicū bracchicatalecticon sic fingit qō cōstat ex trib⁹ trocheis: mala/rue/ille/tyrres. hoc metro hymni sequentes sunt scripti: sic scandunt⁹ illi.

Aue/maris/stella
Aue/mater/anna.

¶ Et sunt monocoli (tetrastrophi): q̄ post quartū q̄tuor ⁊ finem fit repetitio hec de hymnis collegim⁹. ¶ Dicolis hos sequētes appellāt: q̄s pauce ac pot⁹ mille desiderāt metri mēsurā cōplectūtur: de q̄b⁹ aliqd p̄cipere omittimus.

Iambicū sapphicū acatalecticon

Sapphicon est dimetrū iambū acatalecticon apte
Heroa pentimemeri: iambisq; quaternis

¶ Quintusdecimus est dicolon distrophon primū⁹ versus est huius modi: Versus trimeter acatalectus de quo paulo ante dictum⁹ hoc mō. Pectri nihil me sicut antes / iuuat. Secūs est sapphicus iābic⁹ dimeter acatalectus cōstās heroica pentimemeri ⁊ quatuor iābis hoc mō scribere/versus/loco suo/re per/cultum/ grauis: hoc metro hanc odem dūtaxat scripsit.

Pectri nihil me sicut antes iuuat

Iambicum archilochiū heroicum.

Heroum iambū sic archilochi dimetrū fit
Quatuor/q; iambis/hinc duo/tricolq; duob⁹
(Heroa dt pentimemeris) dehinc syllaba detur

¶ Archilochicus est dicolon distrophon cuius⁹ versus ⁊ hic est heroicus hoc mō. Horrida / tempestas / celum / contrahit / et nives. Sequēs est archilochi iābici heroicus. Is est dimetro iābo tetrametro hypercatalecto ⁊ syllaba superāte ⁊ pentimemeri heroica: hoc modo scribitur. Nunc/si/ducibus/sonitum/mitte/mihi/tube. Hic p̄cipue attendas vitiū quod in fine versus apponit me liceat ei hoc dicere. Q̄ si tue rei studiū fecit hoiatē. Q̄ si ita [illegible]

Horrida tempestas celum contraxit et ignes

¶ Septimū decimū est dicolon distrophon primus versus est heroic⁹ hoc mō. Mollis
in/ectia/cū tan/tā de/fuderit imbris. Sed⁹ tāb⁹ archilochius dimeter acatalec⁹
cus de quo supra dictū est hoc modo scribitur. Obliquo nem/bus. scribit hoc
metro duas odas.

Mollis meritacum tantum defuderit imbris
Nox erat et celo fulgebat luna sereno

¶ Duodecimus septimus est dicolon distrophon primus versus est heroic⁹ hoc mō: altera
tam bel/lis/terri/turci/vtili⁹/etas. Alter tambic⁹ hypponactius trimeter acatalec
tic⁹ de quo supra dictū est hoc mō scribitur. Saeva/ra ro/ma/ribus ruitscri=
psit hoc metro vnā duntaxat odem.

Altera iam bellis cerituri vilibus etas

Undecimus septimus est monocolon pherecratio sibi tres hypponactio trimetro acatalectico de
quo dictum⁹ hoc mō scribit. Jā tel/lica/clypeo/man/catque hoc metro hāc solā odē scribit

Jam iam efficaci do manus scientie.

¶ Habes tū cādide lector: de octo generū metrorū quo vsus est horati⁹ flaccus.

De comedia et tragedia

¶ Comedia (vt inquit Diomedes) est priuata et ciuilis fortune siue priuate vite ꝓbabi=
lis: dicta apo ten comen. Come enī greco appellātur pagi. vnde licula rusticoꝝ ha=
muetus (vt ait varro) attica circa vicos ire solita est. Et quoniā hui⁹ causa hoc ge⁹
carminis inuentabat. Nā poltis athenas ex agris cōmigrauit est. et hilari⁹ statuit
sunt sicut rome ꝓpitalicia ad canendū pdibant: ab vrbana comoedia di=
cta est.

De poetis comicis.

¶ Poete primi comici fuerūt. Cullarion. Eupolus. magnes. hi fuerūt discipline loca=
latoris quoꝝ mimi stile q̄ vetustissimi putabant. Sed⁹ eā etatē fuerūt. Aristophanes
eupolis. et Cratin⁹ q̄ ꝓcepta vitia sectati acerbissimas comedias ꝓposuerūt. Ter
tia etas non ādū perfecta a philomousio. hi. acerbitatē comedie mitigauerūt
atq; multiplicis argumēta grecis erroribꝰ secutisunt. Ab his romani fabulas trā
tulerūt. Et Plautꝰ apo illoꝝ ꝓpe ad latinū fermone comedias latas andronici scripsisse
hunc plautꝰ vt. Terentius iudicauit. Tragedia (vt ipse ait) est heroice fortune narratio
fis ꝓpheio. Tragedia (vt quidā volūt) a tragos q̄ est hirc⁹ et ode cātus: q̄s olim
autorib⁹ tragicis tragos. i. hyrcus ꝓmissus ꝓponebatur ꝙ liberalib⁹ dionisio ludo
ro ꝓpter obscenitatem. (vt varro) hirci depascūt vitem. vnde poeta tragi
us in arte poetica. Carmine q̄ tragicoviles certauit ob hircū. Mox etiā agrestes mala
tionē lasciui versus in agris olim vocalibꝰ ꝓsentes a ioculatoribus aut thespide aut thespi repti: talis fa
bulas [illegible] vnumenisse camenē. vt ꝓdiderit horatius. Ennius tragice genꝰ
cti fecibus ortus.

De comedia et tragedia differentia.

¶ Comedia et tragedia differentia in tragedia introducūtur duces heroes reges.
in comedia hūdes atq; priuate ꝑsone. Jā tragedia habet [illegible] etatis. In comedia vsq;
ad rapi. Item q̄ tragedia res q̄ ꝓpter necessitatē ꝓpositi ꝓbabiles. In comedia vero
[illegible]

De metris quib⁹ comici tragici scripserint

¶ Metro iambo scripserũt tã comici q̃ tragici vt testatur pusician⁹ in opere suo de comic⁹ versib⁹. ¶ Cũ nõ solũ terẽtius⁹ plautꝰ etiã. Sed⁹ Accusat⁹ Nennius pacuuius turpiliusq; sed⁹ tã tragedie q̃ comedie latine veteris scriptores: eodẽ metri mõ iambici sunt vsi: vt in oib⁹ locis indifferẽter ponerẽt ch̃os pedes. i. iambũ anapestũ dactilũ spondeũ absq; postremo loco vel iambũ vel pyrrhichiũ olim posuisse inueniũtur. Vtrer quoslibꝫ abnegare: in terẽtii comediis metra: vt ex quasi archana quedã: ab oib⁹ doctis semota sibi solis esse cognita affirmare. Qõ vt vel imperitie vel errogantie vitiũ effugiam⁹: breuiter de supradict⁹ metris ex totis testimonium ex vetustissimoꝝ afferramus. Sciendũ est igitur qõ iambici versus vel monometri sunt ex duobus pedib⁹ simplicib⁹ cõiunct⁹ vel dimetri ex quatuor pedib⁹ vel trimetri ex sex: vel tetrametri ex octo. Nã pẽtametri ex decẽ: vel hexametri ex duodecim rarissime inueniũtur. Ergo trimetris ex tetrametris frequẽtiꝰ vtũtur comici. Illis ho raro: ex in medio dispersis ꝓnũciationis rythmice causa: ex distinctionis ideo aũt spondeũ vel dactilũ: in secõ loco vel quarto posuerũt ex qõ inuenerũt etiam apud grecos vetustissimos: cũ tamẽ ratio heri hoc idẽ exigẽs rarissime necessitate carminis vim ꝑsonãtes amittit apud romanos: hec aũt frequẽtia dactili ex spondei facit vt pene dissoluta ꝓ pedestri stilo esse videantur personarũ sermocinatio. hec prescianus.

¶ Iambici metri (vt inq̃t Sydonius⁹) duo sunt genera alterũ apud vetustissimos comicos tragicosq; in vsu fuit. Qs testatur horatiꝰ. Hunc socci iambumq; pedẽ q̃ dedicat cothurni. Primusq; hoc carmine scribere cepit Archilochꝰ de quo idẽ archilochũ ꝓpter rabiem armauit iambico altero ad⁹ minores vsi sunt.

¶ Vel⁹ iambicũ cõmuniter tragicũ siue hoc aũt ꝓpus purũ trimetrũ appellatur: sustinẽs tres pedes iuxtim⁹ tetrat⁹ iambũ pyrrhichiũ ex pedibꝰ necessario quibꝰ olim veteres in vsu fuit ato: vel⁹ iambeũ in secõdus imparib⁹ hoc est prima: tertia: et quinta: quos pedes scripsit dactilũ spondeũ choreũ siue trocheũ anapestũ ex quo nascitur iambũ. In sedib⁹ parib⁹ hoc est secũda: et quarta anapestũ choreũ ex iambum. Terna sedes ex si varie vsurpentur: proprie ex iambũ vel pyrrhichiũ recipit. Nec aũt in primo tertio quinto pede iambũ aut spondeũ recipit: tertio quarto sextum in tertio iambũ vel pyrrhichiũ. Illud diligẽter animaduertẽdũ est: metrũ ab eo pede exquo precipue cõstat vocari: neq; ex eo solo pedẽ sed ab eo pedes sumpsisse. Opus aũt esse iambũ qõ vno pedis genere hoc est iambo a q̃ nominatur cõstat

De scansione metrorũ comicorũ.

¶ Cũ comici tragici nũc monometro iãbico nũc dimetro nũc trimetro aut tetrametro vtũtur: restat vt de eorũ scãsione aliqd dicam⁹. Et primo de trimetro iãbico hypponactio: quo pumũ vsus est. Therẽtiꝰ comicꝰ in prologo andrie sic.

De trimetro iambico hypponactio

¶ Hoc iambus. ts ci. iambus primus dactilus. mad stri. spondeus. hendap. spondeus pulsat pyrrhychius. In hoc iambico trimetro multe fiũt resolutiones. per synalephen. et cthypsim sicut et aliꝺi quare in comicis videndis ego quoq; hoc precipue annotare: diligens lector.

De iambico trimetro hypponactio ex dimetro archilochio

¶ Hag i/spondeus. stec ri/iambus. trafer/ꝑdẽ⁹. ithi/iambus. te so/pyrrhichꝰ. fis/iambus. Ad ex/iambus. dum pau/spondeus. ca te/spondeus. ꝓlo iambꝰ/pes iambichus.

De monometro iambico.

¶ Summa/trochens/illud/iambus. hoc aduertendū qđ comici trocheū loco iambi sepius admittūt vt dictū.

¶ De tetrametro.

¶ Quid est/iambus/quod ti/chorius/bi me/pyrrhichius/ars est/spondeus/fice/pyrrhichius/hoc pol/spondeus/sit am/iambus/plius/pyrrhichius.

¶ Illud annotandum comicos non idem metrum eodem seruare: sed nūc monometrū aut dimetrum: nūc vero trimetrū aut tetrametrū sm varios sermonis affectus.

¶ Finis.

¶ Explicit Whittintoni editio nup impressa London. per Wynandum de Worde in vica vulgariter nūcupato [the fletestrete] ad signū solis commorante. Anno post virginei partū. M. CCCCC. xvii. decimo die mensis Augusti.